

که فرزند صاحب‌الزمان
چنانست که

کدام است از جامه کبریا
که در آفتاب و قلوب خلق
از آن نور می آید

در جهان من جانت
که نقش ارشاد و شاد و بخت

سازمان عالی کشور
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
سازمان اسناد و کتابخانه ملی

بجاست
بجاست خوش آدم
نمشد تناه عالم
نمست

بسته در درنگ آن دیده دل انسان نشسته باشد تا جفا بی فروغی آید یا باو که
 کمینده بنده رنجا جویش قصا و قدر نام و کمترین جا کران اراده اش تقدیر قدر بخلاف
 الانام پست شهرنشاه سریر قاف سین احمد مرسل که پریشانی تقدیر مرقوم است
 فرمایش به موجب ایجاد آرای کامله ارباب بیرو باعث احداث احساس صایبه
 طبایعی حایق تخیله و مدار برزور و عقایق و موقوف علیه ظهور تاثیر و تاثیر ذات شود
 صفات اوست صلی الله علیه و آله و صحبه و سلم تسلیما کثیرا اما بعد
 مجرم سراپا گناه سبب ابو القاسم حرف میر ق رت الله قدادری حقی الله علیه
 عن الیه میگوید که چون این عاصی با انواع المعاصی از ترجمه حاد و دلا امرض
 انفرغ یافت بر زبان عذاب لیان گلگونه چهره شوکت و شمت خال خساره
 اعتشام و ابهرت گوهر شاهوار بر وجود و سخا الماس بدر کان حلم و حیا محبت دوست
 مروت نژاد عداوت دشمن شفقت نهاد جوان فطرت بزرگ را عالی همت مروت
 پیرای عمان شجاعت دلاوری را اگران بهادریا قوت رانی معادن بلم که در راه جیت
 بهادر اجرا یافت که کتاب فیض نصاب تالیف شریف که تالیف شریف الی الطبا و این
 رئیس الحکما و المتقاسفین بقراط و هر جالینوس مان آقا طون عصر ارسطو سے
 دوران زیب مسند عقل فراست علم از چار بارش انتقال وحدت اباد شاه مملکت
 علوم عقلیه فرمانروای قلم و فنون نقلیه گاه اسرار علم ابدان و ادیان حکیم محمد شریف
 ابن حاذق الملک حکیم محمد اکمل خان مد ظله و سلم به وجه لطیف و کلدرسته شریف
 اما چون حریصان گلگشت ان چمنستان محه آگین بقل برشتن آن را نموده
 قبل از فروغون نظر ثانی بلکه پیش از زار قام نمودن بایا تحتانی رواج داند لاجرم ترقیبی که

از آن گویید
عیش و در عداوت و در جهان
از آن شد شهرت نوش و این نیست
عاشق بی که عالم گشت آبا و جهان
را عدل کسری زلف از یاد آفتی
داو گستر عالی گوهر تپانده و صفت
چو گوهر سپهرهای جواهر خیز جوهر
شیر اواند بود و آرد و دار و دریا
کمال کمال زستان بجای خاک یک پناه
۳
باز شاه نین پناه خاک ریش افسر
آفتان و در درو سلطان ختم سرو
سلطان ششم نیز و علم آسمان عظمت
منیر که در فخر شایسته و معظم شاه
عالم بهادر و غلبه الدوله و سلطان
مایل در و به عقده او و خدمت که از آن
۴
و بهر از آن و چون در دنیا فغان حضور
و بهر از آن که ما نیست
و بهر از آن که ما نیست

و از آن جهت که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است
 و از آن جهت که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است
 و از آن جهت که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است

استخراج دواء اطفال بسیار است و دست برد جزیر التواء اندوز بعضی جادوچهره است
 و در این باب غلطی که بسبب تصرف نامحسین باطلت توجه ناقلین کتب که منجمد با خدو می است
 چون دارشکوهی در تصور الیه و غیره با افتاده خلاف واقع واقع شده و کذا که است
 زبان سنسکرت بزبان شلوک ایراد بعضی ادویه یونانیه با سایرها و بیان گلهای در باب
 کاف ذکر گلهای در باب نجف امثال فلک ایضا حسب طلب هر کس ایضا نیست اگر چه برخی
 از آن توجیهی موجهه در ادراخضه سر اسرار است و اکل فی کل فطرت و طار است
 گل مجاز گشته تبسیر باحتیاجی فی تفصیل هر باب باعتبار حروف ثانی و کج چهره الفاظ بوجه
 فایق ایراد هر دو و احتیاجی زبان هندی در محل لایق و هر چه بدان ماند باید پرا
 مگر در آنگاه نام آن در زبان هندی یافته نمیشود و در ادراخضه شایع همان آباد
 حفظه الله تعالی عن اشروالفساد کثیر الاستعمال الوجود یا اسم غیر منی آن تینا
 مشهور است ناچار تغییر این از لفظ آزاری یا فارسی یا سوگ آنها باید است و این را جبهه
 آسمان بدر راه نشو امثال نمود مراحل این راه را بر نهایی انصاف تحسین پیروم
 بلکه فی الحقیقه بکار فاد نفس نفس و مسرت است و دام اقباله حسن الی مدح صبر با جبهه
 و از آن جهت که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است

از آن جهت که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است
 و از آن جهت که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است
 و از آن جهت که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است

قال المولف	بسم الله الرحمن الرحيم	مدحها سر و سینه
برگ درختان سبز و زلف بر شیار	سرور قی و فترت معرفت کردگار	
گلهای گوناگون و درختها موزون	و یلمیت ساطع در بانی است قاطع لب تابعتی	
ایام مراتب عالی و در مقام اقلیل	بازیر حق محتجب بود و چه صنایع و دقایق زاندر	
تا انتها آن بکار برده هر یک بجای	بناصن کیفیت جاستمیز نمود و چه سازد و چه بکار	
افرو و کجاست مقام عرفان	پس حیرت افزای است که عقول باین ابدی حوال	

و از آن جهت که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است
 و از آن جهت که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است
 و از آن جهت که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است

و از آن جهت که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است
 و از آن جهت که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است
 و از آن جهت که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است که در بعضی از کتب آمده است

در حق آنکه در دنیا میزنند بدان
 که این است ملک اولاد خود دارد
 که این است ملک اولاد خود دارد
 که این است ملک اولاد خود دارد

پیشه بود که است گریه بعضی را با همسایه بزرگان است که در کلام من که مال را حاصل
 و زایل است متوجه شوند نظر بر اخلاق خود نموده و بفرج نیفتن بلکه در تعدیل آن کوشند
 و بدعا نیز این روسیاه گناهی را بیاورند و مصرعه که مستحق گراست گناهکارانند
 مقدّمه و بیان امور منیه آنچه درین ساله مرقوم شد از اساماء و رویه یا موافق لغت
 ستا بجهان آباد است یا موافق سلسله کتابخانه غیر قنای است احصا آن متعذّر است
 نوشته زبانهای دیگر هم مثل عربی و ترکی منسوب از نیجه از آن کتاب کتب گذشته شد و نیز
 خواص اینجا آنچه در کتب هندیت نوشته شود در صورت تناقض با من مصلحت بهم
 نرساد مثل آنکه مسو را هم میسرید و اسال آن و آنچه خود و در مزاج و خواص در یافته
 از اجزاء نوشته باید داشت که حکما و هند میگویند که این دو دوات را نفع دنیا بدین
 نرود و از بیان آن که نزد ایشان آادل کیلوس نام فون سیوم گوشت چهارم
 برینجه استخوان ششم مغز به هم منی و اعلیاء هند طعم شش قسم تقسیم نموده اند و کبک
 رس گویند پنج کاف حصار و اسکون تا و فو قانی هندی فتح راه و چهار اسکون سین
 است در زبان هندی یعنی شش رن یعنی مزه و طعم است اول به پنج قسم و هم دال جمله
 و خفای و اسکون را در جمله یعنی شیرین الطبع سرد و غریل باد و صفا و محارث است
 و گرم در معده افزاینده و شیر زنان توانائی در روشنی چشم و فزونی اعضا چون فزونی
 خورده شود و تپشگی نفس که در دوزخ پذیرد و گویند یک دوم آمل پنج مزه و هم و اسکون نام
 یعنی شش چون بخورد گرم و سبک است و چون مساس نمایند سرفه است با هم و
 افزاینده است و صفا و زو دانیده باد و کاهنده و فزونی و از اطباء رکت است
 یعنی احتراق خون و امراض گرم و سرد شش پیاپی که سیوم لون نفع لازم و لو و اسکون

یونان و یونانیان
سیرا کوروس و سرتان و میکان
پلیننی و اعلییه و فوریویدیکه
فکولنه مریدیاتیان اگرچه
سیرا و الایود متصل است
من ایسیجیم و ششم از آن
در هر یک که آن قطع است
نیز در مغربی را میانه بود

فصل در احوال خاص از احوال
کدام است که در این کتاب مذکور است
و این کتاب در احوال خاص از احوال
کدام است که در این کتاب مذکور است

[illegible]

فصل در امتداد و استقامت
در امتداد و استقامت
و غیر ذلک که بود او را اول قدم
نعلین آیت الله علیه السلام
و تقوی دل و صورت شیعیان
و جرات و بیعت و نظر

نات در کتب بسیار گران
سرمی بود و هیچ چیز نماند
در کتب و در اول کتب
چون قوت باذن و از الیدن
سپید و از رخ قوت او شود و چنان
که او در خون گرم اندازند
عاده قوت خصوصاً چون
بزرگ اندازند و هر روز تغییر دهند
کاسه و عرق و طوبیت نیز
سقط قوت است مایه و می
و شرب او متوی بگو و نیز در
حصاة و فایح و قهر و سفاصل
عرق انفس و عسر و لا و مایه
و قوت جوانی و سفت و سفت و فایح

و شرب او متوی بگو و نیز در
حصاة و فایح و قهر و سفاصل
عرق انفس و عسر و لا و مایه
و قوت جوانی و سفت و سفت و فایح

۱۵
سپید و از رخ قوت او شود و چنان
که او در خون گرم اندازند
عاده قوت خصوصاً چون
بزرگ اندازند و هر روز تغییر دهند
کاسه و عرق و طوبیت نیز
سقط قوت است مایه و می
و شرب او متوی بگو و نیز در
حصاة و فایح و قهر و سفاصل
عرق انفس و عسر و لا و مایه
و قوت جوانی و سفت و سفت و فایح

و شرب او متوی بگو و نیز در
حصاة و فایح و قهر و سفاصل
عرق انفس و عسر و لا و مایه
و قوت جوانی و سفت و سفت و فایح

و شرب او متوی بگو و نیز در
حصاة و فایح و قهر و سفاصل
عرق انفس و عسر و لا و مایه
و قوت جوانی و سفت و سفت و فایح

این سنگ لاس میانه همراه
جست اطمینان مانده باشد
را ازل گردد و اگر در سنگی
مس او کند این اثر از روی
موز است چون زن ملایق
بخت هم در دوزخ

فصل الثانی

والت فتح تسمی والت فتح را چهار سکون کا اسم چپ چپ است و بیاید
القوقانی اتیس بفتح مزه و کسره و قاتی و سکون یا تحتانی و سین چهاره و فتح
سین و سیاه سفید او کثیر الوجود یعنی است سفید رنگ بقدر جدا بود و سیاه
و بر سطح بعضیها یکد و زاید قلیل بود و یکسوخ مشا بهین بود و هر دو نوع تیز تر و گرم تر و قابض
و غضم بود و قوی و اسهال بلغمی و سیر دفع کن **فصل الثانی القوقانی**
اشکس بفتح مزه و فتح تا بهی و فتح کان فارسی و سکون نون تخمی است
مشهور و شایسته پیشینه که اندکی کوفته باشد مقوی باه و مسکنی در اکثر ترکیب هنته
مقویه مستطمت اگر کوفته یا سل قویب طلایمانید سطر بر ساز و دافع درد کرده و سبز
و مقوی گردد **فصل السجیم** اجمو و بفتح مزه و سکون جیم فهمیم و سکون واو و ال
تخ و توند گرم و سبک شتهی طعام و قابض شکم و مقوی دل و افزاینده فی دافع فساد
باد و بلغم و غشیان امراض معده و گرم شکم و فواق و درد شانه و بکرم شکم و نوش کرم
اسم کرفس نوشته اند البته مشابهت با و دارد در دنیا اینست و کرفس است یا اختلاف
در دنیا کرفس اجمو و بفتح تین و لایت بنیستان بوده با **اجوائین** بفتح مزه
و سکون جیم و فتح واو و الف و کسیر تحتانی و سکون قیمی از دست مسی و چوبار
هر دو تلخ و تند شبیه با چوباز و کوچکتر و با حراقه و بوی تیز دارد و گرم و سبک گوارش
و شتهی طعام و دافع فساد و باد و غم و استسقاء و نفخ شکم و پیش اسهال و مثانه و خله
و شکم بر بی ناخواه است **اجوائین خراسانی** بفتح خا و میجر و فتح را و چهاره
و سکون همزه الف کسرن و سکون یا تحتانی سقش خلیطه مانن شیم چیزهای سرد
و ترش در حلا که کمتر کم درخت اوراق شبیه گل آنار و مملو از تخمی غیر و شبیه بجلد و بسیار دارد

سنگی که خود این را مذهب کند
نماید طلای او مختار بریندست
و گویند هر که ملاست بخورد آن
نماید بوی سفید و سیاه گردد
در سوزن موری و سنگ از دوزخ
بگردد و چون زحل در سبک است
و در لگلهای شسته تر و قویب
و احتمال نماید در گاه بی قیود
یود و نا پس نیز سرد تر و زنده
۱۶
میکرد آن احتمال نماید و شخص
مکمل بقیا عیس دست مدینه
و شخص مکمل با پس جند عیسه
و شخص ثانی بادل گرد و در
باعث محبت ثانی و موجب
آن متصوریات در ترتیب داده
و چون لوی زمان ترتیب نماید
در طالع جواز امان نفس نماید
و پس آن محبوب که اهل
و در چشم بادشاهان عزیز است
گرد و عجات دی لوان
باشد و کارهای او بر وجه
شیر و لاش کندی بکار
سود و ساحت بکار
موترا قاتی با شمع بسازد
و در گشتی یافتند و گشت
سوز و جگر با شمشیر آتش

سوز و جگر با شمشیر آتش
موترا قاتی با شمع بسازد
و در گشتی یافتند و گشت
سوز و جگر با شمشیر آتش

بسیار که نگین آن عابد
حضرت از مود که انگشتری
ایمان بر سر زانکه بر کمر
اولیای من خورشید در دهان
دلفت من نیز بر سر
حضرت جعفر صادق علیه السلام
چنین باشد بر روی نگین
سرمه نقش کند در سطر اول
عز و جلال الله در سطر دوم
خود بکلمات الله در سطر سوم
عز و بر سوال الله در سطر چهارم
در سطر نقش کند در سطر پنجم
امنت باشد در سطر اول
ال دانی الله در سطر دوم
و در در نگین نقش کند
ان لا اله الا الله فخلصا و در

۱۸

کن این انگشتری را در
حاجت بکار برد و همیشه در دست
حاجت بکار برد و همیشه در دست
پایانی بدل شود و زیاده
برادر شود و زیاده
بر شیت خدای عز و جل
عمل او میشود و در کف
از تو چشم بد و اخلاص
جاست و چو بانی بان نرسد
و انور و جام بر دست
و خوب گفت تا آنکه از اسرار
خدا تعالی در تبارک است

و آدمی نیز گویند و تورو شهر ایمنی و زبان اراخلافه شایع جان تابا زیر و در رکنه دیگر تورو
قسمی اند میانه و آنکه درخت و کمال باشد در کنار و کشتن شکر میکارند از آن تو میگویند
و درخت از هر خورید باشد بقدریک نیم کز میگویند از هر درخت بهتر از تو هست تورو را هر فکر
میکارند و در دنیا میزد و هر همراه گندم در دنیا میزد و در خریف میکارند و در آن تو رکنان دانند
خورد و تو راندکی بود و در اینجا علامه شهر است و اکثر بلادین یافته میشود و خوشک و بکاف
و در فضا تلخه بلغم چون فساد و هر بلغم زلفت اندک شیرین باد و انگیزد و محرک گرم در دم و خوشک
در یوم مقوی معالجه نافع با مرض بلغمی مبر و چون او را دل یکی و خوش آب و هوا
آب در که در آب گیرند و دفع میبست میشود اگر در شیر کاسه نیز بر سر است و در دست
و از راه حرارت میبست آن در صورت ثانی بسیار زیاده میشود و اگر برگ در در آنجای شایع
مضمضه کنند و دندان نیز بفارسی بر راس شافل گویند اگر در بضم نمره و سکون اهل
و مال بهایه و بضم غرض ال جمله رفو قال هم نوشته اند یعنی لذت است و خواص که خواص
آمد از بفتح نمره و سکون اهل و دفع نون اگر قوی در اکثر خواص مثل گاو میش است که شکر
همی گویند بر بختی و کما که در نوزاد غریغ شود بفارسی گاو میش حوالی گویند از دفع نفع
در راه و فخر نون ال جمله پس بر کش شیده برگ بخیزد و در مجوز نرم و قش بفتح و در و
و خوش مثل نه مجوز شمرش و خوشهای پر خار و در دهان اش بقدر قوه و بطلو که خدای
سیاهی سفید میفوت و صحت از سرخ نرسد شیرین گرم اگر ان دفع تو نفع شک و اما
و هر که در و در شاول و و تسکین و تنگی نفس و بطن و جدام دم پاک و فساد و فساد
و هر که در و در سبیل و دفع فساد و در غن تخم و محال است جمله مله با بار و نافع بود و در
بقدر که تو در آب جلک را ندانی گرم نموده بر کف تو کشید داده شد نفع بین و تو نفع شایع کرد
سازد خاص و بجا و مسی
تخف عالم شایع است
آن از نفع شایع است
سازد خاص و بجا و مسی
تخف عالم شایع است
آن از نفع شایع است

کلمه باشد از فصاحت آن
 کلمه را باید کرد که در
 کلمه ازین در لغت در
 کلمه را باید کرد که در
 کلمه را باید کرد که در

مستثنای خود را که در لغت
 که در لغت خود را که در لغت
 که در لغت خود را که در لغت
 که در لغت خود را که در لغت
 که در لغت خود را که در لغت

در آب بچوشتان بجای از چشمانین آبستان و ملک سنگ انگوزه و کشید زور غمیل
 و فضل و نعل سازند از قیاس و اخلاط مله بر صفی خون شسته طعم مقوی منقی
 شانه پاش و فصل الفاء و فتح حمزه و کسر سکون یا توتانی و نیم خواص این
 در همین گفته خواهد شد فصل الکاف اکاسر بیل بفتح اولی کاف اکت و
 سین جهاد کبیر و سکون یا توتانی و آخر لام اسم اکتیون نوشته اند امیر بیل نیز
 اسم اوست اکتلت بفتح حمزه و کسر ن کاف سکون تا رفوقانی و ضم هم وقع کاف سکون
 تا رفوقانی گویند که نجوا است بفارسی نه بلیس الکی صا تحف نوشته که شکست و کلام
 که نجوا تخم است پس نیست یا قلاط از صاحب سیب اکتلت غیر که نجوا است
 اگر که اکتلت حمزه و کاف سکون جمله فتح کاف در همه تانی و الف اسم عاقر قرحا
 اکبر و بفتح حمزه و سکون کاف هاء و ضم را در همه سکون اذ و تا رفوقانی است
 غیر است مشهور و معروف نواصل این اخروث گفته شد کاره بفتح حمزه و کاف
 و الف فتح را در همه سکون با هم حمزه است و دو قسم بود و در نیم فارسی سیاید فصل
 الکاف فارسی اگر بنده بفتح حمزه و کسر فارسی و سکون ن فتح نیم
 و خفار نون تا رفوقانی و بار هندی اکت بفتح حمزه و ضم کاف فارسی سکون
 و او و خفار نون تا رفوقانی هر دو هم اری است که بالاند کور شد اکت بفتح
 حمزه و کاف فارسی سکون سین جمله تا رفوقانی در ختمی است سر و خشک و با و افزا
 و خفار نون تا رفوقانی و نیم نون سکون سین جمله فزیل شکوری اگر
 بفتح حمزه و کاف فارسی سکون را در همه شکست سبک افغ بیاری چشم و کاف

بیفتد و جدا باشند و در
 بیفتد و جدا باشند و در
 بیفتد و جدا باشند و در
 بیفتد و جدا باشند و در
 بیفتد و جدا باشند و در

کلمه را باید کرد که در
 کلمه را باید کرد که در
 کلمه را باید کرد که در
 کلمه را باید کرد که در
 کلمه را باید کرد که در

بلند و پدید آمدن غوغای مستحکم عطف سماوی است و اتفاقاً در ارضی نشان غوغا وجود و باز آسبای دایم و ممتد از آسبای و باریدین یاران گستره و بلندین آسبای قلابی که در غوغا را کو در و در گاهی شعله چنان آید و درین یونان

سبب حدوث ما

اعراض ہلکے
شکل استقامت اور کثرت و برون
بول ایہی نیز علامات تپندگی
و باد کہ ہلکے دم شستہ
عاجز شود و گاہی ہلکے دم
بلیغ غم گزارد و خفنگ و گوار
خیان اتفاق پیشو کہ در تپندگی
مریض و دشنام مصاحبان
حرارت بسیار داد کہ ممکن
۲۵
بابت نیم اول فہر کہ تپندگی
از سائنہ و خیال بدست پیدا کنند
و مردم مستجاب بینمایند و چون
و حال بدن مریض مثل حالت
صحت بجا شد و فصل پنجم
در بیان اشکالی کہ مراجعت
کند و باید و آن

و یار دیرین فصل ذکر پرک
که استوار است

والله ثالث ههملل خاړناک بقدر و رعیت بربرگبار او و شاهای او خاړسبایا ش کثیر
زرد و شمروی مقدار گردگان خاړا ترخ و تیز دفاع کف و سرفه باد و مول و مقدر او و در و هم
گرم و خشک مقوی بن اگر پنج تازه وی ریزه کرده بطریق چوبه چکانیده یکما شبه برگیان
توت یاوه اساک کنه خلق زده را طلا کردن مفید بوی نبل بر و اگر بعل مان او نکه
همزه و سکون او و خفا نون فتح کات و سکون نهانش زگر بعضی کم بعضی یاده و برگش
عریض بقدر و انگشت سنگشت خوش بقدر برگ غنیا شعلب گلش خاړا در و دانه های
خورد و زیزه ریزه کو چاک از تخم پود و مشابه با و دو قسم بود یکی را شلخ سرخ و دیگری سفید
تلخ و باضم و بلغم باد در و نماید و واقع نفع شکم و بواسیر خارش و در شکم رائل گردد فصل
الها و الهو را پیله بین نفع همزه و سکون او کسره و فارسی مخفاه با ثانی و سکون یار
تحتانی و سکون نون اسم انیسون او و عرن فیم است فان چهار قسم است سفید از اخاړا
گویند یعنی هم که کنده دوم سیاه از آثار آن گویند سیوم زرد از آن کشند گویند چهارم مخلوط همه
رنگ از اسرار آن نیند خواص انیسون کتبی نانی بتفصیل مذکور است اهلل پنج همزه و سکون
با و فتح یار موحده و سکون لام هم موبه است در بابا یا یا الهم نفع همزه و سکون با و کسره و
یا و تحتانی و هم اسم بر زرا شاد است فصل الیا و تحتانی اینست بکالت و سکون تحتانی
و خفا نون و سکون نا و نوقانی هندی بفارسی ششت در نسخه آخرت منی استعمال شد بهتر و
درین بابین اوست دیگر فوائد بتفصیل در تحت المومنین جزوان مذکور است یا حبل یکسره
و سکون یار تحتانی و نفع جیم شد و سکون لام قسمی از نیت است اینکار کسره همزه و سکون
تحتانی و خفا نون و هم کات فارسی سکون اهلل نیز و تحت تلخ است سیرج الهم و
صفر و بلغم و جامه و در هر مقوی و چشم بفارسی شگرف نیند الیا و کسره همزه و سکون یار

و اما تالت هنالك خارا ناك بقدر و رعيت بر برگه ادا و شادخاي او خاربسار يا شاكش
 زرد و شمر وى مقدار گردگان خارا تلخ و تيز دافع كفت و سر قباد و مولد صفر او و در قلم
 گرم و خشك مقوى بدن اگر پنج تازه وى ريزه كرده بطريق چوه چكانيده يك شارب گريان
 قوت ياد اساك كند خلق زده را طلاكردن مفيد بودى نبلى بر و اگر بعل ملك او فائز
 همزه و سكون او و خاندون فتح كات و سكون نهاش زگر بعضى كم و بعضى ياده و برگش
 عريض بقدر و انگشت سنگشت خوشن بقدر برگ عريض شلب گلش خار و دانه هاى
 خورد و زيزه ريزه كوچك از تخم پوار و شارب با و دو قسم بودى را شلخ سرخ و ديگر را سفيد
 تلخ و باضم و بلغم باد و در نمايند و دافع شكم و بواسير خارش و در شكم ازال گرداند **فصل**
الياه و الهموزايهين بفتح همزه و سكون او و كسر يافاسى مخفاه بارمانى و سكون ياد
 تحتانى و سكون نون اسم انيون است و در عن اقيم است فان چهار قسم است مفيد از اخار
 گويند يعنى هم كنده دوم سياه از انا تارن گويزد سيوم زرد از انكشند گويند چهارم مخلوط هم
 رنگ از اسارن گويزد خواص انيون كشتن نامى تفصيل ذكر است اهيل شجر همزه و سكون
 با و فتح بار موحده و سكون لام اسم بوبر است در يابايد اليم بفتح همزه و سكون با و كسر
 يا تحتانى و هم اسم بزر از شاد است **فصل** الياه و التختانى ايشت بكلف و سكون تحتانى
 و خاندون و سكون نا و نوقانى هندی يافاسى خشت در نسخه اركت منى استعمال شد بهتر و
 درين باب كنهى دوست ديگر خوايد تفصيل در تحته المؤمنين جزوان ذكر است يا كحل يكسره
 و سكون يا تحتانى و فتح جيم شد و سكون لام قسمى از تيب است استيكركيسره همزه و سكون
 تحتانى و خاندون و هم كات فارسى سكون هله تيز و زخمت تلخ است شير ايه همزه و سكون
 صفر و بلغم و خاندون و مقوى و نوز چشم فارسى شكارف ياد ايلو كيسره همزه و سكون ياد

مع استعمال اینجایلی شربت
 داشته باشد و خود آن شربت
 بفرستد مخصوصا که
 باین نفع باشد تا چنانکه
 فصل ششم اندکیان
 و باین نیز خود را در ده مجرا

غذایان و در آنجا شربت
 بهر آنکه در شربت اندکیان
 استعمال نکند شربت اندکیان
 و عسلیات بود و اطراف بند
 و این شربت بسیار بسیار
 بسیار شربت اندکیان شربت
 بسیار شربت اندکیان شربت
 بسیار شربت اندکیان شربت
 بسیار شربت اندکیان شربت

طلایان و در آنجا شربت
 بهر آنکه در شربت اندکیان
 استعمال نکند شربت اندکیان
 و عسلیات بود و اطراف بند
 و این شربت بسیار بسیار
 بسیار شربت اندکیان شربت
 بسیار شربت اندکیان شربت
 بسیار شربت اندکیان شربت
 بسیار شربت اندکیان شربت

۳۱
 در آنجا شربت
 بهر آنکه در شربت اندکیان
 استعمال نکند شربت اندکیان
 و عسلیات بود و اطراف بند
 و این شربت بسیار بسیار
 بسیار شربت اندکیان شربت
 بسیار شربت اندکیان شربت
 بسیار شربت اندکیان شربت
 بسیار شربت اندکیان شربت

در آنجا شربت
 بهر آنکه در شربت اندکیان
 استعمال نکند شربت اندکیان
 و عسلیات بود و اطراف بند
 و این شربت بسیار بسیار
 بسیار شربت اندکیان شربت
 بسیار شربت اندکیان شربت
 بسیار شربت اندکیان شربت
 بسیار شربت اندکیان شربت

در ده آثار کتب مجید شانه
چون سیدم حصه بسوزد
سات نموده زینبات
نخل کند زینبات

چون سب سوده در
خدا کردن برای اقباس
بول نیز مفید است و در کتب
مستجاب است

در ده آثار کتب مجید شانه
چون سیدم حصه بسوزد
سات نموده زینبات
نخل کند زینبات

کاف خفاردن اول هجاء اسم سکون است بچیسار کبیر بار موحده فتح جیم سکون یا تحسین
وسین هجاء الف بار هجاء اسم خلاصه جوب یک است خواص این نیز از آنجا جوب یک
کبیر بار موحده جیم مفتوح و یا و تحسینی مفتوحه الف اصل این بر هجاء کاف خفاردن
فصل اسم الفارسی کبیر بار موحده جیم فارسی خفاردن سکون اسم
عقرب است و خواص او شهبود و در کتب ثانی است که در دم در سیاهی کو چاک و تیره و
بسرخی کین بر سر و خاری بود که بدان نزد جیم و خفاردن سکونی بزرگ تر از تنه و
صاحب شکوهی مینویسد شاید که ماهی سیلنگ باشد هیچ بفتح بار موحده و سکون جیم
فارسی اسم عربی وج است بفارسی اگر ترکی نیز گویند یک قسم سفید است و بر تلخ و تر
و گرم مشتهی طعام و می و صیفه گلو و دفع خلط و فساد ملغم و بیماری صرع و خطه و سیسج
و جن کبیر هجاء کبیر بار موحده و سکون جیم و شمام و در غنقه دفع تون الف ساکن و خفاردن
اسم پیش است **فصل ال ال** ال هجاء کبیر بار موحده فتح دال هجاء خفاردن
در ده هجاء الف و در هند نیست از طرف کوستان می آید چوبی است سبک تر از گندک
اصل اسوس تلخ و زنجبت و گرم و ملین و بهی بقوت دفع فساد و ملغم و خون اما بس
و پر پیوسته از جمله سایست آید اگر کن یا کبیر بار موحده فتح دال هجاء الف سکون و
هجاء فتح کاف سکون نون دال هجاء فتح و الف اسم برنی است بدری بفتح
بار موحده و سکون ال هجاء کبیر بار موحده یا و تحسینی اسم کن است بدار می کن کبیر
بار موحده فتح دال هجاء سکون الف کسره و هجاء سکون یا و تحسینی و فتح کاف و سکون
نون دال هجاء بعضی گویند که اسم بار می کن است بعضی غیر او دانند و در بعضی
چیز کن گویند و در خواص هر دو نزدیک بار می کن است بدار کاف کبیر

در ده آثار کتب مجید شانه
چون سیدم حصه بسوزد
سات نموده زینبات
نخل کند زینبات

۳۵

در ده آثار کتب مجید شانه
چون سیدم حصه بسوزد
سات نموده زینبات
نخل کند زینبات

موتوفیق کریم کار ساز
 یاد دارند در اندک حرم
 یا مکر یا مکر در اندک حرم
 طالبان عام طلب از آن
 بایست باید کرد تا باشد که
 موهبتات فرود آید آن

مفهوم در آن من توفیق کریم کار ساز
 این رساله بسم است بر هر کس
 دو حالت می باشد یکی در عالم
 موسوم گردیده است به عالم غیب
 سبب باشد آن عالم لطیف
 بلند است و بالا نظر آن عالم
 فطرت آنکه اگر خطای در این
 درستی است اصل آن نیست
 نتوانند بیل خود در گذشتند

۳۸

فصل پنجم در بیان احوال و عیال
 سابق بر این احوال و عیال
 چوب چینی است اشتهار این
 پنج در وایل سلطان شاه سخیل
 صفوی در بلاد عراق شاه کیفیت
 احوال آن در سبیل احوال

سکون را جمله فتح کاغذ الف اسم بهار است بر اینجهین یکبار موهبتات فرود آید آن
 والفتح فتح یکبار میسر و سکون یا تحتانی و نون بر هم و نندی تیرگون یکبار موهبتات فرود آید آن
 را و جمله سکون می فتح دال جمله سکون نون کسار جمله نندی تانی سکون یا تحتانی
 نیاتی است از زمین اگر برین شاه جای بار یک در گلش منقبض می خیل و میل و میل غار بار یک
 بود شیرین است او سر و سبک عقل میفراید و قوت بدیهی یعنی برین دفع کدر رنگ
 در و انیکو گرداند و پانزده و سیلان می باز دارد و میانه گرداند برکتش یکبار موهبتات فرود آید آن
 جمله و سکون کاغذ فانی تار و قافی فتح میسر و سکون نون اسم فیروزه است بر و زه یکبار
 موهبتات فرود آید آن
 در خواص دیک و بکنند بود لیکن بر هر فرد قوت تحقیق یاده بود چون آن از و
 شیا بر گیرد فرج را از رطوبت ری پاک سازد و بچه از اسقاطش آن محفوظ دارد فصل
 اسیس الهامه یکبار یکبار موهبتات فرود آید آن
 در و جمله الف ستنی نیست باره ارد و بقعه نصف رده نهایت عده بر گهای
 شل برگ بقلعه یا نوز از آن خورد و گلش منقبض می خیل و میل و میل غار بار یک
 می باشد و عرضش بقدر نیم گرم و خشک ملین و نفع و مایل و فضا بلغم
 و صفرا و خون باد و وایاس عصاره و شش طعم و از جمله ساین و نوعی از و که کبرخ
 از ارکت پست میزدن و هنگام هضم تر و سر و سبک قابض شکم و باد انگیز و دفع غلظ
 و نوزاد خون کسنتی بفتح یا موهبتات فرود آید آن
 از ارکت پست میزدن و هنگام هضم تر و سر و سبک قابض شکم و باد انگیز و دفع غلظ
 و نوزاد خون کسنتی بفتح یا موهبتات فرود آید آن

در این معراج و کوهها توفیق کریم کار ساز
 تندرست و بصیر و کوهها توفیق کریم کار ساز
 باغها اندین و نیا گرفته
 چون این پنج در وایل
 باشد خالی از شیشه نمی
 و در هر چه که موجب
 دردی نیست ازین

پیشہ پختہ ہو کر دلا تفاقاً
دو میان امین

مراد من صاحب المصنف

پیرسما یوژنڈ
رخورن اینج شفا
می یافتہ

چون مشاهده
اینجا شد در الموضع و در
مواضع بکامیاب شدند و
در آن صورت که

بار موحده و سکون سین جمله تار فوقانی در آنها و فتح لام و سکون کاف فارسی نون هم
 چیده است معنی لفظ مذکور آورینده جاها **فصل الشین** المجهول شکر است الباء بر حده
 و سکون شین بعد ضم نون و سکون کاف در جمله الف و خطا نون تار فوقانی و الف
 ثانی نیز و خرد افزا و دافع کرم شکم و دامیل و پیو و فساد و بغم و در بحث نوشته که شمر
 از کینه است تا بر هر دو قسم اطلاق آمده است لبشاش بکبار موحده و فتح شین معجم
 و سکون الف و سکون شین بجهته بی بعضی نوشته اند اسم سطر خود و دست **فصل**
الکاف پاک بضم با موحده و سکون کاف اسم بگن است و فصل کاف فارسی
 بیاید بکچی بفتح بار موحده و ضم کان که حیم فارسی سکون یا امتحانی قسم ویم ویم
 هر دو شیرین تلخ و سنگام بضم تیر مژ و خشک و طین و نقاخ و مشتبی طعام و دافع فساد
 خون و صفرا و تنگی نفس و جذام و پیروی و تپ کرم شکم و مفرج و منشط و تخم و افرزینده
 صفرا و دافع برص و فساد و بغم و بار و از جمله سیات ای کاین بفتح بار موحده و کاف و الف
 و فتح یا و امتحانی و سکون نون بزبان سنسکرت جهانت گویند پاکه تذکر بکسر
 بار موحده و فتح کاف تار سندی و کثر و فوقانی و خطا نون و ضم دال جمله و سکون
 کاف قسم تیز و است در بحث تار بیاید بکل بفتح بار موحده و ضم
 کاف و سکون لام اسم موسری است **فصل الکاف**
الفارسی بگلا بفتح بار موحده و سکون کاف فارسی
 و فتح لام و الف بعضی نوشته اند که اسم بوتیمار است و در فون
 مای گیر گویند و بعضی گفته اند اسم سفین بر است بگن
 و فتح آن و کاف فارسی و سکون نون بگلا بکسر موحده

[illegible]

از آب بخوان آب بخورد
است ظاهر این است
افزاده و بطلان نزدیکی
این پنج نیت در کمال مجرب
به خون این شهر که مودن
نزد جای رسانیده که گوشت
در سال خود خوریت این
نیت نافست قابل این و بر

در دو سه روز اول در دیوچ

ابنت الکلی که این چنان
در اینجا که بر من شود و آن
میکنند این پیش از این
یاد ام یاد و غن که و افغان
بغض میشود اگر و غن
م و غن

در کتب معتبره از کتب معتبره
 بیان خوانم نمود ان شاء الله تعالی
 کلام داشتن این کتاب است
 در کتب معتبره از کتب معتبره

یا زبانی که بیاید
 است و دوازده
 کتب بنویسد
 کتب که از کتب معتبره
 شود و در کتب معتبره
 در کتب معتبره
 در کتب معتبره

و بر سر شان بستانند شکریه حاصل مصطفی و پل رخسار کا و سبیل سخت بهمانک
 در رخسار قدر بکیران کرد و غسل اقدسی بقوام قیامت آورده و غسل سازند پس با شکر و ذکر و
 اینچه بخوانند و هر روز ده بار با صلاه تناول نمایند چون دو ماه متواتر خورده شود و در
 افزون از قیاس میفرماید و جو آب توانای حاصل آید و نور بصیرت افزایش گردد از احداث
 دماییل شود و جو شید گیمیا محفوظ ماند و تشنج و سهر خا و در بدن راه نیابد و فضل و نقل
 به آسانی بر آید و غده بیشتر گوارد و ناراحتی و اگر در دهیم سستی بکسر با موجود و خضار
 با کسر یا تحتانی و سیم و فتح سین جمله و سکون یا تحتانی ثانی و کسر نون و سکون یا
 تحتانی ثالث قسمی از کاف و رست بهوم که هم بضم ام موحده و با و واد و سکون هم
 و فتح کاف و دال جمله و سکون هم ثانی قسمی از کیم است بهمندی بکسر ام موحده و
 با و سکون نون کسر ال هله میزند سکون یا تحتانی تر کاف می شه و رست بقدر یک گرم
 دو گرم و پنجه و بقدر چهار گرم هم میشود و خیاره را بر آب و گند به بقدر انگشت ببارد و با واد و
 زیاده کند و شیرین و مولد کاف و فاضل و مدور و مدور و مولد می بهار و موه و نفع بار
 موه و فاضل و سکون الف فتح دال جمله و سکون را ده جمله اسم متو هست و سیم یا یه یه
 بخلاف این نوشته اند یعنی بهمندی بکسر ام موحده و با و سکون نون فتح دال
 و الف فتح لام و سکون ما و و دال نیز گویند باره از دست برای پیچید و شکل بندل مشابه
 کسر و در میان او تخم سیاه مثل کجی و زیاده از آن و در زیر پو سیاه او پو دیگر باشد
 بخانه بهار و سبب تمایل میکند بهای نفع نماید و گرم بود و شتهها آورد و با و بطنم دفع نما
 در کتب معتبره از کتب معتبره
 در کتب معتبره از کتب معتبره
 در کتب معتبره از کتب معتبره

۴۶
 در کتب معتبره از کتب معتبره
 در کتب معتبره از کتب معتبره
 در کتب معتبره از کتب معتبره

در کتب معتبره از کتب معتبره
 در کتب معتبره از کتب معتبره
 در کتب معتبره از کتب معتبره

و در منزلت آب و در هر دو جهت اسباب
 و در منزلت آب و در هر دو جهت اسباب
 و در منزلت آب و در هر دو جهت اسباب

و در منزلت آب و در هر دو جهت اسباب
 و در منزلت آب و در هر دو جهت اسباب
 و در منزلت آب و در هر دو جهت اسباب

و در منزلت آب و در هر دو جهت اسباب
 و در منزلت آب و در هر دو جهت اسباب
 و در منزلت آب و در هر دو جهت اسباب

و در منزلت آب و در هر دو جهت اسباب
 و در منزلت آب و در هر دو جهت اسباب
 و در منزلت آب و در هر دو جهت اسباب

و در منزلت آب و در هر دو جهت اسباب
 و در منزلت آب و در هر دو جهت اسباب
 و در منزلت آب و در هر دو جهت اسباب

قوتی بیج در او اشک دارد
 راجحه و سرطان و بخت و جبر
 خدایت بیاید و اوقات
 خدایت بیاید و اوقات
 عادت انبیا و نبی است
 و طبع صلابت و تقویت
 و طبع صلابت و تقویت

و طبع صلابت و تقویت
 و طبع صلابت و تقویت
 و طبع صلابت و تقویت
 و طبع صلابت و تقویت
 و طبع صلابت و تقویت
 و طبع صلابت و تقویت
 و طبع صلابت و تقویت
 و طبع صلابت و تقویت
 و طبع صلابت و تقویت
 و طبع صلابت و تقویت

وقتی در استقامت و افاضل سوزش اعضا و جرب فساد و زهر و ضیق نفس گرم شکم و یاد گوله
 و دمایل و شور و حالین سهال یا فاضل بیاد فارسی الف فتح تا و فوقانی استدی سکون
 لام نمی پنج است در خواص مثل ساهی است و طعم شیرین یا ماندک بیاد فارسی ک یا
 و خفا و نون فاضل جمله بیست سکون گان سر و تر است و گران و دفع رکت پ فساد و یاد و فاضل
 شکم و بسیار بهی بیاد فارسی فاخته گویند یا تشل بیاد فارسی و الف و خفا و نون و ضم
 مشکین مجله و سکون لام قحی از نوا است یا لک بیاد فارسی و الف فتح
 لام و سکون کات از کزین ترین سبز به است بعربی استافانخ است سر و گران
 و طبعین بیاد انگیز و طعم افرد و فاضل و در دفع تنگی نفس کب تب گویند که مکدر و مکدر و این
 در پستانده بیان بیاد فارسی الف نون تن و تلخ و زنت گرم و طبعین و بهی طعام
 و مضر ج دل و فزاینده نمی دفع فاضل و یاد و نون و معطر کننده بوی دهان و متقی
 او سلاخ و بهین بدن فاضل ماندگی و محض شکلیقه و عرق او بر تقویت معده و مضمون دل
 و دفع برودت مزاج و از ناله قوی و در شکم تجربه رسیده خصوصاً همراه ادویه مناسب
 هر مرض در گرم بودن او و زرد رانم و اطباء یونان سواک شنج بوعلی مشبهیت
 و اکثر اطباء به موافق شنج اند و بعضی افرجه حاره خوردن آن سبب جوشش
 و بهین تر قیدن بان میگردد و مصلح آن مغز بادام مقشر و مغز نارنج است لیکن آن خود
 و در صورت و تقویت باغ زیاد خواهد شد یا رسق پیل بفتح با و فاضل و الف فتح
 جمله و سکون سین جمله و بیاد فارسی سکون یا و فاضل و الف فتح بیاد فارسی سکون لام
 بیل است یا را بیاد فارسی الف را و جمله الف ثانی یا و بعضی الف ثانی یا و بعضی الف ثانی یا
 زبان شکرت نیز که گرم است و تقوی نو چشم و دفع جدا گرم شکم

۵۱
 و تقویت معده و مضمون دل
 و تقویت معده و مضمون دل
 و تقویت معده و مضمون دل
 و تقویت معده و مضمون دل
 و تقویت معده و مضمون دل
 و تقویت معده و مضمون دل
 و تقویت معده و مضمون دل
 و تقویت معده و مضمون دل
 و تقویت معده و مضمون دل
 و تقویت معده و مضمون دل

در تقویت معده و مضمون دل
 در تقویت معده و مضمون دل
 در تقویت معده و مضمون دل
 در تقویت معده و مضمون دل
 در تقویت معده و مضمون دل
 در تقویت معده و مضمون دل
 در تقویت معده و مضمون دل
 در تقویت معده و مضمون دل
 در تقویت معده و مضمون دل
 در تقویت معده و مضمون دل

این حق را در مشتق می گویند که از حق حوزی یا حقان نهی می یام فهم است یا سودا و بیادگین ان حیوانات است که بعد از غیبت حضرت و در حقان انکه استحقاق دارند که

اینست که اول مره تیز دارد و تن را قوی کرده اند بعد از این باید که بزرگتر از این باشد
 فارسی را در جمله فتح باو فارسی ثانی و تشدید و قوتان و خفا و سکون الف ثانی است
 بر لول و فتح باو فارسی اول و جمله ضم لام و سکون و فتح نون اسم پهلوان و فصل
 السیل الیه است با کبر فارسی و سکون سین جمله تار و قوتان و الف شیرین
 و گرم و حیرت کردن بهی و خونی و دفع خفا و باو غم و دیر گوشت و بعرنی فتن گویند
 فصل الشیل الیه شکرمول بضم باو فارسی سکون شین و جمع و فتح کاف
 سکون که در جمله ضم سیم و سکون او و لام اسم پهلوان است خواندن از اینجا جزیه فصل
 الکاف الیه است بفتح باو کاف و کاف خفا و الف نون کسبه موجود و یاد
 سخنان بهی و سکون ال جمله میگویند جنطیا ناء و اطلیه قوا به استعمال کرده و هر
 یکمان بر یکدیگر جنطیا نام مطابق نیست پس یکمان چیزی دیگر است یا اختلاف است
 و یکمان میباید است نائل سرفری و چون بشکند سرخ از درون بر آید و سطح کوکبا
 دارد و در است ملین نیز دفع پر میو سوزان سنگان نه و از ممول هم مرحوم بود که
 خفا و نصف یکمان بسیار گشت پادزن که خون از او جاری میشود میالند و مثل حنا
 خون بن میگرد و بعرنی جنطیا ناء فصل اللام الیه است بفتح باو فارسی لام
 و سکون سین جمله شجر کلان جنگلی است هنگام بهار گل تابری و ناری میکند گویند
 زار و برگش و در لیل بطولانی طول بر عرض گ بقیه رنگ چهار گره گرم ملین
 و بهی و دفع و مایل و شود باو گو که سکون بنی بود و هر گرم شکم و خمر استخوان شکست
 که هر لاسی گل اوسیف باشد تخم گل پرست هر که بخورد باطن صفا شود و
 رسد بهی و زنی که جماعت کند آن زن را مزاج جوانی اعاده شود و علم

اینست که اول مره تیز دارد و تن را قوی کرده اند بعد از این باید که بزرگتر از این باشد
 فارسی را در جمله فتح باو فارسی ثانی و تشدید و قوتان و خفا و سکون الف ثانی است
 بر لول و فتح باو فارسی اول و جمله ضم لام و سکون و فتح نون اسم پهلوان و فصل
 السیل الیه است با کبر فارسی و سکون سین جمله تار و قوتان و الف شیرین
 و گرم و حیرت کردن بهی و خونی و دفع خفا و باو غم و دیر گوشت و بعرنی فتن گویند
 فصل الشیل الیه شکرمول بضم باو فارسی سکون شین و جمع و فتح کاف
 سکون که در جمله ضم سیم و سکون او و لام اسم پهلوان است خواندن از اینجا جزیه فصل
 الکاف الیه است بفتح باو کاف و کاف خفا و الف نون کسبه موجود و یاد
 سخنان بهی و سکون ال جمله میگویند جنطیا ناء و اطلیه قوا به استعمال کرده و هر
 یکمان بر یکدیگر جنطیا نام مطابق نیست پس یکمان چیزی دیگر است یا اختلاف است
 و یکمان میباید است نائل سرفری و چون بشکند سرخ از درون بر آید و سطح کوکبا
 دارد و در است ملین نیز دفع پر میو سوزان سنگان نه و از ممول هم مرحوم بود که
 خفا و نصف یکمان بسیار گشت پادزن که خون از او جاری میشود میالند و مثل حنا
 خون بن میگرد و بعرنی جنطیا ناء فصل اللام الیه است بفتح باو فارسی لام
 و سکون سین جمله شجر کلان جنگلی است هنگام بهار گل تابری و ناری میکند گویند
 زار و برگش و در لیل بطولانی طول بر عرض گ بقیه رنگ چهار گره گرم ملین
 و بهی و دفع و مایل و شود باو گو که سکون بنی بود و هر گرم شکم و خمر استخوان شکست
 که هر لاسی گل اوسیف باشد تخم گل پرست هر که بخورد باطن صفا شود و
 رسد بهی و زنی که جماعت کند آن زن را مزاج جوانی اعاده شود و علم

اینست که اول مره تیز دارد و تن را قوی کرده اند بعد از این باید که بزرگتر از این باشد
 فارسی را در جمله فتح باو فارسی ثانی و تشدید و قوتان و خفا و سکون الف ثانی است
 بر لول و فتح باو فارسی اول و جمله ضم لام و سکون و فتح نون اسم پهلوان و فصل
 السیل الیه است با کبر فارسی و سکون سین جمله تار و قوتان و الف شیرین
 و گرم و حیرت کردن بهی و خونی و دفع خفا و باو غم و دیر گوشت و بعرنی فتن گویند
 فصل الشیل الیه شکرمول بضم باو فارسی سکون شین و جمع و فتح کاف
 سکون که در جمله ضم سیم و سکون او و لام اسم پهلوان است خواندن از اینجا جزیه فصل
 الکاف الیه است بفتح باو کاف و کاف خفا و الف نون کسبه موجود و یاد
 سخنان بهی و سکون ال جمله میگویند جنطیا ناء و اطلیه قوا به استعمال کرده و هر
 یکمان بر یکدیگر جنطیا نام مطابق نیست پس یکمان چیزی دیگر است یا اختلاف است
 و یکمان میباید است نائل سرفری و چون بشکند سرخ از درون بر آید و سطح کوکبا
 دارد و در است ملین نیز دفع پر میو سوزان سنگان نه و از ممول هم مرحوم بود که
 خفا و نصف یکمان بسیار گشت پادزن که خون از او جاری میشود میالند و مثل حنا
 خون بن میگرد و بعرنی جنطیا ناء فصل اللام الیه است بفتح باو فارسی لام
 و سکون سین جمله شجر کلان جنگلی است هنگام بهار گل تابری و ناری میکند گویند
 زار و برگش و در لیل بطولانی طول بر عرض گ بقیه رنگ چهار گره گرم ملین
 و بهی و دفع و مایل و شود باو گو که سکون بنی بود و هر گرم شکم و خمر استخوان شکست
 که هر لاسی گل اوسیف باشد تخم گل پرست هر که بخورد باطن صفا شود و
 رسد بهی و زنی که جماعت کند آن زن را مزاج جوانی اعاده شود و علم

دال هندی کسر و جمله و سکون یا تختانی و کات اسم کول است پیش مفتوح بافتار
و وزن سکون سین جمله اسم کسب است مفتوح بافتار می ضم نون و سکون سین اسم کسج است
پنجایک گن مفتوح بافتار می خفا نون و فتح جیم فارسی الف خفا نون ثانی و سکون
کات فارسی ضم کات فارسی ثانی و سکون نون یعنی پنج اجزاء علی و فائده دارد
و عوض نون لام نیز آمده یعنی پنجایک گل انعی صاحبی انگشتان اسم از دست
پنجوالمی مفتوح بافتار می سکون نون و مقصوره الف کسر سکون یا تختانی اسم
مرجان است فصل الواو و یوی بضم بافتار می الف کسر همزه و سکون یا
تختانی سرست بیاره دارد و شمشیر الف کسر و ترست گران کنند حجه و اوز
کلو و منوم و می افزا و دفع رکت است یو و کانیز گوین بضم بافتار می و سکون
و او و فتح دال جمله و کات الف یو و کات رکت مفتوح بافتار می و او و جمل و خفا و نون
و تشدید دال است و فتح راهله و سکون کات قبی اندک و است یو و بضم بافتار می
و او و جمل و کسر و فوقانی است و سکون یا تختانی ماهی است بسیار خور و گران
و بطن افزا است از دیگر ماهیها خور و تر و بطعم شیرین اند و دفع فساد و خلا و شله
و دیگر قسم است بسیار کوچک مقوی مهبی و شسته طعام و دفع فساد و در سفر
پو و بضم بافتار می سکون و او و فوقانی هندی اسم مال است یو و نشره
بضم بافتار می سکون و جمل و او و فوقانی کسر شین مجیه و جمله یا قبی کافور است
یو و کسج بضم بافتار می سکون و کسر کسج فوقانی و سکون یا تختانی فتح کات و جمله
سکون نون و جیم اسم کسج است یو و کسج بافتار می سکون و خفا و نون دال جمله
الف شیرین مسر و ویر بضم و گران و مقوی اعضا و مهبی و مضرخ دل و از آینه

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

الصفحة ١١٠ من كتاب
الصفحة ١١٠ من كتاب
الصفحة ١١٠ من كتاب

ان متودیم ما
فلاح شود این را

خاندان مایه
ده عاصی

المطبعة الكائن في
الهداية

وہ ایک بہت اعلیٰ

فقد ذكر

بسم الله الرحمن الرحيم

یا زیادہ ان کے سب نصیبان
 بادہ و بلغم غمہ سلا در وقت و
 خلعت و نہ روز و رقیع در
 بحر و زو غلط زیادہ از نہ روز
 و سودا و انص در پیرانہ روز
 نصیبیاد و باشد کہ غم و تافیر
 کلبہ با حکم هر گاه از نفع در پست
 شود کس پس استعمال باید نمود و در
 ۷۲

لبعضی قرقه و بعضی سیلخه
تاج در کمر بندای سر و تیر
صاف نماید و زود به منضم بود
و خوار و اوالف را در اهمل
نوفاتی و سکون را در اهمل
تر کشا بکسر و نوفاتی
تر و گهن نیز گویند بکسر
و سکون آن اسم ترکیه را
مشتبهی طعام و خنم در آن
و رم خضیه بجاری چشم بعضی

ویند و نیز الشری سلیخه را
نوشته اند باین تمام بدو
فصل اول الالمی جمله
نقسم بین ثلث
بر فتح باو فارسی مخفای ما
و سکون را در جمله ضم ک
تا نو فو قانی ضم را در جمله
بی فلفل و و فلفل گردد
نگال نفس معر و باریم کاشنه
بطلان چشم حوران

[illegible]

و با بچه حوا
کن طوطی را
فتح دال
الکبیر
یله آمله
والف
مخ خوار
الوزن
دافع

نفع او را حفظ محمد
براه نول توان کرد و تعداد
سهیل موتوفله بر حد حسن
خارق است غالب و قات و سه
سهیل تقیه منفرد کل می شود
بهم رسد از چهار سهیل اکنون
از یک سو چو معمولی خود معانی
اینکه نه تنها با این سهیل
از او به برکت سهیل که با
از او به برکت سهیل که با

سین ہما فتح کاف
نیز گوید کبیر فوجانی و
زکی قافلہ صفا و قور و
ہما فتح بار فوجانی ثانی
سیر فوجانی و سکون ما
از دست و شکست ادا
یکی چشم و
سیرا
خاصہ

مارسی مضافاً و نون فتح
میکنون را و هاء فتح جیم و الف
ساقط مساوی دانع فسا
و میکنون کاف قسمی را برین
و هاء کسیر فتح را و هاء
متروی تر بود آتبی
ملح آن کاهند و کاهنی
ت چون یا شرب یا شام
یزین اگر دانه بربی جرز را

الجمہولہ ہندوستانی تہذیب
کے قیام و ترقی کا قیام و سکون
وہاں وہاں ہم تہذیب کا ایک
نیا نیا دور خاص مثل
نیا نیا و ہندوستانی بہترین
تہذیب کا دور و دور و دور
نور و فضل و افزائیدہ
دور و چون اور اکوئٹہ
تہذیب کا دور و دور و دور

کتاب
نقص معنی
و خوشانی و
سایه تری
سیاحتی
تسخیر می
سنی منوط
بگرفته در
بکسر

پیشہ کی تعلیم کے لئے

ابن اثیر و ابن کثیر

مکتبہ دارالعلوم دیوبند

دینار روغن بادام در آن
دیگر که در دستگیره در آن

[illegible]

حتی از نشانه‌های توبه در او
 سبیل صغیر کرده گفته است
 در سبیل بار اصل سبیل صغیر
 در سبیل بار اصل سبیل صغیر
 در سبیل بار اصل سبیل صغیر
 در سبیل بار اصل سبیل صغیر

خصوصاً سیر که در آن کتب مجرب است در علاج الامراض مرقوم است در امراض مرقومه
 بحدیل است بنظیر شل سنج بکثره فوقانی و سکون لام و کبر باد فاری و خفا و فون و جرم
 کتب صغیر فصل لمیم تا کو تفتت تا فوقانی و موم و الف و فم کاف و سکون او و صاحب
 دارا شکوهی گوید که در بند و ستان نزد یک سال هزار و چهارده هجری در عهد انتهائ و
 حضرت عرش اشیانی جلال الدین الکبریا و شاه بر در کرده از جانب فرنگ اکنون هم
 کشت و کار او می شود از کتاب کشیدن خان او شعاع که در شده جوهر او بحد سس
 حکیم علی گیانی حار و یابس است و نیز در یک بعضی بار و یابس و دخالش بسبب
 نازیت و محرب مکرر اس قوی است و محلل و سخن جمیع اعضا و ضعف باغ و باعث خفقا
 و در مزاج هر عضو که رطوبت بسیار باشد نفی دارد و مزاج معتدل مضروب هوا سیر
 که از کثرت رطوبت باشد نافع و در معده که رطوبت بسیار باشد تحلیل آن بینا می باشد
 بر مضم می کند محلل در یکی و ریاح است بضعف بصیر که بسبب اجتماع رطوبت یا بخار یا
 نفاد و در تنگی نفس که بسبب کثرت بغم و غلظت آن باشد بسبب کثرت اجتماع بخار و رطوبت
 و شش نشانه دمن بود و باعضای مضروب و مجاری خشک از و از آن قوت جابج که در
 و از کیموس با در خشکی و در شقی جلد نهال بدن بهم میزند و سبب شیخوخت میشود
 و امراض پدید می آید که علاج آن معتبر بود و مصلحت از اشکوهی نشانه شیرین است
 آنکه پارچه که بدو تمالور گین گرد و نیز شیرین از اسفید توان کرد و با انواع متعل شود و یک
 مرق است بهترین طریق است کشیدن آن همراه قند که نه مخرج نموده و
 و باجماع در تحلیل ریاح معده و وجع ریخی آن نشفت طوبت و در تجربه را قلم نیک
 خفقا و قدح خشک آن که از رطوبت می آید خشکی را بدو قند چون او را در بید مشاهده

است و اگر او را گویند و بر سرش
 بر سر سبیل بنیست پیش
 و در وقت جوشنا نیند قوت او
 میشود پس قوت سبیل بنیست
 ندارد و صغیر از اخراج میکند
 ندارد و قلم میگوید که با وجودیکه
 سبب است یکین با اتفاق
 که در نشانه صغیر و به
 ۷۵
 در علم و اضطراب بسیار
 از بدین پس تبه بدین اولی بفر
 خواهد افتاد و در دادن آن
 کلام ضرورت است که با وجود
 باعث استعمال آن شود و صغیر
 بسبب قوت و لطافت خود و مطایع
 از نشانه صغیر و به
 از نشانه صغیر و به
 از نشانه صغیر و به
 از نشانه صغیر و به

از مضم دانه مانه دانه
 از مضم دانه مانه دانه
 از مضم دانه مانه دانه
 از مضم دانه مانه دانه
 از مضم دانه مانه دانه
 از مضم دانه مانه دانه

[illegible]

ماخا له وادويه در درون بنهار
وجع مفصل ليدارد اخل
نميد و ملى

عبد القیوم
عسکری

پیشہ و پیشہ

حکومت

تاریخ

پست پیچی
مکتوبات

پنجاب منہجیات
شیراز

۲۰

نوفانی سندی سکون یا تختانی و خفا و نون و کسره و فوقانی سندی فانی و سکون
یا تختانی ثانی اسم میوه کزبل است **باب الحقیق فصل الف** حاسن بحجم و الف
و ضم میم و سکون نون جنونی گویند درخت دار کبار درخت است و سبب برگش طولانی
سگرمه و غنش بقا نیم گره و درخت و مطو و عریض چون پتیار با یک گرد و شمرش
مستطیل است بدو قسم بود در یک باغی و محرابی باغی دو قسم بود کلاش چای تیر او چتر
پیرا گویند و شهبور کجاست نامی اسم حاسن در یک است همه حاسن خشک و فانی شکم
و دافع فانی بلغم و صفا و خون مایل به شور لیک حاسن کلان شیرین و دیرم و دافع سوزش
اعضا و در کجاست بعضی گرم نوشته اند حاسن صحرای منقوی منقوی فراوانی حاسن
در باراک خسته ندارد و بسیار آید آگیند و آن نزد رقیم بهترین قسم است بعد
از آن را جان آنگاه در رسم بر کمال ماه بهار و در بهار بهار بهار بهار بهار بهار
و مرا جش نزد رقیم سرد و خشک منقوی معده و دل خصوص قسم سید و رقیم نیز استعمال کرده
در لذت تقویت معده و دل نسبت حاسن یاده چون حاسن یاده خورد و شنبو باعث
و گرانی گردد و بعضی و سبب ششی و خنکی مضر کجاست بود چون بر و قدر نکال و بوی
پاشیده در میان طریقی بجنبانند با اصلاح او میگردد حای بی بحجم و او کسره و فوقانی
و سکون یا تختانی اسم جلیبی است حای تیری بحجم و الف یا تختانی و فتح بار بار
و سکون یا تختانی و کسره او هله و سکون یا تختانی ثانی و عیوض یا تختانی اول و فوقانی
در زبان سنسکرت نیز آمده یعنی حای تیری گرم و سبک قاتل کرم شکم و دافع فانی
بلغم زهر اسم بسیار است حای پیل بحجم و کسره یا تختانی و فتح بار بار و سکون
نام بعد الف و فوقانی نیز نام کرده اند یعنی حای پیل بحجم فارسی اسم آنگاه

[illegible]

و با عتد تسبیح میشود و در هر روز یک بار از من فرموده شد که این دعا را بخوانم و اگر کسی میخواند آن دعا را بخواند و اگر کسی میخواند آن دعا را بخواند

در این مبحث از کتب قدیم و کتب جدید
 و کتب معتبره و کتب غیر معتبره
 و کتب معتبره و کتب غیر معتبره
 و کتب معتبره و کتب غیر معتبره

گرم و سبک و شسته طعام و قوی دل و مصفی کله و دفع فساد بلغم و دفع قی و قاتل کرم و سکون
 و دفع بطلان قوت و دفع مزه جان و دفع مفتوحه الف لام ساکن و یلوار و گویند و کیم و کیم
 قسمی از این است جامی بفتح جیم و سکون الف کسیره و سکون یاء تحتانی و آن ممل
 خوشبوست تلخ و سرد باشد و آنرا که از حرارت در دهن پدید آید و در غاید و عطهار با صوره
 و خنجرها و ریشه دفع نماید جامه کبوت بفتح جیم و الف و فیم کاف فارسی مخفایه و سکون واد
 و آو فوقانی ساکن است شیرین و اندک شود و باد و غلغله و صغیر و تر و بود و سیر و دفع نماید
 و قبض طرف سار و مزه درین نجید و شامه پاک کند جامه سبک بفتح جیم و الف و سکون
 میم و فیم با و موه و سکون کاف فارسی مخفایه جامه کبیری بفتح جیم و الف و سکون واد
 کاف فارسی مخفایه و سکون یاء تحتانی و کسر و هله و سکون یاء تحتانی و کسر و هله و سکون
 گرم و سبک و آرزو طعام پدید آید و افزوده آتش و کسلی و غلبه کف و باد را باید که
 و زحمت آید باز دارد و ترش بود **فصل انباء الفوقانی جتا ماشی کسیر جیم**
 آو فوقانی و سکون الف و فتح میم و الف ثانی و خضار و فون کسیرین و هله و سکون یاء تحتانی
 تلخ و سرد و در دهن بلغم و فصل باخون آمیخته و امراض خلق نرم دفع نماید **فصل انباء الفوقانی**
 جتا ماشی بفتح جیم و سکون الف و فتح فون سکون الف و شین و مجده و سکون
 یاء تحتانی و کسر و هله و سکون الف و فتح فون سکون الف و شین و مجده و سکون
 آو فوقانی و سکون الف و فتح میم و الف ثانی و خضار و فون کسیرین و هله و سکون یاء تحتانی
 تلخ و سرد و در دهن بلغم و فصل باخون آمیخته و امراض خلق نرم دفع نماید **فصل انباء الفوقانی**
 جتا ماشی بفتح جیم و سکون الف و فتح فون سکون الف و شین و مجده و سکون
 یاء تحتانی و کسر و هله و سکون الف و فتح فون سکون الف و شین و مجده و سکون
 آو فوقانی و سکون الف و فتح میم و الف ثانی و خضار و فون کسیرین و هله و سکون یاء تحتانی
 تلخ و سرد و در دهن بلغم و فصل باخون آمیخته و امراض خلق نرم دفع نماید **فصل انباء الفوقانی**
 جتا ماشی بفتح جیم و سکون الف و فتح فون سکون الف و شین و مجده و سکون
 یاء تحتانی و کسر و هله و سکون الف و فتح فون سکون الف و شین و مجده و سکون

این کتب معتبره و کتب غیر معتبره
 و کتب معتبره و کتب غیر معتبره
 و کتب معتبره و کتب غیر معتبره
 و کتب معتبره و کتب غیر معتبره

در این مبحث از کتب قدیم و کتب جدید
 و کتب معتبره و کتب غیر معتبره
 و کتب معتبره و کتب غیر معتبره
 و کتب معتبره و کتب غیر معتبره

الف تبارک و تعالی

و در او کسر میشود پس

این پنج را زیاد کند

اوقات این پنج را بین

خود و ده ایام بولست

خود یک جی می باشد

و در او کسر میشود

کم و زیاده از آن برگ خورد و پهلپها بقدر نیگه مثل چونک ویزه میباشد شیرین سرگردان
 نافع برای سواک گرمی و دفع باد و کف معده استعمل برگ در عابیت ارد و اطفالان با
 بازی میکند در موسم برنگال اکثر میشود بر دیوار و بر زمین در خرابا بسیار میرود و کوه
 بفتح جیم و او و الف و هم کاف و سکون او یعنی هرگاه برنج را در شش برابر از آب نخل
 کرده بپزند تا آنکه ریخته حاصل شود با هم بر این نخل طبع قابض شکم و دفع تشنگی و تب و
 کنگنه مشابه از ریگ سنگ جو و بر بضم جیم و سکون او و او و الف را در هله طبعی را بخورند
 است مشهور با جویان کرانی خواص او در جویان گذشت جو که با الف بضم جیم و سکون او
 و فتح کاف و خفاء و او و الف را در هله سم نظرون نشسته اند تیز و گرم و سهل دفع باد و بغم و
 و در شکم و سنگ مشابه و تقطیر البول جو ته که با الف بضم جیم و سکون او و سکون تار فوفا
 و خفاء و فتح کاف و الف اسم جوی است فصل الما و الهو و جوهول تهر بضم جیم و خفاء
 با و او و جوهول لام و فتح با و فارسی تار فوفا نشسته و سکون را در هله طبعی را شیرین
 سر و سبک ملوئی و دفع فساد و بغم و صفرا و متقل خون جو جهر و بضم جیم و خفاء
 با و سکون و او و فتح جیم و او و الف بضم جیم و سکون و او و اسم سر پوکا است
 چه چینی که با بضم جیم و خفاء و سکون یا در تحتانی و خفاء و سکون و کاف فارسی و الف
 و گرم و خشک و بهترین اونه است مبهی ملین و فضا و صا ح است واضح آنکه خلاء
 و تولید میکند شکمش نه اید و او و صلح آن در خون با دام بفاسک و دی که بعضی جز او بحر
 و بعضی را خفاء و آنکه و بسیار است از این است آنچه چینی که با الف بضم جیم و خفاء و سکون و کاف و الف
 و هله باره سنگها آنچه چینی که با الف بضم جیم و خفاء و سکون یا در تحتانی و خفاء و سکون و فتح کاف فارسی
 و سکون و هله بعضی صرصر گویند چه با الف بضم جیم و خفاء و سکون و هله و سکون و اسم

۸۵

بجوشانده و در یک سکه
 از بسیار قلنی که ده باشد
 بکوت کند و در یک طلا باشد
 اگر کوشانده است و جوشانده
 بکار برونند اگر بطور سنون یا خون
 یا غیر آن استعمال سازند فایده
 مطلوب این فایده وجود نمی آید
 و قیمن آب بکوشایدات از
 بهر آنست که قابل هم قوت
 است منافات با هیچ تو ندارد
 و او و جیم و الف است شرط
 که حکیم عادلان

بجوشانده و در یک سکه
 از بسیار قلنی که ده باشد
 بکوت کند و در یک طلا باشد
 اگر کوشانده است و جوشانده
 بکار برونند اگر بطور سنون یا خون
 یا غیر آن استعمال سازند فایده
 مطلوب این فایده وجود نمی آید
 و قیمن آب بکوشایدات از
 بهر آنست که قابل هم قوت
 است منافات با هیچ تو ندارد
 و او و جیم و الف است شرط
 که حکیم عادلان

آب باقی نماند و اگر سواد و لیس
 چو ساند که کثرت یار
 است که نماند و نه بسیار
 رطوبات مار بود یا طبعش نشد
 تا که حق است که اگر بدین
 تا از او زاده از حد مطلوبی
 موجب غلط قوام و قوت

طریقت چینی مدبره بکسیر و خوار با و کسیر و قوتانی بندی یا تختانی و فتح میم دال جهان
 با هم چند است چهره پیری بفتح جیم و خوار با و سکون او و بهر کسیر موحه و سکون یا تختانی
 و کسیر او و بهر سکون یا تختانی و ویم اسم نهال کنا صحرانیت هم بر کنا را طلاق میکنند
 ترش و سر و در افق صفرا و مقوی معده و قابض چون او را حاکم ساخته کوفته سفوف
 سازند و چون کین بکسیر موحه و سکون او و بهر جیم فارسی سکون نون در دیگر فو که بکسیر
 قبض فرو و فصل ایاء التختانی جیا پیر بفتح جیم یا تختانی و الف ضم و فاری
 و سکون او یا فارسی ثانی و ضم دیگر ترسند بسیار بی نام کلیست که از تخم او تسبیح سازند و پیر
 جیا نیز گویند قابض شکم و مقوی سوی ترسند بسیار کتفه و اسباب نماید آن چوپوک بکسیر جیم
 و سکون یا تختانی و فتح و او سکون کا سر است و بی خزائنه می بلغم و دفع فساد و صفرا
 و باد و وزش معده و لاغری بدن و قوی حیوانی بکسیر جیم و سکون یا تختانی و فتح و او صفرا
 نون که کسیر و قوتانی و سکون یا تختانی و حیوانی بخند تا حیوا باضا الف بعد از او
 و حروف آخر نیز آمده شیرین و سر و در و در و سکون مقوی اعضا و در زائنه با صره
 و قابض شکم و دفع فساد و بلغم و صفرا و از جمله سایست او حرارت تنی مل گرداند و اهل
 هند ساک و راول و رستان می آید عزیز دانسته میخورند و در تر کار بهما حیوانی خورد
 حکم بادشاه دارد و بار بزرگ نسبت بهار خورد و بزرگ بیاره حیوانی بسیار ندو و دیگر
 بو تن باشد و کوچک بکسیر بود و نیز حیوانی اسم گلوی است در دهنی آورده که آوا
 گل و صحن و نیکو گرداند و مقوی باه است حیوانی شک جوض یا تختانی کان هرگاه
 در اسم مذکور بیارند اسم تهوا باشد که ساق سرخ داشته باشد حیوانی کن اضافه
 منعم و نون کن بر اسم اهل حیات از تر کین تنی و مال که بر و کاکول جبر کاکول که کسیر

عطر بسیار باشد یا زین عطر
 چشمن مغرود و آب یا ده ساق
 و کسیر جیم دال یا ده ساق
 را در قدر معین بر آید یا کم
 بنماید آب را نیز کم و زیاد کند
 و هرگاه آب را نیز کم و زیاد کند
 که از دست نماند یا بطش و طعام
 بیاورد و نماید و دیگر ملک کانید
 نمود و در بجا و میل بر معده و
 آورده است ما کلام ملک مذکور
 ۸۶
 شکر ساقی و شکر و شکر
 و شکر و شکر و شکر و شکر
 کرده ایم تا نصف صبح دارد
 میان کلام منافی تعیین متفا
 آب است و اگر ازین متافض
 که در جیم خواهم گفت را بدانی
 آب که نزد شما باعث ضعف
 قوت است و قوتانی آن را کثرت
 مقدار خوب چینی باید کرد و در
 و در قات آب تا فی از
 متفیض منفه اینچ بگویند که
 شود اگر گفته شود که بجه
 بهین و فلان این منج است
 خواهم گفت که بطلان این
 شکر و در خشن شکر و در
 کرده ایم و ازین

شکر و در خشن شکر و در
 کرده ایم و ازین

برمنده در صحن و ملاقات با چوب
ویدان فرزند آورده به بکار
سلامت چوب رسد از
سلج ظاهر آب بموضع
ملاحظه کرده بایست که هرگاه
در بعضی بگردن آورده
چوب طبع چوب
چوب در کوچه راه سوسن درون
چوب بماند و بس

برآمدن نمیدانند و از هر جا که
بخواهر کردن افکار کند جهان
وقت بد نماید تا بخار که
وقت هیچ چیزی در وی نیکی
و بیرون رفتن باعث گفتار
وقت این حاجت نمیشود
و بیرون رفتن است که سنگ بر سر
سرش بگذارد و دیگر اگر است
و او را از نفع میبرد

[illegible][illegible]

دوست عزیز! جس نمودم تو را
نوع بسیار لطیف از انوار
چراغی بخواران چشم
اوراد و اغوشش کش
رایج این نفع دارد
این نشانه

این یکدیگر بجای می گردیدند
 و از حرارت و برودت
 دیش با این طبیعت از
 پس چون اجزای بافت
 بهیوت مسکونی می شود
 و بافت و پیوستن می نمایند

و تا وقتیکه قاتی فتح و او سکون نماند و حتی است هندی ملین و دفع فساد و بلغم و باد و
 جام و واسیل و شور و چیر کا کولی یکسبیم فارسی خفا و او سکون یا تحتانی و در
 هماغه کاف منقوضه الف و هم کاف ثانی و سکون او و سکون یا تحتانی
 شیرین و سرور گران و بیخی اف و فائون صفرا و سوس معد و شکلی مان و شکلی و بیخی
 منظر و استقا و در و سترکی و در و که هم و گولزده و دناقت کنز و بدل هشت جیش
 دفع نماید و در سینه و در کن هکمی یکسبیم فارسی خفا و دفع کاف و کسوف سکون
 یا تحتانی و دوا و سوس و دفع فساد و بلغم و جام و کرم شکم و صفا و لکیر و شرب و بیخی
 چون در او بیاید و طب بسیار که در دمان و بیخی فارسی خفا و دوا و شد و دال و هماغه منقوضه
 و سکون و هماغه و دال و هماغه خفا و دوا و الف نون چو دمان نیز گویند قسمی برنج است که از
 کشتال گویند و چیری یکسبیم فارسی خفا و دوا و یا تحتانی و کسوف و هماغه سکون یا تحتانی و
 و هماغه نیز آمد و بیخی چلی و کشتش و در گران و بیخی فارسی و دفع فساد و خلط و شکم
 بی سوس و معد و منی و افزاید و دفع بطالان قوت می بری نیز گویند و بیخی سوس و چیری
 که با بیخی فارسی خفا و دفع کاف و بیخی فارسی خفا و دفع یا تحتانی و الف و دفع کاف و دوا
 و الف و هماغه فارسی شوبه و بیخی البقر گویند و صفا و دوا و شکم و بیخی خود نوشته که یکدیگر
 شوبه و نیمه قلم می رساید و یکدیگر را با این بر نموده و بیخی سیر و دوا و گولزده و دناقت کنز و روز و بیخی
 مثلثا زائل گردد و چهار را بیخی فارسی خفا و دفع فساد و بلغم و جام و کرم شکم و صفا و لکیر و شرب و بیخی
 بیخی خرا و سنگ شکم گویند و بیخی چلی و کشتش و در گران و بیخی فارسی خفا و دفع فساد و خلط و شکم
 باغاب مصری و شمال کان و میان شیرین و شوبه و بیخی البقر گویند و صفا و دوا و شکم و بیخی خود نوشته که یکدیگر
 استعمال نمایند و تقویت باد و سوس و بیخی بشرط بیخی بسیار است و چون بیان کرده شود

انسان ما این لطافت که
 دارد چو در حرارت این پنج
 که گاه بسیار گرم و گاه
 بسبب برودت هوا سرد گردد
 بعضی بسیاری در اختیارش
 بهیوت و لکیر و سوس و چیری
 که در این تفریق توقف تمام
 کند تا بدن بحالت اصلی رجوع
 پس از آن اگر اندک سرد کند
 دوا است و تا غایت که انتظار
 چو بیخی نماید لازم است که با جام

۹۴

خود و تبدیل جامه و بدن و جام
 از آن که در جامه جامه و بدن و جام
 اینوقت از شکم جامه و بدن و جام
 قوت و در جامه و بدن و جام
 و دوا و سوس و بیخی چیری
 یکدیگر را با این بر نموده و بیخی
 که در این تفریق توقف تمام
 کند تا بدن بحالت اصلی رجوع
 پس از آن اگر اندک سرد کند
 دوا است و تا غایت که انتظار
 چو بیخی نماید لازم است که با جام

و تا وقتیکه قاتی فتح و او سکون نماند و حتی است هندی ملین و دفع فساد و بلغم و باد و
 جام و واسیل و شور و چیر کا کولی یکسبیم فارسی خفا و او سکون یا تحتانی و در
 هماغه کاف منقوضه الف و هم کاف ثانی و سکون او و سکون یا تحتانی
 شیرین و سرور گران و بیخی اف و فائون صفرا و سوس معد و شکلی مان و شکلی و بیخی
 منظر و استقا و در و سترکی و در و که هم و گولزده و دناقت کنز و بدل هشت جیش
 دفع نماید و در سینه و در کن هکمی یکسبیم فارسی خفا و دفع کاف و کسوف سکون
 یا تحتانی و دوا و سوس و دفع فساد و بلغم و جام و کرم شکم و صفا و لکیر و شرب و بیخی
 چون در او بیاید و طب بسیار که در دمان و بیخی فارسی خفا و دوا و شد و دال و هماغه منقوضه
 و سکون و هماغه و دال و هماغه خفا و دوا و الف نون چو دمان نیز گویند قسمی برنج است که از
 کشتال گویند و چیری یکسبیم فارسی خفا و دوا و یا تحتانی و کسوف و هماغه سکون یا تحتانی و
 و هماغه نیز آمد و بیخی چلی و کشتش و در گران و بیخی فارسی و دفع فساد و خلط و شکم
 بی سوس و معد و منی و افزاید و دفع بطالان قوت می بری نیز گویند و بیخی سوس و چیری
 که با بیخی فارسی خفا و دفع کاف و بیخی فارسی خفا و دفع یا تحتانی و الف و دفع کاف و دوا
 و الف و هماغه فارسی شوبه و بیخی البقر گویند و صفا و دوا و شکم و بیخی خود نوشته که یکدیگر
 شوبه و نیمه قلم می رساید و یکدیگر را با این بر نموده و بیخی سیر و دوا و گولزده و دناقت کنز و روز و بیخی
 مثلثا زائل گردد و چهار را بیخی فارسی خفا و دفع فساد و بلغم و جام و کرم شکم و صفا و لکیر و شرب و بیخی
 بیخی خرا و سنگ شکم گویند و بیخی چلی و کشتش و در گران و بیخی فارسی خفا و دفع فساد و خلط و شکم
 باغاب مصری و شمال کان و میان شیرین و شوبه و بیخی البقر گویند و صفا و دوا و شکم و بیخی خود نوشته که یکدیگر
 استعمال نمایند و تقویت باد و سوس و بیخی بشرط بیخی بسیار است و چون بیان کرده شود

اس پنج جینی پختہ خورد طعام ہر دو بی ملک بہت بگذا ندومان و شبانروز بی بفرحت و استعمال این پنج اوجان پختی کنند درالم لیکہ ہستہ

روزن و علی بن ابی القاسم
 دوم و شش روز و نیم
 اول از روز جمعت و
 شستن و غسل روز
 از روز جمعت و شستن و غسل روز

باید دانست که در هر کلامی که در این کتاب است
 باید دانست که در هر کلامی که در این کتاب است
 باید دانست که در هر کلامی که در این کتاب است
 باید دانست که در هر کلامی که در این کتاب است

جمله الف و کسر او چهار و بیستم و الف بزرگ انداز است نوعی از سبیل که با نوشته شده و اگر
 بفتح دال چهار الف کاف و پنهانی مشرک و ان عین مقوی بعضی بی و واقع ترشنگی
 و بیانی نفس و فساد و مفراد خون و یرقان و دشواری بول و صندش اعتقاد و مصلح شراب
 ترش می افتد فساد و بیغم و اندکی مفراد زیاده که **فصل الیاء الفارسی** می پیرایا
 بنظم دال چهار و فتح باز فارسی سکون او کسر او چهار و یا تحتانی و الف نام گاهی است مشهور
 که سرخ زرد و پیغم می شود و اکثر در هنگام وسط الهامی سنگینه و سبک قابض شکم و دفع
 بیغم و باد مفراد **فصل الیاء الفارسی** و جهنا و رنا فتح دال چهار و تشدید جیم فاری
 کسر و نون و الف و فتح و او سکون او چهار و نون ثانی و الف و تشدید جیم و شکم
 اکثر و دفع مشرود و لها و ثور و فساد بیغم و مفراد و چشم **فصل الیاء الملهه و ربه فتح دال**
 چهار و سکون او چهار و فتح بار موصد و فساد و سکون او چهار و ثانی قسم از لوست و بحث
 لام سیاید **فصل الیاء الملهه و سمول** فتح دال چهار و سکون سین چهار و نیم میم
 و سکون او و لام عبارت است از ترکیب هر دو و خجول که در حرف با گذشت ششمی علم و در
 فساد و مفراد و بیغم و بیانی نفس و فساد و عابری و واقع ترش و دفع و در شکم و در پیوسته و پیر
 بنظم دال چهار و سکون سین چهار و یا مخفی و فتح باز فارسی سکون چهار و فتح سین چهار
 و الف اسم گداز خور و این بیست و شوار و دو ساس کردن این بسبب آنکه غالباً در
فصل الکاف الفارسی که یکا بنظم دال چهار و سکون کاف فارسی و کسر ال چهار و ثانی
 و فساد و دفع کاف الف اسم دود می است **فصل الیاء الملهه و سمول** فتح دال چهار و سکون لام
 و فتح دال چهار و ثانی سکون لام ثانی و پیر و **فصل الیاء الملهه و سمول** فتح دال چهار و سکون جیم
 و فتح نون و الف اسم و فساد **فصل النون** نند و الف و فتح دال چهار و سکون نون و فتح دال چهار

حوش اند دمی و نشتند فساد
 الف و کسر او چهار و بیستم
 الف بزرگ انداز است نوعی از سبیل
 کاف و پنهانی مشرک و ان عین مقوی
 بعضی بی و واقع ترشنگی
 و بیانی نفس و فساد و مفراد خون
 و یرقان و دشواری بول و صندش
 اعتقاد و مصلح شراب
 ترش می افتد فساد و بیغم و اندکی
 مفراد زیاده که فصل الیاء الفارسی
 می پیرایا بنظم دال چهار و فتح
 باز فارسی سکون او کسر او چهار
 و یا تحتانی و الف نام گاهی است
 مشهور که سرخ زرد و پیغم می شود
 و اکثر در هنگام وسط الهامی سنگینه
 و سبک قابض شکم و دفع بیغم و
 باد مفراد فصل الیاء الفارسی و
 جهنا و رنا فتح دال چهار و تشدید
 جیم فاری کسر و نون و الف و فتح
 و او سکون او چهار و نون ثانی و
 الف و تشدید جیم و شکم اکثر و
 دفع مشرود و لها و ثور و فساد
 بیغم و مفراد و چشم فصل الیاء
 الملهه و ربه فتح دال چهار و سکون
 سین چهار و نیم میم و سکون او و
 لام عبارت است از ترکیب هر دو و
 خجول که در حرف با گذشت ششمی
 علم و در فساد و مفراد و بیغم و
 بیانی نفس و فساد و عابری و واقع
 ترش و دفع و در شکم و در پیوسته
 و پیر بنظم دال چهار و سکون سین
 چهار و یا مخفی و فتح باز فارسی
 سکون چهار و فتح سین چهار و الف
 اسم گداز خور و این بیست و شوار
 و دو ساس کردن این بسبب آنکه
 غالباً در فصل الکاف الفارسی که یکا
 بنظم دال چهار و سکون کاف فارسی
 و کسر ال چهار و ثانی و فساد و
 دفع کاف الف اسم دود می است فصل
 الیاء الملهه و سمول فتح دال چهار
 و سکون لام و فتح دال چهار و ثانی
 سکون لام ثانی و پیر و فصل الیاء
 الملهه و سمول فتح دال چهار و سکون
 جیم و فتح نون و الف اسم و فساد
 فصل النون نند و الف و فتح دال
 چهار و سکون نون و فتح دال چهار

این کتاب را در هر روز یک بار بخواند و در هر وقت که بخواهد بخواند
 این کتاب را در هر روز یک بار بخواند و در هر وقت که بخواهد بخواند
 این کتاب را در هر روز یک بار بخواند و در هر وقت که بخواهد بخواند

کتاب سعدی بحران حافظ نیت و بهشت را بیکدیگر ملحق کرد و در این کتاب یکبار بر این سخن فرمود که هر دو در یک کتاب باید باشند و اگر قصص بخندان نباشد

کس تا عرق تمام کند بید
 از آن صافی نموده لعل
 در پیاله و بول بول
 پس دیال و قمع
 در یک دیال و قمع
 بیست و یک روز تمام شود

در هر سری آورده طعم زنجشک تیز دارد و گردش مشرق اثر زهره و باباک را دروغ نماید و
 زنی و بلان می میوه شکی مرغ آورد و قمع کثرت را و دوی نصفه خون مشعل دیده و در خواص
 مشایخ و نوشته اند قیسی از رویان بخت شکافی و یاد آورد نوشته اند و بعضی گرم و
 خشک و دیم و بعضی معتدل می نویسند چون آس کرده گرم نموده طلاء کنند بر لبها
 تحلیل آن نماید و همون فتح دال چهارم نیم با سکون و او اسم لک است و ماسری سبیل
 بفتح دال چهارم خضار و الف تاشید و فوقانی و کسر و چهارم سکون یا تختانی بفتح دال
 فارسی خضار و سکون لام اسم آمل است و ما و فی بفتح دال چهارم خضار و الف بفتح دال
 و کس و سکون یا تختانی اسم پرشت بر بخت و فی بفتح دال سکون با و کسر میمون
 و سکون یا تختانی اسم کشائی خورد است و سبیل بفتح دال چهارم سکون با و فتح را در چهارم
 اسم سید و سبیل کسر دال چهارم خضار و سکون یا تختانی و در چهارم اسم کس و او ماسی
 بفتح دال چهارم با و الف کثرت فوقانی و کس سکون یا تختانی و دما فی بفتح دال چهارم با و الف
 و یا تختانی نیز میگویند سر و آفره تلخ دارد و سبک و کمی بر آید سبیل از دارد و نیم و کس
 و در کسر فصل الیا یا تختانی دیو دالی کسر دال چهارم سکون یا تختانی و خضار و الف
 دال چهارم سکون الف کسر و سکون یا تختانی اسم بنبل یا کسر دال چهارم سکون و الف
 و خضار و الف دال چهارم الف خضار و الف چهارم بخت یا تختانی بعد از او چهارم نوشته اند
 دیو داری اسم درخت است او اطلاق بر چوب بکن تلخ و چوب و گرم باشد با و نیم قیصر
 و با و سیر و قمع نماید ویر که مولد کسر دال چهارم سکون یا تختانی و در چهارم کاف قاشی آخر
 و نیم میمون سکون او فتح لام الف اسم سال بختی است او چون این دو پنج دراز و بزرگ دارد و لهذا
 باین اسم میگویند و یوم سن کسر دال چهارم سکون یا تختانی و او و فتح میمون و سکون
 باین اسم میگویند

این پنج را که ای یکبار و
 حاصل شده است بار دیگر
 بکوت کند و بوی نامی و
 تمام شود و در دست و
 خوب پیچیده از موی و
 عماد الدین محمود قمع
 که از روز بخت مشال
 بخت در ده سبیل کس

۱۰۲

اگر بری در یک سنگین
 که بر لب نموده باشد و
 بود که خالیست بخار داشته
 بخت اند تا بخت سبیل
 بخت اند تا بخت سبیل
 از یکبار بند انکه بخت
 سرفق سبیل تا بخت
 حایطین و دلی خاندان
 که خباب منفق است
 که خباب منفق است

در علاج ادراس و بواسیر
 در علاج ادراس و بواسیر
 در علاج ادراس و بواسیر
 در علاج ادراس و بواسیر

جسب است استیجہ ماہانہ
 دلم جم خودہ مش
 خوردن مقرہ است زیادہ
 دایمہ خودہ شد کہ اکثر است
 مال تیا می شود افزودہ باشد

در این کتاب از اقسام و احوال و
بهرت کردن در امور و دین

را جانی بکند و قوت می بخشد

و اگر هیچ المراجعی باین کتاب

استعمال نکند

سعی نماید بر چیزی

که هیچ بسیار است در دین

ایشان هم میرسد باین طریقی

را اهل و العتق و نون و کاف فارسی و رانگ کاس نیز گویند بعد از نون و کاف
فارسی گرم و خشک و سبک ملین و تقوی نفوذ دافع کرم شکم نرم زردی بدن و رنگی
نفس اندک صفرا و آرد لعری رصاص گویند رال را اهل و العتق و لام متغ
وزخمت سرد و گران قابض است دیو و جن و جوشیدگی اعضا و دماییل و ثبور
تب و ترکیدن پانچ دفع نماید و حاس عرق لعری قار گویند نیز بعضی و اکثری غیر
گویند ظاهر همین معلوم میشود راجع به سبب این است که راء اهل و العتق سکون جسم و
نون سکون یا احتیاتی و ضم با موجوده و سکون و او دفع با و فارسی و خفا و با سکون
لام هم شیرین است گران دافع فساد صفرا و باد و زرد را قمع سرد و سکون حرارت و
تشنه تقوی دل و مفرح آن را می پیل بفتح راء اهل و العتق و کسر یا احتیاتی
و با موجوده و سکون یا احتیاتی و لام هم پیل است و گویند اسم را می پیل به نسبت
را می پیل بفتح راء اهل و العتق و یا احتیاتی و کسر یا فارسی سکون یا احتیاتی
و فتح تا و قوتانی و سکون لام را رسول پیل بفتح راء اهل و العتق و فتح سین جهله
و سکون او و نون قسی از پیل اند که بقاری برنج گویند و در با و اگر پیل باشد
بفتح راء اهل و سکون العتق و شین و بجه و فتح نون و سکون العتق که در فتح و
همضم بود و زهر باد و خون و مرفه دور کند و استسقا و بلغم دفع نماید اهم باشد و
سه نوع بود یکی انکه برگ بود و پنج سوم گیاه و نوع آخر زهر نیا بر اعم هم سه راجع
اهله العتق میم و فتح سین جهله و سکون یا جهله قسمی از سر کنده است که شاید به پیشک و
دبر برگ بود یا سخت است را می دوری بفتح راء اهل و العتق و سکون یا احتیاتی
و فتح دال جهله و ضم آن اقرب و سکون و او و کسر راء اهل و سکون یا احتیاتی ام

۱۰۵

استعمال نماید بفتح تقال نیز بفتح
بیمه چشمش تقال نیز بفتح
با قاعه و کرد و در آب همان
که سابق مذکور شد بخورند تا
در پیس این آب و پخته و بگویند
در سورت روز کند از عوایط
در کوره گاهی تا دل کند تا سخت
باشد اگر خواست که بگوید
باین دستور کند و درین
ایستادن نیست که در مقام و دست
دست بیتی داخل کند و درین
دست تمام را نیم ملک سازند و از
بوسه زنی و زین را و جام و گلاب
اختار نمایند تا آب بعد از تمام این
نعمت در روز طعام یا تمام یک
کند و از میوه و خربزه شیرین و
داز ترش بهاد و زردک از شیرین
نفع بعد از خوردن این

طریقی دیگر
در این کتاب
بهرت است
از این کتاب
بهرت است
از این کتاب
بهرت است
از این کتاب

این دو سبب را قوی نماید
 از آن قوتی است که در این
 از آن قوتی است که در این
 از آن قوتی است که در این
 از آن قوتی است که در این

حیوانی است راست که کولی است از دهان و استخوان استین جمیع سکون ناموفق
 بندی و فتح کاف و انت و نیم کاف ثانی و سکون و او و بول و کسر لام و یا و تحانی
 اسم بر شاه است را کتی نفع را دهان و الف و فتح کاف و سکون و یا و تحانی
 اسم ملک پرنی است راجح بر جمیع فتح و دهان و الف و سکون جمیع و کسر بار موده و راجح
 دهان و فتح جمیع فارسی و اینی بهترین شمار و اسم انسانی است راجح نمیکند فتح
 را دهان و الف و سکون جمیع فتح نون و سکون نیم فتح بار موده و کاف و اسم راجح
 نیو پیل است راجح امر فتح را دهان و الف و سکون جمیع و دهانه و فتح و نیم
 سکون را دهان و اسم انبار بزرگ است سر و شیرین و فانی و الف و فتح و نیم
 راجح کوشا کتی فتح را دهان و الف و سکون جمیع و کاف و سکون او و فتح شیرین
 و نیم و الف و تار و فو قانی و کسر کاف و سکون یا و تحانی و نیم بزرگ و نوی است فصل
 الف و الف و قانی تر تن چوت فتح را دهان و الف و سکون نون و نیم جمیع
 و سکون او و تار و فو قانی اکثر اطلاق تر تن جوت بر دو چیز است یکی آنکه بر ترو که کن
 بیار و می داند و اهل هند اکثر آنرا بنویسند لغایت بسیار در دو دو جمیع است
 که نهال آن کو کچا کو و در ادویه مستعمل میشود و نیز بانی است که از طرف هستان
 می آید از اسم تر تن جوت گویند و دانند است برگ سبز و شاخ سبز و زرد و از آنرا
 و سوخته بار و زین کجی بنویسند بر سر مالند و سفید دارد و دهنه میز کو که با گویند اسم
 ابو خلسا است که بفارسی هو جوب نامند بالفعل عوض الف و فلسا همین را استخوان
 در میان الف و فتح را دهان و سکون تار و فو قانی و فتح نون و سکون الف و نیم لام و سکون
 و او و جوت نون مشهور است یعنی را تار و فو دهنه متعارف است و خالی از فو دهنه

این دو سبب را قوی نماید
 از آن قوتی است که در این
 از آن قوتی است که در این
 از آن قوتی است که در این
 از آن قوتی است که در این

این دو سبب را قوی نماید
 از آن قوتی است که در این
 از آن قوتی است که در این
 از آن قوتی است که در این
 از آن قوتی است که در این

این دو سبب را قوی نماید
 از آن قوتی است که در این
 از آن قوتی است که در این
 از آن قوتی است که در این
 از آن قوتی است که در این

این دو سبب را قوی نماید
 از آن قوتی است که در این
 از آن قوتی است که در این
 از آن قوتی است که در این
 از آن قوتی است که در این

ازین درود و جسد و روح و جان و جسم و نفس و عقل و قوه و درین
 ازین باب بیست و سه نوشته اند در سنگ و در چوب و در زمین و در آسمان
 و در آب و در خاک و در هر یک از اینها یک نسخه از این درود و جسد و روح و جان و جسم و نفس و عقل و قوه و درین

از فضل پاک ناید باب هزار المعجزه فصل اول از الهامه زری یکسره بجمه و
 سکون و از جمله و کون و سکون یا تختانی هم زرتک است فصل المیم زمین کند
 یکسره بجمه و کون و سکون یا تختانی و نون و فتح کاف و شهور لثاف و خفا و نون و سکون
 و ال هه ام سکون است فصل الیا و التختانی زیر یکسره از بجمه و سکون یا و
 تختانی و از جمله الف کرم شکام مسک شسته طعام و قابض شکم و افزاینده
 خرد و منقح رحم و دفع امر امن و نفع شکم و با و کوله و حاجت باب الیسین
 الهامه فصل لالف سانه بفتح سین هه و الف و خفا و نون و فتح
 یا و موحده و سکون و از جمله اسم سبیل است سانه بفتح سین محله و سکون
 الف و خفا و نون و فتح یا و موحده و خفا و نون و سکون را و محله کن و نون است و رب
 ام و از اشاره و کون نیاید بسیار یا بفتح سین هه و الف و کسر را و هه و یا و موحده
 الف ثانی و دو اهرم است و قسم است هر دو شیرین تر و گران و موله منی و مهبی
 و دفع فساد یا و صفرا و بغم و حاس خون حیض اهرام که بابت باشد و سایر یا بفتح
 یا و محله اسم کالیس است سارا اصل بفتح سین هه و الف و از جمله الف و نفع جوفه
 سوره و سکون لام و با ضافه کاف نیز آمده است ای سارا کاک کاف حدتیم
 زلفه اول نیز آمده یعنی سارا اصل صاحب شکوهی نوشته دوا و نه نیست
 کتاب یک که مترجم از کتاب بود و دیدیم که سنگاره است بطعم ترش و گران و دفع
 دوا و ازین و بغم و صفرا و اسهال کاف بفتح سین هه و الف و فتح لام و سکون کاف
 بعد از لام و او هم افزوده اند یعنی سالوک در گله اند کوفت و ساگون
 بن هه و الف و فتح کاف و نون و سکون ساگ بفتح سین هه و الف و نون نیز آمده است

درین درود و جسد و روح و جان و جسم و نفس و عقل و قوه و درین
 ازین باب بیست و سه نوشته اند در سنگ و در چوب و در زمین و در آسمان
 و در آب و در خاک و در هر یک از اینها یک نسخه از این درود و جسد و روح و جان و جسم و نفس و عقل و قوه و درین

ازین درود و جسد و روح و جان و جسم و نفس و عقل و قوه و درین
 ازین باب بیست و سه نوشته اند در سنگ و در چوب و در زمین و در آسمان
 و در آب و در خاک و در هر یک از اینها یک نسخه از این درود و جسد و روح و جان و جسم و نفس و عقل و قوه و درین

ازین درود و جسد و روح و جان و جسم و نفس و عقل و قوه و درین
 ازین باب بیست و سه نوشته اند در سنگ و در چوب و در زمین و در آسمان
 و در آب و در خاک و در هر یک از اینها یک نسخه از این درود و جسد و روح و جان و جسم و نفس و عقل و قوه و درین

چوب سبز
چوب سبز

چوب سبز
چوب سبز

۱۱۲

چوب سبز
چوب سبز

چوب سبز
چوب سبز

دخت بنیت کوی که سطح بر کهای او درخت است چه سو مان بعضی دانند
فیلکوش بهین ازیرا که گهاش بر پناهی چون گوش فیل است سر و دلف نسا
بلغم و باد و خون مجل است سالی بفتح سین جهله و الف و فتح لام و سکون یار
تختانی درختی است کوی که فیل او دلا دست میار و در فر بشود و دافع و امیل
و شور و فساد و خور و خون و بلغم و حابس اسهال هر جاستاخ و ساق او بنشانند
رو و سبز شود حتی اگر ستون سفت سازد سبز گردد و سالتی بفتح سین هبل
و الف و فتح لام و کسر و فو قانی بندی مشد و سکون یا تختانی مشهور بر کوی پر کوی
سر و دخت و سبک حابس شکم و دافع ماده خام و در فساد و خون و سالت
بفتح سین جهله و الف و سکون حیم اسم سرچ است سادان بفتح سین هبل
و الف و دافع و دوم و نون نام غله است اکثر داتین بخورند از اجزای خود
و بلاق و نوکر و صحرای خود و رو نیز باشد و او از اول هم کو چاک سر و خشک
و دافع فساد و خور و بلغم و خشک کننده هفت دوات سالتی بفتح سین هبل
و کسر و فو قانی بنادی و سکون یا تختانی بلغم شیرین و سر و سبک
حابس شکم و دافع فساد و خور و بلغم و دافع صحت از جمیع انواع شالی بهتر
نوشته اند و شالی هر خ موافق است در خاصیت بسالتی سمار و نستر
سین جهله و الف و هم رانها و او و مجهول گوشش متعل و در ری خشک و نادر
خود و شش طعم و مقوی و عصاره و قابض شکم و دافع ضرر و مقطر و دافع کت و خور
و دق بجز بی نر و زرد گین و بی پاری سار و مشهور شارک سار بفتح سین هبل
و الف و فتح لام و سکون راد جهله جانور است اکثر از پرشش بر نر و مشهور

چوب سبز
چوب سبز

در کتاب بحسب آن
نمونه را یک کتب
این کتب پاره کنند
که در ویر

نقد بادیه اندواز

رضای فرست شفا

بانه اندو در تقویت

عضا و در تقویت

وقت ایه مجرب است

و جبهه اشتراک اعضا

منفع مسنده درده و

در مفصل فوج و

چهل بار موصوفه فارسی و لام الف نتمی از شکر است که بفارسی نبات گویند که از
 و سر و دافع فساد باد و مضر و ملین است و الففتح سین جمله و سکون تا فوقانی و دال
 اسم بنجیل است که بی ریشه باشد **فصل** الحیم سیمی بفتح سین جمله و تشدیدیم و کس
 و سکون یا رتختانی اسم سحر که است **فصل** الحیم الفارسی سحر که است **فصل** الحیم سین
 جمله و سکون حیم فارسی را جمله و الف فتح کاف و خفاء هاء و الف ثانی و سکون
 را و جمله مشهور به سیمی قسم سفید رصاص نوشته اند و دریا پر که خوراک هندو است
 و اصل میشود اگر بقدر پادام در یک قنچ دوع حل کرده بصاحب قنچ
 دهند مسکن در است و اگر او را در آب لیمو حل کرده با قلم بر اجبار نقش کنند و
 سنگات در کتاش خگر نهند بقدر آنکه صد بار هر دو دست بهم زنند نقیسی سفید
 مویدا گردد که به آب شسته نشود و حکیم نورالدین مجرب نوشته **فصل** الدال
 الهامه سند طارته بکسر سین جمله و فتح دال جمله مشاده و خفاء هاء و الف
 و فتح را و جمله و تا فوقانی و دال هندی اسم سفید سر سون است سدا سها گن
 بفتح سین جمله و دال جمله و الف و ضم سین جمله ثانی و فتح هاء و الف دوم و فتح کاف
 فارسی و سکون نون اسم سند ویت سدا که است **فصل** الحیم سین جمله و فتح دال جمله
 هاء و الف فتح کاف و خفاء هاء و الف ثانی و دال جمله که های گیاه بسیار گرم و دال جارچک
 ریشه با جگر آید و کشانیه جراح است و مضعف سدا پهل بفتح سین دال جمله و الف
 فتح با و فارسی خفاء هاء و سکون لام بوضع الف یا رتختانی نیز آمده یعنی سدا
 پهل انیم اسم پهل است سدا گلاب بفتح سین جمله و دال الف و ضم کاف
 فارسی و لام الف سکون باد موصوفه گلی است مشابه به کلاف درختش

مرده سودا دارد و دار
 رده و شانه ریزانند دار
 بوزن نماید و دیگر فوری است
 دارد اخلاط آن
 عینی قسم اول سی شغال
 زنده نموده و پنجاه رطل
 منقح عیج غما نمایند و سی
 رطل با باریس گریه بنشین
 منقح زردباد اگر کسی عود
 ۱۱۵

فاندان فرخنده یک با بنجویه
 ساقه سان الصافی بنجویه
 ساقه هندی که با به خارش
 هر یک سق شغال بادیان نچا
 دار چینی فرغش با بادیان نچا
 بسیار نیم نوز بوا
 سفید همین سرخ شغال
 خفته الشلب به یک مثقال
 سعد کوئی بودست تیغ فرقه
 توفیق شغال مندل
 شش شغال بزرگ تر
 بینه نیم از شش خفیه
 هر کدام نیم مثقال بزرگ تر
 نعل تازه در هر دو یک
 بقیه در کان تازه درونی
 گیزه شیب مصطفی درونی
 زعفران هر یک

در باب شتره کشته به
 به شیرین آب سبک شیرین
 گلاب از بهودای یکصد مثقال
 قد سید غسل شش با نم
 سه وزن ادویه لغوام
 پس مزیا ام سهی منقش
 منقش منقش منقش منقش
 گردگان ام سهی منقش
 مثقال زم کو به ده اصل
 کرده پس ادویه اول ادویه

در باب شتره کشته به
 به شیرین آب سبک شیرین
 گلاب از بهودای یکصد مثقال
 قد سید غسل شش با نم
 سه وزن ادویه لغوام
 پس مزیا ام سهی منقش
 منقش منقش منقش منقش
 گردگان ام سهی منقش
 مثقال زم کو به ده اصل
 کرده پس ادویه اول ادویه

بسته در سحر یکایه
 معجون گل محتوم صدین
 از به یک سه مثقال آمله شسته
 دو اوزده مثقال خسته آمله
 پنج مثقال داخل آب سبک
 در حقه المومنین نوشته سرین
 دوق مثقال را که از سحر
 است داخل کند به
 سوسا و صینی را خوشنیزه
 مثقال چوب صینی لغوام
 آب آن را با غسل لغوام

۱۱۸

آب آن را با غسل لغوام
 ادرده ادویه را بان
 شش نیم نبات و صندل
 میخودم
 ایضا از خشت عات
 کلیم در سحر جابه

سوداوی بی نظیر است
لطفت آن ساق است
بلبله کانی بلبله سیاه کند
اندر یک سو درم آینه خون
سفرج فتق اندر یک
در جگر دم لاجورد منول

قلمی ایک دو دم کو نہ دے
 سبیل الیوب کو بخان
 دہری حق پر تیرے شقائق
 یاد مجھ کو یہ اندر کدہ
 سنا ہمیں سینہ زور بنا
 اسلحہ خود دس سینہ
 دو دم قربہ سینہ

و قتل گرم دست سنگش از دوا کثر اراضی مفید مقوی جمله ترکیب از جمله رایج
دوا که بیامیزند بطن او شود و با جلا زده و دوا عمده مکار بند اختصاص است آن بفتح سین هلم
و سکون تا فوقانی و آن عبارت از گرفتن اجزاء لطیفه دست با احوال مخصوص
دست او را رقم هم در قرصه سوزان غلظت منعی استعمال نموده دست را کسب باه
و تقویت کرده و مثانه نیز داخل است و ترکیب گرفتن او نیست که او را در کسب
سایه و مل نموده در طرف کلی آن رسیده اقباب گرم بگذرانند تا غلظت دست
در پیدا شود و رنگ آن ثلث غلظت گردد از چوبی یا از کار از بالا بالا آنچه غلیظ شده است
برشته در طرف کلی دیگر آن رسیده گشته زیر افتاب بگذرانند و از پارچه تنگ پوشیده تا اگر
غبار محفوظ باشد هرگاه خشک گردد بکار برند و آنچه باقی در طرف مانده است باز از
اقباب گذارند و در مرتبه بطوریکه مذکور شد بعمل آرند تا صاف همه بیاید و در باقی با
و این است سلاجیت آفتابی گویند و این بهتر از قسم آتشی است و اگر بعد از گرفتن
در آب بر آتش عمل نکند و نماند و نقل در طرف دوم نموده خشک آتش نمایند از آن
گویند این جلد می شود بخلاف دم دست سلاجیت از طرف کوهستان آید بسیار سیاه
مثل چوبه میباشد سلا رس بکسر سیت چهار لام الف و سکون را در جهه اول ففتح
را در جهه ثانی و سکون سین چهار یعنی بعد از لام اضافه مینمایند یعنی سلهار رس
گرم در دست افزاینده نو چشم و بینی و افع جازم و جرب منقی و عربی سیاه بگذرانند
سلا رس بفتح سین چهار لام الف و سکون تا فوقانی بندی ساندل نیز آمده است
سلاک بفتح سین چهار و تشدید لام ففتح آن سکون و کانیز اسم از پوست فصل
المیم سمندر پهل بفتح سین چهار نیم سم و دال جهله شد و سکون چهار ففتح بوقاس

جو ایک دورم زندان
 رہیے آفتل تونوا عجم
 علی حسن عجمی ایشم
 خواص ہرودا عجمی
 دینمرب پیسے مسدول
 مجموعہ ادب و علم
 مسدول غلام ادب و علم
 ساندہ ہرودا عجمی
 متبادل نایب عجمی
 چینی راہی تونوا عجم
 ۱۲۰

دور و گشتا و درج عالم
پس بسبب آشک بودی غیبت
و در کتبه امراض وافر صابره
مانع است اجرا و آن
چوب غیبی قسم اول چهار
دام و نقل و در بلاد
مستخ و غفران از بهر
مسکونی و نهان از بهر
مستی و نال سیاه

۱۔ ان کے لئے دعا کی جائے کہ وہ اپنے
 ۲۔ ان کے لئے دعا کی جائے کہ وہ اپنے
 ۳۔ ان کے لئے دعا کی جائے کہ وہ اپنے
 ۴۔ ان کے لئے دعا کی جائے کہ وہ اپنے
 ۵۔ ان کے لئے دعا کی جائے کہ وہ اپنے

این در یک روز یک بار
 در یک روز یک بار
 در یک روز یک بار
 در یک روز یک بار

است برتری های دیگر حضرت بیا که در در یک بار هم شخصی حضور می نماید
 و اینکه میگفت فروز که من که بسبب ضراحت است از خوردن این بر طرف می شود
 و بادشاه فرمود که ایام که غفر الله له از قاشهای او پوتازک و را دو کرده در میان
 شربت کلاب نبات دو سه گهری میکند شربت تا اثر حلاوت شربت در میان
 نمایان گردد و از ترشی و او شربت متاثر شود بعد از آن آنها یا همراه یا با طریقی انوشه
 میل میفرمودند و این ترکیب را بر حلاوت و حلاوت میساختند و در این ترکیب
 شود و بسبب گنداشتن همان قدر خوب میشود باید که این ترکیب را در ظرف گلی آب
 ناز سید مرتب از غذا بوی و اثر نماید و بادشاه اکثر در بر سر شربت تناول میفرمودند
 و در تقویت و غنیت طبیعت این ترکیب قیست نسبت آنکه تنها است
 او کرده شود مردم بدستشان سنگتره اکثر همراه غذا تناول میکنند و نیز اگر قاشهای
 اندک نمک نهند و بخورند از زیاد لذت و عدم ظهور ترشی آن بدنشان و همچنین
 و هرگاه که این سوسم اول شام احتیاج این مصالح نادر در نجالات رنگی و کوا که اکثر
 در میان اینها زید از حد اعتدال میباشد و اگر عوض نمک سالیاب بروینند و لذت آن
 بیفزاید قایم مقام راحت جان است خصوص اگر قدری بیهوش کلاب باشد و مضر جزو غذا
 و زله و شراب و مصلح آن قند و نمک لیکن در زله و سرفه و مصلح کم نیز بسنوب حررا
 و لوت و از آن مصالح میتوان نمود و مضر عصبانی و لوت و کم کند مصلح آن ادویه و حلاوت
 به خصوص مجون مغز طلا و در علاج الامراض عیالافیه مرقوم است پودر شمشک کرده
 ساید و تنها یا همراه ادویه گریزی صاف نمون رنگ و زله کلفت مفید یا اندوخته این
 در تنی ایضا کوره نوی از و در صنف سنگها را اکثرین نهاده و فسادون و فتح کاف

همان نموده با سبب میزند
 که از غدا و غداست که
 یک کرده باشند که بعد از آن
 متعال داخل کرده بگوشت کند
 و کت آن بگرند و باز صافی
 نموده بنوام آورند و در صافی
 به سوسم و مرقوم در آن
 سازند و باید که یک از اجزاء
 خشک و صاف و در ظرف گلی
 ۱۲۳
 و متعالی که کوزه شیشه بزرگ
 را در آن داخل میسازند و در
 آن میر جابجا خوب نسوزانند
 و در آن در قدری آب
 و در آن در قدری آب
 و در آن در قدری آب
 و در آن در قدری آب

در داخل نمائید بعد از آن
 در داخل نمائید بعد از آن
 در داخل نمائید بعد از آن
 در داخل نمائید بعد از آن

آن عزیز مرگدگان قلب سمری را قسم صفت از خوش فالت و مقوسے اعفای

بسم الله الرحمن الرحيم

فستناح کلام بسیاس
دوشناے

اے گوجا
اے گوجا

ادای فقیہان گویا

قون و اہم اہمیات

فان ترمیم بعضی

۱۹۴۳

و داد و دالت سکون لام اسم طلب است امر و منور بک و دافع تب تحرق و چون تقدیر
از آن در احلیل یا فنج گذارد بسوزد که نفع کمال نماید بکسیرین جمله گاهی است که بکنایه
از تب و کربلیل التمی وید و بیا بیا یک ضعیف بود سو موئی بضم سین همله
و سکون او مجهول میم فتح و او دشمنی و کسیر و فوقانی و سکون یا تحتانی اسم سال یانی
است سو میا بفتح سین همله و سکون او مجهول و کسیر میم فتح یا تحتانی و دالت نکره
سورن جانی بضم سین همله و فقا و او فتح را و همله و سکون نون فتح جیم و دالت کسیر
تا و فوقانی و سکون یا تحتانی شمی از چلی است که کل نرد دارد در خواص مثل چلی بلی
سوا و ما کنها بضم سین همله فتح و او دالت و سکون ال همله فتح میم و دالت
فتح کاف و فقا و دالت اسم الکپچه است یعنی مره این مثل مره ماش است سکون
جو ته کا بضم سین همله و فقا و او فتح را و همله و سکون نون و میم جیم و سکون تا و
فوقانی و فقا و دالت کاف فتح اسم جوی که کل نرد دارد سو جیم جهال بضم سین
و سکون او و فتح را و همله و میم جیم فتح جیم ثانی و فقا و دالت و سکون لام اسم کوبه
است فصل الیه و الیه و کسیرین همله و میم و سکون او مجهول فتح
را و بک و دالت دافع فدا خون باد و بات رکت که عبارت از فدا خون بسبب
ایزش باد و بلغم و حابس سهال و پنجه بضم سین همله و کسیر و فقا و نون
فتح جیم و نون مشهور حذف نون اول منها بعد نون ثانی و میم سین فتح و سکون فتح
فتح نون و سکون یا سهنیجه و کسیر و نیز گویند مفتی است هندی مشهور گرم و بسک و دافع
امراض چشم و شوی طعام و حابس سهال و دافع فدا و بلغم و باد و جو خفید با و اما س اعضا
و امراض سیر زد و امیل و شور و مصفی خون و تقسیم نوشته اند قسم که سرخ است از امیل

اولا بحال است از حرکت میاید سر از حرکت میاید بعد از حرکت است حرکتش با حرکت
 و با حرکت است از حرکت میاید سر از حرکت میاید بعد از حرکت است حرکتش با حرکت

خفیه اغاست بر بعضی اشخاص
 چنانچه در بعضی اشخاص
 ر بعد خوردن طعام
 عادت حرکت خفیه
 بسیارند مشهود است
 و خوردن بقول و فحاکه
 شخص تند است را
 خوب نیست گرسبی که
 حرارت و مزاج دارد

۱۳۳

بقول فواکه سرد خورده
 مسهل بنام القیاس سرد خورده
 و غیره و همین قیاس سرد خورده
 شخص تندرست فواکه که
 کمتر مضرت یابد از آن
 و اگر بخواهد و این بخواهد
 و این چنین خورده و در بلاد
 که خوردن آن دومی
 مریض است و اگر لاف
 خوردن خیزه شود
 باید که بعد خوردن
 طعام در دوازده
 شب خوردن طعام
 در خوردن طعام
 احداث و همچنین
 ملکت و همچنین
 از خوردن طعام

از این امر است که بعد از خوردن یک لیوان یا دو لیوان چنانچه که سر می بریزد یا غیره و در کتب و کتب
 تصفیه مانند صافیه و غیره که اول نموده بخورند و بعد از شام بخورند و بعد از پنج شش از شربت
 مرکب اده با شربت و به شربت یک لیوان و در شام یک لیوان و در مغز بر سر است
 ترکیب شربت ساده بگیرد و در چوب شربت نیم آرد و در شش از آب دریا شربت با شربت
 بخورند هرگاه نصف یک لیوان و در صافیه و با شربت طلع و در شام آرد و در شربت بخورند
 و شربت و شربت و شربت همراه بخورند و در خوردن باشد و اگر خورند شربت در فواکه
 قوی گردد و هرگاه در نیم آرد و در چهار لیوان شربت پیش از خوردن داخل کرده بخورند
 ترکیب شربت سهل هرگاه ادریه شربت بقوام رسا و سوزنجان کی از خرکی سیرک
 جابجا گرفته و نیمه قدری در وقت مذکور داخل نمایند و فیکه بقوام رسا و فرو داده و در وقت
 سناکی ده تولد باریک شربت اضافه نمایند و اگر خواهند تقویت در تصفیه خون رفع آن شربت
 شربت زیاده شود و چهار تولد شربت پیش از خوردن بپختن به اندازند بعد از آن سوزنجان
 و غیره داخل نمایند و ده تولد از همین وقت صبح بخورند و در خوردن غذا در صبح
 این ترکیب نان پودا و از محضات بقولات پریز نمایند در روز شربت مرکب
 هم اعتنا باشد و است الله اعلم **سیال** یک سیرین هله یا استخوانی و است لام گوشتش
 مسقوی عصاره و مولتی و واقع بیمار به وادی و دوق بربی این ادی گویند و بکار شغال
 سیلیمه یک سیرین هله یا استخوانی و خنار لون بدون لون یا سندی بکار شیر گویند
 و در لفظ با که گذشت سیلیمه یک سیرین هله یا استخوانی و خنار لون و فواکه فای فای
 و خنار لون یا فواکه فای فای یعنی شکی که در آب خراب باشد یا سیرین هله یا سیرین هله
 سکون یا استخوانی و فواکه سکون یا استخوانی و سکون یا استخوانی و سکون یا استخوانی

میشوند ازین حکم خارج
 و فصل چهارم در بیان اثر خوردن طعام زیاد
 و در بیان اثر خوردن طعام زیاد
 فساد باشد یا از حرکت
 فساد در پیغم روده طعام
 از شراب بسیار در روده
 شوش شود واجب است
 رفتن الفوسه که اگر
 وقت نمی نمایند باست
 و بخار از روده گذشت
 با معارسیا باست یا
 که مچین است از روده
 و میباید که بسیار
 قارص نماید و اگر
 اسهال اگر نشین
 الموم ادک اندک فی
 گردد اب گرم باید در روده
 و خود را در خواب بیدار
 پس اگر خواب آید تا زمان
 نشد بخواب باید شد
 و اگر از آب گرم بیدار
 حاصل آید نظریه کرد
 که اگر طبیعت خود بخود
 دفع خواهد کرد
 بدان باید گذشت
 والا در باید کرد
 و نیز ماسه نرم
 موافق حال هر یک
 بهترین چیز است
 قدری از این

مجموعه را در هله سکون الف و فتح و او و کسوف و سکون یا در تختانی اسم مندی است
 و در تسمیه این لفظ را نسبت که راه شرون باید کرد شریک یکیشین مجموع را در هله سکون
 یا در تختانی و کاف در هله اسم هر است و گذشت شری باس یکیشین مجموع را در هله سکون
 یا در تختانی و بار موه و الف سین هله ملین دفع فساد بلغم و امراض هر و چشم نیز اسم گوشت
 شری پهل یکیشین مجموع را در هله سکون یا در تختانی و فتح باو فارسی خوار باو سکون نام
 اسم آله است یل را نیز گویند شری پر پی یکیشین مجموع را در هله سکون یا در تختانی و فتح باو
 ناری سکون الهله و کسوف سکون یا در تختانی اسم ارنی است و کپنها نیز گویند شری گات
 یکیشین مجموع را در هله خفانون و فتح کاف فارسی الف فتح تا در فانی هله سکون کاف
 نگاه است فصل الکاف شکر جو اسافه شین مجموع کاف مفتوحه سکون هله
 نعم و او و الف سین هله الف ثانی موه و اد انگیز و مقوی اعضا و دفع صفرا و با و بلغم
 بربی ترنجبین گویند شکر که دفع شین مجموع کاف و سکون الهله فتح کاف ثانی و مشهور بقا
 خفانون مال هله نخی است مشهور نیزین یال بگری ثقیل و مقوی یا موه و ادنی مقوی
 مانع شکر و لم یفتح شین و سکون کاف و ضمیر او هله سکون او و کسوف سکون یا در تختانی
 هم و سکون او اسم لم یفتح شین است شکا انهم سکون مجموع سکون کاف و فتح لام الف اسم کاف
 است نیز اطلاق بر سوت هم آمده است و معنی سفت است شکر و یکیشین و کاف فارسی مشهور
 هم او هله سکون او اسم سخن است فصل المیم شین مجموع سکون یا در تختانی
 شریک هر است و سکون ملین افنگی نفس جدام و با و دفع فساد بلغم و شریک
 و از او صفرا و انگیز و سوزی بزیاید فصل لنون شین همی دفع شین سکون و نام و فتح
 فار و کسوف فارسی ثانی و سکون یا در تختانی تیر است مقوی دفع فساد بلغم و شکوفه

در خواب
 بدان باید گذشت
 والا در باید کرد
 و نیز ماسه نرم
 موافق حال هر یک
 بهترین چیز است
 قدری از این

سبب سردی و اجابت و پدید آمدن این بیماری است
 و نیز به جهت سردی و سستی و بیرون آمدن این بیماری است
 و نیز به جهت سردی و سستی و بیرون آمدن این بیماری است

مردم که بیشتر سیاریان مخطوط و حکمی و چاشنی دار همراه گوشت پخته میخورند از اقسام
 سماروغ میگویند و باجماع لفظ مذکور که از سماروغ گویند بکاف عربی شهرت است و او
 یار و میوه ندارد شکل نصف تخم مرغ و منکوس میباشد و آن نهایت است در مجرا
 میشود در موسم بر شکال زویمهار که نه چنانک در مزایل نیز پیدا می شود و از آن
 کهنی گویند و بهترین اقسام آن است که در مجرا و در جای پاکیزه پیدا شود اکثر بنود ویر
 میخورند ولادت مقوی بودن او و نقل او ظاهر میکند و دیگر خواص در کتب یونانی
 مرقوم است برای امراض چشم در کتب اطباء و هم در کتب عاویث میقد نوشته اند
 و محمل که لفظ مذکور بکاف فارسی و اما دیگر باشد و بر رقم تحجیب و الله اعلم بالصواب
 کافه بفتح کاف الف و فتح تا فوقاتی و باورندی اسم عصاره که از پوست کبیر
 بر می آرد و همراه برگ تنبل میخورند و باقی خواص در کبیر نوشت پشد و کتبه کبیر نیز
 گویند کاف کنتی بفتح کاف و الف و فحار لون و فتح کاف فارسی و کسر لون و
 سکون یا تختانی بکاف الف نیز آمده است یعنی کنگنی بفارسی گاو رس و
 و شیرازی کال گویند سرد و بهتر از ارزن قابض و جفایول براند و اند
 غذا دهد و اگر بشیر نیز خشک کمتر شود و غذا و بسیار دهد و سده و سنگ گرده
 تولد کند مصلح آن قند و شکر وی قاطع اسهال صفراوی است منقرضش مصلح آن
 مصلح به ارزن در اکثر افعال قریب بهم است چون گرم کرده بر عضو جمع بندند
 جمع است کاشچاوری بفتح کاف الف و فحار لون سکون جیم فارسی و فتح کاف سکون
 و او کسر و جهاد سکون یا تختانی اسم کوچ است کال پهل بفتح کاف الف سکون
 فارسی فتح با فارسی فحار و سکون لام و کال تنزی بفتح تا فوقاتی و فحار لون و کسر

این را بنزد و بالایش
 رصفت می یابد
 منفع میشود پیش
 از چشم چنان میگردد که
 از به واسطه گوید ریا
 عار موجب قسار
 شکم و لذت مع
 و دیگر اعراض میگردد
 خوانسته که از آن توله
 ۱۲۱
 سنگ باشد و شیر از جهت
 دینیت از این قبیل منفرد
 میکند باب دوم
 در احوال و این آب و این
 آب نیز بنفش است برنج
 فصول فصل اول
 این بیان فردت آب خوری
 و طریق نوشیدن آب
 و عدم مع کردن
 در بیان آب خور
 از آب خوری که
 سبب است
 و سبب
 و سبب
 و سبب

روغن آبنار و روغن آبنار و روغن آبنار
 روغن آبنار و روغن آبنار و روغن آبنار
 روغن آبنار و روغن آبنار و روغن آبنار

و الف لام الف و هم کاف او جهول و فتح را و هله هندی الف اسم کثر است کاف چه کوف
 بفتح کاف الف فتح جیم فارسی باوخی و هم لام و سکون او و نون اسم محوق بنا اگر گفت
 ایکینه است طرح الرجل نیز گویند لک شوبو و خون و صفراء و مرارت یا ده کند بلغم کم نماید
 و قوت و سپهر را نافع است بهال میآورد و وسیقه چشم زایل سازد و چون طلا کند رخا رخ
 و جربا نفع دهنه غایت رطوبات معده کاشته یا طول بفتح کاف الف و نون فتح یا
 فو قال کند و آردند و با افاده الف فتح دال سکه و سکون لام قسم دوم یا طول است
 و در بار گذشت کاشته او فتح کاف الف فتح شین مجزیه او فو قال کند و الف لام
 مضموم و او ساکن قبیله از پند الوهت کاشته بی کاف الف فتح شین مجزیه و سکون کاف
 و نقاره و کسرون یا اتحانی اسم کثالی خورد کاشته و جی بفتح کاف الف سکون نیم
 و ضمیمه و او جهول و کسجه و سکون یا استحقاق اسم پاکه بی است کالی بفتح کاف الف
 و کسرم و سکون یا اتحانی فتح سین جهله و سکون را جهله و کینه و الف نیز آوده نهانش
 خورد بود و شاخ و برگ باریک کو چکان و خشک را که میفرودند کینه و مشا بهت یا خجسته
 دار و بار و بقعه و عنایت رود و از و بار کاشته و عنبه زایل پسری نرزدی و کاشته و هم
 میباشد سفید سیاه هر دو چرب شیرین قبول و جوش میفراید و غلبه غلبه و لاشه را بر باید و تپه
 زحمت فرخ زمان که بسبب خن مش و یا خن با آنرا دفع کند و قابض شکم رافع استسقاء و قسم
 سیاه آرد و شته است کاشته بفتح کاف الف و نقاره و سکون کسره کاف فارسی و نقاره و سکون
 یا اتحانی سرد آرد و فر شیرین آرد و مقوی است آرد و گشت را بر نرزد و قابض است
 یا در لکیز و تخمه براید و قی نافع بود کاشته بفتح کاف الف و نقاره و سکون و دال جهله و مقو
 و الف اسم غصص است گاهی فقط کول نیز آید و میباید و کولی کاشته گویند

روغن آبنار و روغن آبنار و روغن آبنار
 روغن آبنار و روغن آبنار و روغن آبنار
 روغن آبنار و روغن آبنار و روغن آبنار

روغن آبنار و روغن آبنار و روغن آبنار
 روغن آبنار و روغن آبنار و روغن آبنار
 روغن آبنار و روغن آبنار و روغن آبنار

این کتب از آن است که در این کتب مذکور است

این کتب از آن است که در این کتب مذکور است

این کتب از آن است که در این کتب مذکور است

این کتب از آن است که در این کتب مذکور است

این کتب از آن است که در این کتب مذکور است

این کتب از آن است که در این کتب مذکور است

چون این پیرایه و صرافت جواهر بسیاری آید لهذا باین اسم نامیده شد بهر پیرایه
می باشد بقدر چهار بار پیرایه می شود و محارفت خواص و غنی فصل مرقوم شده است
کاکولی بکاف الف و نهم کاف ثانی و سکون واد و کلام و عوض لام و او هم آمده است
و سکون یا تحتانی در افعال ماثل کچهر کاکولی که در جیم مذکور شد فصل الباء الواحده
کباب سحینی بفتح کاف باء موحده و الف و سکون باء موحده ثانی و کسر جیم فارسی
و سکون یا تحتانی و کسرون و سکون یا تحتانی ثانی تیز و تخن و نهم و هشتی و نهم و هشتی
و این دافع باء و یغم بود فصل الباء الفارسی کپور بیل بفتح کاف و ضم باء فار
و سکون او و راه و هاء و کسر باء موحده و یاء مجهول و لام گلی است پنج بر که بگل زعفران
از رنگ گورند کتبه بار جک بفتح کاف و کسر باء فارسی تا و فو قانی مشد و خفاء و یاء و الف
و فتح راه و هاء و جیم و سکون کاف نوحی از سور سجان آتیه و در و خشک افزاینده سوز
اغضاض و صغرا و دافع فضا و خون یغم و قوبا و گرم شکم دافع فساد و هر کپاس
بفتح کاف باء فارسی الف سین جمله شیرین است گرم و سبک دافع فساد و درخت
قطن است بعضی سرش نشانده و تخم وی شیر حیوانات را زیاده کند و صغرا و یغم و حرار
و تشنگی و تعب و صغرا و صرخ را نافع است و یینه جنگلی سر بو و مزه و این زیاد و سازد
و ریشها و زخمها را نافع است کپور بفتح کاف و ضم باء فارسی و سکون واد و راه و هاء و بعضی
بعد از کاف راه و هاء اضافه مینمایند یعنی کریور سرد و سبک و مقوی باء تخم و دافع
سوزش اعضاء و بیماری دال و ذره بی مفرط و خشکی و اما س اعضاء و فساد و زخم و جلی
مسامک بر لبی کاف و گویند و چهار قسم است پوتا سبر بهم سسی سبابس اوی بهاسا و درخت
یکند و نیز کپور اسم که بر است کپوری بفتح کاف و ضم باء فارسی و سکون واد و راه و هاء و

توده بازنه و غل کردن
از آب گرم پوست مگر
در فصل گرم باب سرد
کس را که گرم و دوق گرم
باشد بهتر است در ایام
دباغ و دباغ شهاب سرد
می باید کرد و نوشیدن آب

بعد حرکت سخت یافت
شده به شمع است بعد جلع
زیاده از یک حرکت زبون است
و نوشیدن آب بعد از آن
سبب و عقب فو که رطوبت
از آن علی الخصوص بعد از آن
می باید کرد و نوشیدن آب
و عقب بعضی اوی بهاسا
نک شربت و در کس

این کتب از آن است که در این کتب مذکور است

این کتب از آن است که در این کتب مذکور است

عقب آن خواب را که در وقت خواب بیدار شدی و خواب را که در وقت خواب بیدار شدی و خواب را که در وقت خواب بیدار شدی

نوشتید آن خواب را که در وقت خواب بیدار شدی و خواب را که در وقت خواب بیدار شدی و خواب را که در وقت خواب بیدار شدی

یا در تحتانی اسم پسر که است فصل الف فوقانی کتا را بفتح کاف و تا فوقانی
والع فتح را و همزه الف ثانی قسیمی شکرت که باریک و ستر و گران و افح رکب
پت راج روگ قسیمی است که برکش بسون نامد قسم دیگر پهن برگ قسم دیگر که خورد
و بالنده است هر نه محنت بعد از خوردن محدث سوزش معده باد و دفع
فساد و بغم و صفر است محدث سوزش سینه و ففاح و مصلح و جوتانیدن آن
در آب یا در خاک ستر گرم گذاشتن و نیز از آب گرم شستن قلیل نفع نماید و مری معده
و نفی و مدوس شدن باضم کثیر الفتح کاف کسره فوقانی و سکون یا تحتانی و
همزه الف ستر است و غلط منی نافع سوزاک اکثر را و مضمت باه و چون اورا
بقدر و ماشه شرب آب کرده صبح بایند و اسایده با شربت انجیر یا تنهانیوشن بر
نفث الدم مجرب و برای جرثامه و سوزاک نیز مفید فصل الف فوقانی
منی که بهل بفتح کاف و سکون تا فوقانی بنی و فتح و سکون لام میونید
بسیار مشهور شکلی است سبز گویا شکل شکفته کوسفند به درازی یک گز و پهن نیم گز
چون بشکافند از آن انبهای شیرین زعفران رنگی بیرون آید لرز و خست بسیار
دارد و با شکستان بچید و خست او بسان دخت چار مغز لیکن قدری بایده
و برگ بزرگ تر صاحب شکوهی بچین نوشتن اما تخم دخت چار مغز نشاء و نکره
است لیکن دخت که بهل زیاد از دخت بهل است برگ که بهل از برگ و خورد
گل و میوه مانند و خوش ارد و خام نیز گیر و بچونه و جز آن پساند رسیدن آن افح
فساد و صفر و باد و متقوی اعضا و سببی افح رکب پت و دیر تخم تا پش بود و پش را نافع است
و سببی فرا پد و تشنگی دفع نماید و تخم دی ز تخم شیرین بود و باد زیاد کند و خوردن

که از خوردن اغذیه غلبه
دانشی که در وقت خواب بیدار شدی و خواب را که در وقت خواب بیدار شدی و خواب را که در وقت خواب بیدار شدی

شمع شود و باد شمال
 باد مس بران وزد
 ازین آنگه تا لغزش
 ازین آنگه تا لغزش
 ازین آنگه تا لغزش

سفید پوست بسیار سخت مدور چون او را خدای تر نمایند نرم میشو
 کرده از سوزان یزد یزد بکنند بعد از آن با بوند در محالیت سقوت استعمال نمایند
 بر آن قوت بخشد و عاتهای بادی در کایه میوی سفید سیاه نماید و دست دل و بسیار
 از وی باعث عیسه نوشته اند و سمیت و دواهای قوی نمودن و تیره و رو بادام خوردن
 و شویا چرب با عاتهای بارغن گل بکلف تو با و عرق انسانا کنند و منبذ و و صبا دارا شکوی
 و قرح مجرب است و مزاج او زرد رخم هم گرم است چگون دارد اولی عدم استعمال مگر
 عند الضرورت به سلمات در دایو مسکه نیز استعمال میشود و بیشتر مزاج نایب و عظیم نماید
 چنانچه دوستی و هم که مرض زلزله و برود و مل مبتلا شد با وجود استعمال فیون معاجین
 مرض زکلی نیست الا چاره آن که بر طریق ذوق گاهی تنها گاهی با فیون گاهی با دود دیگر
 مناسب مرض شروع نمودن و فیون ایل گردید و حرارتی و مزاج بنه و سید کجری بنیج
 بسکون جیم قار کسر اهل سکون یا تختانی شیرین گرم به کایه ملین و شوی طعم و مغز او
 و هم و تنبویه او با شاعوش یا تختانی نیز آرد و نواید آنچه زرد رخم تحقیق گردید در پاره
 نوشته است نیز کجری هم میو بیا و است که اکثر در در میا باشد که در نیز رخم
 و هم و شوی طعم و زرد رخم گرم است و نیز او در حصه نموده خشک میکنند و در رخم آنرا
 بران کرده نمک و میو خور بسیار لذیذ میشود و در فعال قوی سبز تازه او را نیز میو خور
 در گوشت بمانند باز و در هار شدن است و در اکثر سقوت با بوند رخم و قوی سودا غل است کچو
 بنیج کایه قلم جیم فارسی سکون و در اهل و کجری و خور و کایه کایه هم میو بیا و رخم بود
 کایه کچو کوی کایه کچو کایه کچو کایه کچو کایه کچو کایه کچو کایه کچو کایه کچو کایه کچو
 است اسوم را کچو کچو کایه کچو کایه کچو کایه کچو کایه کچو کایه کچو کایه کچو کایه کچو

افند و بیان در موسم
 لریایه آواز در موسم
 و لیکن بنه او تله یار باشد
 و بعضی باریان ایام هم
 را سوده اند و دیگر آب
 چسته و باریان هم
 آب زبون است
 چون آب بر لیس و
 آب کایه و آب
 آب زرد آب
 مسا و آب
 ۱۳۸
 زرد آفتون معال
 این به به بیان میشود
 بان که برفت بواس
 است که بسته شده به
 زمین افتد و بعد به
 گویند و بخ ایست که
 سدی بسته شود و در
 به خوانند و در
 بلیست که از آن
 آب انتخاب بر آورده
 و به بن مخصوص
 در آن محل جگر
 و در آن محل جگر

آب انتخاب بر آورده
 و به بن مخصوص
 در آن محل جگر
 و در آن محل جگر

وینگروی است که خود بدون کندین

باز و آب و طبع ناک

زینین و طبع دانه

تراوش کرده و ج

فوق درین و درین

پودر کجری خوشتر بود و زوی بوی کافور می آید و با سکه خراش گرم و شسته طعام و دافع
 جذام و بواسیر و امیل و جراحت و تنگی نفس با گوشت فساد و باطل و بطن و قاتل کرم و کرم فصل
 ال ال المله که مفتح کا قاتل جهله سکون تنیم و کدوب نیز آمده بعد از ال جهله
 و با موجوده قسی است از جهنت قسم دیگر و هول که م و بهوم که م نیز از اقام او نشسته
 از گل آن سماء کما و برگ درخت ابرسان چار مغز بر سر و دافع فساد و بطن و صفرا
 و خون فصل لرا و المله که مفتح کاف سکون را در جهله نون الف بسپند و نون
 او پس از سه سال سید در غار سبز و ترش تلخی آمیز پیش برزد و گراید و تلخی آن نرود و
 و در تنگی سرخ و شیرین چو دیکه زنبیری باز گردد و در ابرسان لمبو و گیش تلخی بهین و تلخی
 چون پیکان خالی بگل و چار برگ سفید بود و خوشبو و نیز از میسان زعفران و انگلاب
 بگیرند و از عرق بهار گویند و مزاج عرق بهار گرم است خشک جبهه ضعف ملخ و قوی
 و تقدیر استهوا و باه و در دیدن قوی و ریج و خفکان و فشی سفید تواند و در ابرسان
 روز در روز و اوقیه باشد که ربع درم جهت دفع سوزان و مجربات نوشته اند و با کرفش
 جبهه اخراج سنگ است و گرد سفید و شراب و ناشتا جبهه قطع سهال بواسیری نافع و در سینه
 از شکم گلو و پان حلول و عرق بهار چنانچه امثالین را بواسیر نماید و متاخره نوشته که
 از شکم و نایج که عرق گیرند از عرق بهار در میان نایج و کبهه اختلاقی منفی معلوم میشود و
 تحقیق نموده که اناطلاق او علی الصبح در شهر بار گل کبهه پس از آن بر گل لمبو شیرین است
 عند الضرورت آن از گل ترنج و نایج و نایج لمبو چکوره و چنبری عرق کشند و عرق بهار
 این نمونه بکار می برند و این گلهای را نیز در عرق گل کرا گویند ظاهر است که درین گلهای افیاق
 زرق می اندازد و این همه در کبهه است و صا و اشک و چو که نوشته است که در تنگی شیرین

واقع آب از زیر زمین می
 برآید بخلاف نثر که از زمین
 محاذ و طبع آب او گرمی
 ترشح می نماید و آب که
 از بیست ایستاده بر روی
 کوی که از خود بدون کندین
 باشد و آب مساوی آب است
 از سعاد حاصل شود و آب

۱۴۹

ملف نادر آب است که
 در آن کاه رویده است که
 انبوت و نایج هرگاه در آن
 از اینها صاف و روشن باشد
 و بچکنه زیون ایمنه نشود
 زین صلیح باشد الا به
 نسبت دیگر آبهای صاف
 کیفیت و مضرود و عصب
 است اگر از آب چوشت
 کمالات از او سه و دور
 میشود و چ که از

بواسیر و این قسم
 نادر اصل که در دیار
 نادر اصل که در دیار
 نادر اصل که در دیار
 نادر اصل که در دیار

حونی و آب بنیان درون است و آب معدن ملا و قشره قشره در قوت است و آب کان آهین قوت است اعضا و اندام شکم و قشره اعضا

چهاره سکون یا تختانی و عرض یا تختانی و عرض یا تختانی لام یعنی کریم است
 میوه هست کتابستانی دانه میسایا به رنگ براق الماس مثل جمال گوشت و از دانه کی
 باریک از درون مغزش سفید و در راه حکم غفل بوداده میخورد بسیار بالذت مقوی
 یا به سنگ سنی قابض شکم در وقت اقم است که زنگ بفتح کات و در چهاره سکون میم
 قوت را و چهاره خندان سکون کات فارسی که کله بفتح کات سکون از چهاره فتح میم
 و کاه خندان و الو است که است کرشن و مان کسکرت و در چهاره سکون
 معجون بون دال چهاره خندان و الو است نون ثانی قسمی از برنج است و بجا صیت
 سلطان ساهی که و انک بفتح کات و سکون را و چهاره فتح و الو است نون سکون
 کات طاسری است که حرف کوشش با فزه میشود و بر لب یا هم میباشد و در حرام
 لیکن در یک کالان در و بر حراست که کر بفتح کات و سکون از چهاره فتح کات ثانی در چهاره
 ثانی و بقره مشهور است طایریت مانا رنگ کلنگ اندکی از ان کوچک پایا و دراز
 و چشمها بسیار سرخ متصل بر دو گوش و کافیه از گردن و کاسیه پیش سینه و وزان
 و در موسم گذر کلنگ لایات سر سیراید کوشش مسن آن سبزی و مقوی اعضا است
 که بخواب بفتح کات و در چهاره خندان و نون فیم جیم شد و فتح و الو است قسمی است که رنجی بیاید
 تختانی و عرض یا تختانی و عرض یا تختانی او کات کر رنج نیزه نون عرض و الو
 و الو است قلم صلیبات منافع سفید قلیلی سرخی آینه یعنی فاحشی و بعضی سافه کسری
 رنگ مسک مستیر گنده بقدر باز و در زیاده انان و بعضی برابر بلوط و در و چون حرکت
 و در صدم از دشنام دام بلوط و در و چون او و سر سفید مثل کبهان برکاید و درخت او
 بقدر آدم و کم زیاده انان شاخه پایک تنه برکاید مثل جبار طوط و در رسیان پهل ما

و در حال وضع اسهال
 سدی و تحریک قوت جامع
 سکنه و اگر ملا و قشره و آهین
 را که سکه کرات و قرات
 در آب فاسد سکه زانیه
 در آب قوت این اشبار
 برادر حکم این آب
 در شفقت مثل آب حاد
 این اشبار باشد و آب این

۱۵۱

اگر کاهنای قندستان
 از آب تخم دیوان بهتر نیست
 لیکن جهت مرغان خوب
 است و صدمت نوشیدن
 آب کاهنای مذکور که غایت
 پیوسته با کاهنای مساوی اگر
 طای و لغزنی و آهینی
 باشد تنای اول سبب آرد
 خامه که نوشیدن اینها در
 واقع شود و چون برده صاحب

سواد معدن ملا و قشره
 و در علم معدن
 آب اینها هم نه فون
 اما آب نوشاده و قشره
 و در علم معدن
 و در علم معدن

کرشن سار با بفتح سین بعله و الف و فتح ز و ر و ب و ا و ر و ح و ه و الف کرشن
 مولی بنیم میم و سکون و او و کو و سکر لام و سکون یا ر و تخانی اسم قسم کایرست
 منول یعنی پنج گسیاده و کرشن یعنی سیاه است کرانکاب بکسرت و فتح ز و ا و ح و ه و
 سکون الف فتح تا و فوقانی و سکون کان ثانی اسم پراختیاست فتمل الراء الیه و بنیم
 کرانیم کان فتح ز و ا و بندی و الف نعت است سر و شک مشتبه طعام و و افح
 فساد معطر و و خ و ج بلغم و مفتوح سده و و افح ماده فاع و جذام و و ا بلس ا سمال
 صحیح بود امیر مثل او فتح و سر و دو با و ا و افح فساد معطر و اسم درخت اندر بو هست نه
 ثرا و است که لا کو را نیز گویند که بفتح کان سکون را و است تخم سفید زریزه مشهور است
 در نامه تردیک تخم کتان است فتمل السین الیه که گسوندنی بفتح کان و سکون
 ه و ا و او و بول و فساد و نون کسرال نهاده سکون یا ر و تخانی کسوا نیز گویند با و
 حوض یا ر و تخانی اسم نهال بنیست شانهائی و رخت او فتمل زنج میا باشد یا یک
 و کند و از چهار ضرف میبرد و گنده او بقدریانش بود و درازی و رخت او بانه
 آدم دید و شد و چون برگ او را خوبان لب به بویند بگوید و بد و پهل و با و را و را و بقدر
 یک گز و زیاده از آن از درون پهل و دانه می ریاید و در و خوردن مثل سماق و ادیک
 کا و کی و برگش خش مشابه برگ کمرک یکسکن برگ کمرک عریض اندک طویلی و
 دانست کلمان او را کسودا گویند و خوردن را کسوندی در میان برگ هر دو تم تساد
 است گرم تر است بعضی معتدل نوشته اند اخلاط از دماغ فرو آرد و اگر باز او بریان
 کرده بخورد پلئنه نه گرگندم بود و اگر بار و برگ آس کنند به آرد و کن دم سکا و دین
 پیرنزد و بار خون کج بخورد شکوری دفع شود و اگر کسی را موی شیر داده باشد تخم کسوندی

۱۵۴

کرشن سار با بفتح سین بعله و الف و فتح ز و ر و ب و ا و ر و ح و ه و الف کرشن
 مولی بنیم میم و سکون و او و کو و سکر لام و سکون یا ر و تخانی اسم قسم کایرست
 منول یعنی پنج گسیاده و کرشن یعنی سیاه است کرانکاب بکسرت و فتح ز و ا و ح و ه و
 سکون الف فتح تا و فوقانی و سکون کان ثانی اسم پراختیاست فتمل الراء الیه و بنیم
 کرانیم کان فتح ز و ا و بندی و الف نعت است سر و شک مشتبه طعام و و افح
 فساد معطر و و خ و ج بلغم و مفتوح سده و و افح ماده فاع و جذام و و ا بلس ا سمال
 صحیح بود امیر مثل او فتح و سر و دو با و ا و افح فساد معطر و اسم درخت اندر بو هست نه
 ثرا و است که لا کو را نیز گویند که بفتح کان سکون را و است تخم سفید زریزه مشهور است
 در نامه تردیک تخم کتان است فتمل السین الیه که گسوندنی بفتح کان و سکون
 ه و ا و او و بول و فساد و نون کسرال نهاده سکون یا ر و تخانی کسوا نیز گویند با و
 حوض یا ر و تخانی اسم نهال بنیست شانهائی و رخت او فتمل زنج میا باشد یا یک
 و کند و از چهار ضرف میبرد و گنده او بقدریانش بود و درازی و رخت او بانه
 آدم دید و شد و چون برگ او را خوبان لب به بویند بگوید و بد و پهل و با و را و را و بقدر
 یک گز و زیاده از آن از درون پهل و دانه می ریاید و در و خوردن مثل سماق و ادیک
 کا و کی و برگش خش مشابه برگ کمرک یکسکن برگ کمرک عریض اندک طویلی و
 دانست کلمان او را کسودا گویند و خوردن را کسوندی در میان برگ هر دو تم تساد
 است گرم تر است بعضی معتدل نوشته اند اخلاط از دماغ فرو آرد و اگر باز او بریان
 کرده بخورد پلئنه نه گرگندم بود و اگر بار و برگ آس کنند به آرد و کن دم سکا و دین
 پیرنزد و بار خون کج بخورد شکوری دفع شود و اگر کسی را موی شیر داده باشد تخم کسوندی

کرشن سار با بفتح سین بعله و الف و فتح ز و ر و ب و ا و ر و ح و ه و الف کرشن
 مولی بنیم میم و سکون و او و کو و سکر لام و سکون یا ر و تخانی اسم قسم کایرست
 منول یعنی پنج گسیاده و کرشن یعنی سیاه است کرانکاب بکسرت و فتح ز و ا و ح و ه و
 سکون الف فتح تا و فوقانی و سکون کان ثانی اسم پراختیاست فتمل الراء الیه و بنیم
 کرانیم کان فتح ز و ا و بندی و الف نعت است سر و شک مشتبه طعام و و افح
 فساد معطر و و خ و ج بلغم و مفتوح سده و و افح ماده فاع و جذام و و ا بلس ا سمال
 صحیح بود امیر مثل او فتح و سر و دو با و ا و افح فساد معطر و اسم درخت اندر بو هست نه
 ثرا و است که لا کو را نیز گویند که بفتح کان سکون را و است تخم سفید زریزه مشهور است
 در نامه تردیک تخم کتان است فتمل السین الیه که گسوندنی بفتح کان و سکون
 ه و ا و او و بول و فساد و نون کسرال نهاده سکون یا ر و تخانی کسوا نیز گویند با و
 حوض یا ر و تخانی اسم نهال بنیست شانهائی و رخت او فتمل زنج میا باشد یا یک
 و کند و از چهار ضرف میبرد و گنده او بقدریانش بود و درازی و رخت او بانه
 آدم دید و شد و چون برگ او را خوبان لب به بویند بگوید و بد و پهل و با و را و را و بقدر
 یک گز و زیاده از آن از درون پهل و دانه می ریاید و در و خوردن مثل سماق و ادیک
 کا و کی و برگش خش مشابه برگ کمرک یکسکن برگ کمرک عریض اندک طویلی و
 دانست کلمان او را کسودا گویند و خوردن را کسوندی در میان برگ هر دو تم تساد
 است گرم تر است بعضی معتدل نوشته اند اخلاط از دماغ فرو آرد و اگر باز او بریان
 کرده بخورد پلئنه نه گرگندم بود و اگر بار و برگ آس کنند به آرد و کن دم سکا و دین
 پیرنزد و بار خون کج بخورد شکوری دفع شود و اگر کسی را موی شیر داده باشد تخم کسوندی

و عطا از تو کند مهر و
کار هر چه کردی که خوا
بختش بماند عطا
خاک گردید بر زمین و
از بس دور
فینایت بود
گفت نهادت را با
ایام بهر روز

و مذکور است انحال
و مخالف شمر

پوات در
امن و سلامت
زیر و

و ستوده است
اجمال کر

سائنس کی روشنی میں

فصل فی موافق اند

مجلس

و فتح جیم و سکون لام و کاف آنم ز روی که میان گل کول میشو از اکسیر نیر گویند
کنو لا بفتح کاف و خفا و نون و واو مجهول لام الف را فعال ضعیف از سنگت در انداختن
او مذکور شد و چون ترشی درین زیاده میباش و شکستن سحره صفراء و حضرت صفراء
تفسیر زیاده کن بضم کاف و خفا و نون و وال همایه یعنی گل رای بیل بری سرد است
و سبک و دفع فساد بلغم صفراء و درد سر فساد زهر و کجی را هر گاه در گل سبک بزی و
باقی پرورش نموده رخسار بدست مقرر ی بکشند بکمال لطافت و عطیرت برت آید
مقوی الی و داغ بارد و نافع امراض بارد و راقم مزاج گل مذکور را گرم میداند و بزرگ
رخسار او را و چون او را با نمک و سرکه حل کرده بآلند بدست و زرخش چینی نافع خارش
بدن و نسبت بر رخسار چینی گرم کنکول بفتح کاف و سکون نون و ضم کاف ثانی
و واو مجهول و لام دانه ایست مثلاً بلفلفل دراز و کالما گرم است و شسته طعام
و دفع بیماری دل و فساد باد و بلغم کشاکش پهل بفتح کاف و سکون نون و فتح
ما و نون قافی هندی و سکون کاف و فتح با و فارسی و خفا و سکون لام آنم کشتل است
لکشاکش را گویند و پهل غمرا و چون غمرا در نماید بآلین سم مس که بیه کنده
بضم کاف مشهور فتح آن و خفا و نون و ضم وال همایه سکون و او و کسر و همایه سکون
یا احتمالی غمرا و طی شکل است مشابه به پهل و از و کوچک ترش بار سبزی است که بیه
سیدار و دنان خورش است و دفع فساد صفراء و خون و سوزش اعضاء و مقی و مصلح
فرهی مضطرب و قابض شکم و نفخ و باد و انگیز مسک و پنج و تیز و دفع بلغم و زهر و زرد
راقم بارد و رطوبت ملین و ضعیف معده گویند چون او را چا کرکت جاوید اقول
و بضم یاری نماید کثیر بفتح کاف کسرون و یا و احتمالی و سکون را و همایه نیز را و همایه

[illegible][illegible]

فصل چهارم

از کاف می افزایند یعنی گزیر و قسم بود سیف و اور اگر بر کوه و بلوق نون با و موه
 سرخس را رکت پیر و نقش بقدر قدم و کم و زیاده انان شایه بسیار و اندر
 از تنه آن سر وید و گزیر بد رازی برگ با نس و از و گنده و سبز و گها بار یک دم
 نمایان گرم و مشکب مضمت نور خیم و واقع جوشید گیها بدن و جام و دما سیل
 و شور و گرم شکم و جرب از سیات است و نگا داشتن گل آنرا در خانه اهل سبب
 جنگ در آستانه میداند و پوست کنیر و رطوبه اضمه ضعت باه و استعمال نمود
 شد گویند نام و قلی نوشته اند کنیل لفتح کاف و خفا نون و کبیر موصود و سکون
 یا و تخماتی و لام آخر نیز اضافه میشود یعنی کنیل به تلخ و سهیل و گرم و دفع فساد و بلغم
 و صفرا و خون و شکنده سنگشانه و قاتل گرم شکم و واقع با و گوله و مستقار و دما سیل
 و برگ سبز و سرد و قالیض معده هم قنیل است کنکم بضم کاف و سکون نون
 و ضم کاف ثانی و سکون میم هم رعفران است کنثر بفتح کاف و خفا و نون و کسر
 و ال هندی و سکون را و فها و بدل جمله حوض ال به و اضافه کحقی یعنی کن
 نیز اسم چورائی است و در نیم فاری گزشت کن شای بفتح کاف و سکون نون و فتح
 با و قاتل بجا و الف کسر مرده و سکون یا و تخماتی هم کنائی است کن بضم کاف و خفا
 نون و ضم و ال بهایه سکون را و فها و بضم و او نیز اضافه نموده کنند و بنامد و نیز کاف
 بجانے و افا فروده کن بک خوانند بعلری نیز کنند گویند و آن صبح است مشایه
 به مصطلک لیکن اسرغ رنگ گویند که از طرفین فیروز و لبان نیز اسم وی است
 و واقع فساد و بلغم و تپ جابس عرق و مقوی باه و معده و دماغ و مثانه است
 کنوچا بفتح کاف و نون و سکون و فتح نیم فاری الف هم مراد است کن بکبی بضم کاف

فصل پنجم
 از کاف می افزایند یعنی گزیر و قسم بود سیف و اور اگر بر کوه و بلوق نون با و موه
 سرخس را رکت پیر و نقش بقدر قدم و کم و زیاده انان شایه بسیار و اندر
 از تنه آن سر وید و گزیر بد رازی برگ با نس و از و گنده و سبز و گها بار یک دم
 نمایان گرم و مشکب مضمت نور خیم و واقع جوشید گیها بدن و جام و دما سیل
 و شور و گرم شکم و جرب از سیات است و نگا داشتن گل آنرا در خانه اهل سبب
 جنگ در آستانه میداند و پوست کنیر و رطوبه اضمه ضعت باه و استعمال نمود
 شد گویند نام و قلی نوشته اند کنیل لفتح کاف و خفا نون و کبیر موصود و سکون
 یا و تخماتی و لام آخر نیز اضافه میشود یعنی کنیل به تلخ و سهیل و گرم و دفع فساد و بلغم
 و صفرا و خون و شکنده سنگشانه و قاتل گرم شکم و واقع با و گوله و مستقار و دما سیل
 و برگ سبز و سرد و قالیض معده هم قنیل است کنکم بضم کاف و سکون نون
 و ضم کاف ثانی و سکون میم هم رعفران است کنثر بفتح کاف و خفا و نون و کسر
 و ال هندی و سکون را و فها و بدل جمله حوض ال به و اضافه کحقی یعنی کن
 نیز اسم چورائی است و در نیم فاری گزشت کن شای بفتح کاف و سکون نون و فتح
 با و قاتل بجا و الف کسر مرده و سکون یا و تخماتی هم کنائی است کن بضم کاف و خفا
 نون و ضم و ال بهایه سکون را و فها و بضم و او نیز اضافه نموده کنند و بنامد و نیز کاف
 بجانے و افا فروده کن بک خوانند بعلری نیز کنند گویند و آن صبح است مشایه
 به مصطلک لیکن اسرغ رنگ گویند که از طرفین فیروز و لبان نیز اسم وی است
 و واقع فساد و بلغم و تپ جابس عرق و مقوی باه و معده و دماغ و مثانه است
 کنوچا بفتح کاف و نون و سکون و فتح نیم فاری الف هم مراد است کن بکبی بضم کاف

۱۶۲

از کاف می افزایند یعنی گزیر و قسم بود سیف و اور اگر بر کوه و بلوق نون با و موه
 سرخس را رکت پیر و نقش بقدر قدم و کم و زیاده انان شایه بسیار و اندر
 از تنه آن سر وید و گزیر بد رازی برگ با نس و از و گنده و سبز و گها بار یک دم
 نمایان گرم و مشکب مضمت نور خیم و واقع جوشید گیها بدن و جام و دما سیل
 و شور و گرم شکم و جرب از سیات است و نگا داشتن گل آنرا در خانه اهل سبب
 جنگ در آستانه میداند و پوست کنیر و رطوبه اضمه ضعت باه و استعمال نمود
 شد گویند نام و قلی نوشته اند کنیل لفتح کاف و خفا نون و کبیر موصود و سکون
 یا و تخماتی و لام آخر نیز اضافه میشود یعنی کنیل به تلخ و سهیل و گرم و دفع فساد و بلغم
 و صفرا و خون و شکنده سنگشانه و قاتل گرم شکم و واقع با و گوله و مستقار و دما سیل
 و برگ سبز و سرد و قالیض معده هم قنیل است کنکم بضم کاف و سکون نون
 و ضم کاف ثانی و سکون میم هم رعفران است کنثر بفتح کاف و خفا و نون و کسر
 و ال هندی و سکون را و فها و بدل جمله حوض ال به و اضافه کحقی یعنی کن
 نیز اسم چورائی است و در نیم فاری گزشت کن شای بفتح کاف و سکون نون و فتح
 با و قاتل بجا و الف کسر مرده و سکون یا و تخماتی هم کنائی است کن بضم کاف و خفا
 نون و ضم و ال بهایه سکون را و فها و بضم و او نیز اضافه نموده کنند و بنامد و نیز کاف
 بجانے و افا فروده کن بک خوانند بعلری نیز کنند گویند و آن صبح است مشایه
 به مصطلک لیکن اسرغ رنگ گویند که از طرفین فیروز و لبان نیز اسم وی است
 و واقع فساد و بلغم و تپ جابس عرق و مقوی باه و معده و دماغ و مثانه است
 کنوچا بفتح کاف و نون و سکون و فتح نیم فاری الف هم مراد است کن بکبی بضم کاف

از کاف می افزایند یعنی گزیر و قسم بود سیف و اور اگر بر کوه و بلوق نون با و موه
 سرخس را رکت پیر و نقش بقدر قدم و کم و زیاده انان شایه بسیار و اندر
 از تنه آن سر وید و گزیر بد رازی برگ با نس و از و گنده و سبز و گها بار یک دم
 نمایان گرم و مشکب مضمت نور خیم و واقع جوشید گیها بدن و جام و دما سیل
 و شور و گرم شکم و جرب از سیات است و نگا داشتن گل آنرا در خانه اهل سبب
 جنگ در آستانه میداند و پوست کنیر و رطوبه اضمه ضعت باه و استعمال نمود
 شد گویند نام و قلی نوشته اند کنیل لفتح کاف و خفا نون و کبیر موصود و سکون
 یا و تخماتی و لام آخر نیز اضافه میشود یعنی کنیل به تلخ و سهیل و گرم و دفع فساد و بلغم
 و صفرا و خون و شکنده سنگشانه و قاتل گرم شکم و واقع با و گوله و مستقار و دما سیل
 و برگ سبز و سرد و قالیض معده هم قنیل است کنکم بضم کاف و سکون نون
 و ضم کاف ثانی و سکون میم هم رعفران است کنثر بفتح کاف و خفا و نون و کسر
 و ال هندی و سکون را و فها و بدل جمله حوض ال به و اضافه کحقی یعنی کن
 نیز اسم چورائی است و در نیم فاری گزشت کن شای بفتح کاف و سکون نون و فتح
 با و قاتل بجا و الف کسر مرده و سکون یا و تخماتی هم کنائی است کن بضم کاف و خفا
 نون و ضم و ال بهایه سکون را و فها و بضم و او نیز اضافه نموده کنند و بنامد و نیز کاف
 بجانے و افا فروده کن بک خوانند بعلری نیز کنند گویند و آن صبح است مشایه
 به مصطلک لیکن اسرغ رنگ گویند که از طرفین فیروز و لبان نیز اسم وی است
 و واقع فساد و بلغم و تپ جابس عرق و مقوی باه و معده و دماغ و مثانه است
 کنوچا بفتح کاف و نون و سکون و فتح نیم فاری الف هم مراد است کن بکبی بضم کاف

قال في بيان
 اعتبار از دست
 ان ياد از دست
 ولا خلاف في
 فان في
 ان ياد از دست

و الف قسمی از بیاض است و در شامی ذکر کا نه بعد و چه سیه که شست فصل لهبار کن
 بلغم کاف و سکون یا خفا و نون و ال جهله الف باعری جمیده گویند بیاره دار و و برش
 مشابه به برش که و و از و کلان و سیه بقدر و و برابرتی و نه کلان و تسطیل و غیر آن
 سر و و باغ فساد و فساد و با و بلغم افزا رسیده آن شیرین شوری مایل معتدل و در سر و
 و شسته و منقی سفیده از اخلاط و باغ فساد و اخلاط و شسته و شسته و بیاره و شسته
 و و باغ فساد و با و بلغم و شکسته سنگینه مغز و شیرین و منقی مشابه از ریک چراغ و باغ
 فساد و صفرا و بی معجون و شسته پاک که در معلق الامراض و عباله فاعه مرقوم است بر آن
 با و و شیرین بدن بسیار سفید که شیرین کاف و خفا و سکون یا و شامی دار و بیله و شسته
 که از قشر و کاته سازند و جذف الف نیز اده یعنی کته که در زیر گویند بفتح کاف و خفا و
 و در حال جهله سکون را و جهله قسمی از و شست سارا است هر دو سر و مقوی از دندان و قائل
 گرم شکم و باغ پر میو و ترپ برص و اما سلی اعضاء و رکت پت و زردی بدن و جذام
 و فساد و بلغم و صمغ و شیرین و بی و مقوی اعضاء و مغز و خسته چراغ و باغ و مایل و شسته
 و امراض این و فساد و بلغم و خون و کاهه سر و و باغ و حرقه زبان و باغ و قلع که بی
 بلکه کاف و خفا و باغ را و جهله و سکون یا رندی و تا و فوقانی بندی و سکون یا و شامی
 نهال یا و بقدر یک گز و کم از آن و قسم کلان او را که بر تها گویند یا با فاعه الف عوض یا و شامی
 بر گیس کلان و درخت این کلان نسبت به قسم اول لیکن که بی و در باغ قوی شیرین
 و سر تر و قایلض شکم و باغ سرخ با و فساد و صفرا و باغ فساد و رجم و برافرو زنده و رنگ
 روی که بی بفتح کاف و خفا و ما و کسه و جهله و سکون یا و شامی کلی است که از و خانه سفید
 و قسمی از و کوپ که با هر دو سر و و باغ سوزش اعضاء و فساد و خون که بی بلکه کاف

و در شامی ذکر کا نه بعد و چه سیه که شست فصل لهبار کن
 بلغم کاف و سکون یا خفا و نون و ال جهله الف باعری جمیده گویند بیاره دار و و برش
 مشابه به برش که و و از و کلان و سیه بقدر و و برابرتی و نه کلان و تسطیل و غیر آن
 سر و و باغ فساد و فساد و با و بلغم افزا رسیده آن شیرین شوری مایل معتدل و در سر و
 و شسته و منقی سفیده از اخلاط و باغ فساد و اخلاط و شسته و شسته و بیاره و شسته
 و و باغ فساد و با و بلغم و شکسته سنگینه مغز و شیرین و منقی مشابه از ریک چراغ و باغ
 فساد و صفرا و بی معجون و شسته پاک که در معلق الامراض و عباله فاعه مرقوم است بر آن
 با و و شیرین بدن بسیار سفید که شیرین کاف و خفا و سکون یا و شامی دار و بیله و شسته
 که از قشر و کاته سازند و جذف الف نیز اده یعنی کته که در زیر گویند بفتح کاف و خفا و
 و در حال جهله سکون را و جهله قسمی از و شست سارا است هر دو سر و مقوی از دندان و قائل
 گرم شکم و باغ پر میو و ترپ برص و اما سلی اعضاء و رکت پت و زردی بدن و جذام
 و فساد و بلغم و صمغ و شیرین و بی و مقوی اعضاء و مغز و خسته چراغ و باغ و مایل و شسته
 و امراض این و فساد و بلغم و خون و کاهه سر و و باغ و حرقه زبان و باغ و قلع که بی
 بلکه کاف و خفا و باغ را و جهله و سکون یا رندی و تا و فوقانی بندی و سکون یا و شامی
 نهال یا و بقدر یک گز و کم از آن و قسم کلان او را که بر تها گویند یا با فاعه الف عوض یا و شامی
 بر گیس کلان و درخت این کلان نسبت به قسم اول لیکن که بی و در باغ قوی شیرین
 و سر تر و قایلض شکم و باغ سرخ با و فساد و صفرا و باغ فساد و رجم و برافرو زنده و رنگ
 روی که بی بفتح کاف و خفا و ما و کسه و جهله و سکون یا و شامی کلی است که از و خانه سفید
 و قسمی از و کوپ که با هر دو سر و و باغ سوزش اعضاء و فساد و خون که بی بلکه کاف

و خضار باد سکون را در جمله و کسرتون و سکون یا تحتانی قومی از موسمی بر چپک است و نخی
است کلات قریب به خشت پنبیل و شمرش در در رنگ بقدر ملازمتی خسته خرازا و کند
بر دو قسم سرد و تر و گران و بمقوی اعصار و واقع تشنگی و بهوشی و بهر گران و فساد احتیاج
و خون و اگر مغز تخم کهری به آب ساییده و چشم کشند گل از ناب و بر این خواص و جویات بخند
دیدم و اقوی معده دل را می یابد و یک نوع عنونست از دو قابض و یک پخته برود
شود و اگر البیاض را قوی نوشته اند چون تازه بسیار خورده شود و نیم قوی بود و دوع مصلح است
و خسته اد تلخ است اطلاق دارد که شرح بکسرت و خضار و نون و فتح دال بهی
و کسر را در جمله و سکون جیم فارسی گوشه شمش در نفع موافق بکسر است که شمل بفتح
کاف و خضار باد سکون تا و فوقانی بندی و فتح میم و سکون لام بفارسی ساس لبربی
خاص گویند در اشیا و چوبی مثل چارپائی و غیره متول میشود و گذشتن سائیده او را
بر جلیل چه رفع احتباس بول بسیار مؤثر است که چو بر نفع کاف و سکون با و ضم جیم
و سکون و او را در جمله لبربی ربط گیند چهار صده پانصد بار آورد و تفصیل و خواص در
که چو رکن شش این هم قریب بان است که هر جور نیز آمده به اضافه را در جمله بجا که با پرید
بفتح کاف خضار و دال ففتح یا و فارسی و سکون را در جمله و یا تحتانی و الد لبربی و توتیا
گویند برای امراض چشم و تقویت بصیرت و دفع و زور و برای خشک کردن جراحت
مفید و مهم او علاج الامراض مذکور و برای تقویت معده و قبض شکم دیدم شخصی را
که کلا استعمال میکرد و در نسخه بندی نیز دال است لیکن حکما و یونان معتقدند که
کلا استعمال نمایند که بکسرت و خضار و سکون یا تحتانی و جمله الف و قومی از موسمی
است هر دو سر خشک مد بول ملین طبع و دفع فضا و صفر و نفث نگشاید دفع و شواری

دور درختل و میان دو
جنتی واقع میشود و یکسره
و غوا بطریقی در میان
و قاتل غلات رستایان
واقع میشود و حاکم را
تنبیه نیست که در آن تلافی
اقتضایاں هر دو را
و در دست خصم

[illegible][illegible]

149

۱۹۹
 در عدالت که گویند و بنیاد بر سنگ فرود
 فقر آریانه خداست که بیان میارند
 صدیق را بدیدار عایق فاصله
 اگر سنی و فلسفی عشق را بر طرفین
 فصل ششم و بیان آنچه تعلیق
 بقتل و علم دارد از تفکات می رسد
 که گیسو از خود را با علم خود می افزاید
 خالق که هست که زبان خود را
 از دست نگاه دارد و عیال
 بنیان خویش را بر عیال
 خالق

کس عاقل است گفت انما سزا در برابرم که از عزتان کردم از حقیقت کن بزم مهر فروز که در طبع است انسان است که هست که بشناسد هر چه بود یعنی آنچه بود که زبان تو می شنود از دست کجا پادشاه تو دور

تفصیل معلوم میشود فصل الحجیم کج میل لفتح کات فارسی سکون حجیم و کلبا
فارسی سکون یا و تخمانی و فتح با و فارسی ثانی و سکون لام یا صاف یا و تخمانی نیز آمده
است یعنی کج میل خرچاپ است بر چپت بایلیگی چهار بار بر فلفل را از بهمان شکل
با ش تلخ و گرم و مشتهی طعام و طابلس بهمال دافع جذام و تنگی نفس و مراض کرم و گرم
و ساق و نیم و جانب حجیم فارسی گذشت فصل الدال الهماله کاف لفتح کات فارسی سکون
دل انهد یا و الف یعنی خرکه عربی حمانند گوشت و بطعم شیرین هنگام بضم مخ و سبک
مقوی اعصاب و قرائند بلغم و صفرا فصل الدال الهماله ی کاف لفتح کات
فارسی سکون ال سبک و فتح با و سکون لام چون گل لاله پر برگ بوته و گزنی افروز
و گزشت ساد و کل فصل الراء الهماله گرام کند یکطرف فارسی ففتح را و هماله
و الف نیم ففتح کاف و خا و نون ال هماله اسم استهل کند است گر تخمین بفتح کاف فارسی
در ا و هماله و خا و نون و فتح حجیم سکون ثقیمی از پیاز است هم بزر و ک هم بر کج و ا طلا
این اسم آمده است گر و ففتح کاف فارسی ضم را و هماله اول سکون را و سبک گوشتش واقع
فنا صفر او باد است صنادرا شکری می نویسد که ادویه است عفا که بجز نام شنیده
نشد فصل الراء الهماله ی کاف لفتح کات فارسی و سکون را و سبک ی نیم
قدری شود و شیرین سبک بلین مشتهی طعام و مولد صفر ا عجایت سوزش اعضا
و گرم و کرم و دفع فساد و مقوی اعضا و بول براند و مقوی لب قشیری بسیار گویند و گزشت
بضم کاف فارسی را و سبک ی و سکون دا و و ک حجیم فارسی و سکون یا و
تخمان و بویض یا و تخمانی نون هم آمده گر و چین مشهوره کرج بخد ف و او
هم گاری است فصل الکات الفارسی تلکس و محول بفتح کاف فارسی

پادشاه بجا بخت کند
 و چنانچه تصویب کن پس از آنجا
 آنچه خواست بعمل اسکندر ایوان
 شد و اسطوخودوس گفت نرس از
 چیزیست که روانهاست و صفت است
 عقل ندارد حکمت را بر آوردن
 مانند طب است بجا جاسخ میگردد
 بخت است که او علم و حلم را
 راست را در سخنان لغو است
 پس من قبول علم است که قبول
 و بطالع است تقوی و فروغ و غرض

محفل گزیده اندیشه و ذوق پاک گردانیده ام
 یادگار حسن و محفل حسن است سوسا
 نعلین نیکو و خفیه قوت نازده ام
 جوانی نیاورده ام در خفا نازده ام

و سکون نون و ضم ال جمله ما و سکون و او و لام هم قیس است و طبیعی بهتر است استقامت
 و او و لام مصلح و نماند غشسته در رخس بیان خست میخیزد و نواید و لغت گنبدی گردد
 گایین بفتح کاف فارسی و ن کسرت فارسی و دیم و سکون یا در تان نفع را و جهاد
 و سکون نون بعوض نون و او هم آمده است یعنی گلی و بعد از کاف ل ال نون
 و بجای نون کاف فارسی و دیم یعنی کانگبرگ درخت آن بقا یک می باشد و
 شایان ابریکار و در گیش مثل گری شکم برانده و گام سنگی ثقیل است با و در خون تلخ
 کرد و فصل اللام گلوئی بکسرت فارسی و ضم لام و او و مجهول ساکنه و یا در تحتانی
 و در خسته شیرین و نه گام هضم شیرین گرم و بکاف قالیق شام و معوی حسنه و شیری
 و واقع پرقان و جذام و جوشیدگی و ترکیدگی حضار و غشیان نرسد فضا و در برده
 طبیعت جمله سایر است بعضی مزاج این سر نوشته اند و در راقم مرکز القوی است
 نفع او و در اوضاع بارده و محرقة یکدام او ریزه تراشید و در آب مذخذه در ظرف کحل
 آنجا برسد کرده زیر آسمان گذاشته شیر او را صبح گرفته با محاب حمیات فرمونه دارد بسیار
 نفع نموده بنزدیان در حیات جوشانید نیز استعمال میکنند همراه او و دینه منها و است او را
 راقم و او و سوزاک و تقویت معده و باده و غلظت منعی استعمال نموده و مفید یافته
 و نیز است گلو و طبا شیر مسادی گرفته از هر دو بقدر باشد تا نیمه روز بچکه تب لرزه
 داده بیا بر جرب است کمتر در برون لرزه و مکرر تخلف نموده مکرر در جاییکه ماده
 بسیار غلیظ بسیار باشد و بعضی دانه بیل هم درین ترکیب فاشین نماید و الد با جدر حسن
 ترکیب است گاهی همراه قرص طبا شیر ملین و گاه همراه قرص گل با او و به سراسر جرب
 مکرر فرمونه استعمال میفرموند و نیز تنها همراه کاسنی مروق و یکجیده کاسنی استعمال میفرموند

فوت بخود داده ایم ہاں تو شہادت
یہ وہ شہادت و مقصد ہے
شد کہ گمان او غیر درست
ہاں زمین معلوم اور
سے انفراد و چوں پس
وجود ربیہ بان در نقیب
قرین سخن

[illegible]

لا راجو بشش است و انصاف سے
ان پر غفلت سے اور غفلت سے
چھپر است اگر آسمان سکون
نموده باین روی قاف و غفلت سے
رطیح ساری بقوت و غفلت سے
سکری از میان بسبب غفلت سے
اجاب

کبریا چون که در صف او درود بود
 از سخت ترین نعمت است آن بود
 که از او در این صفت او درود بود
 علم است برین صفت آن بود
 گفت یار منی مال از حقان آن بود
 علم است برین صفت آن بود
 کبریا چون که در صف او درود بود
 از سخت ترین نعمت است آن بود
 که از او در این صفت او درود بود
 علم است برین صفت آن بود
 گفت یار منی مال از حقان آن بود
 علم است برین صفت آن بود

داد و نون اسم گرم است چرب و رطوبت مفرج بود و استخوان شکسته و دست سازد
و طبع بود و قوت بدن بخشند باد و بطنم دفع کند منی و بفرزاد و در غن چو ادب را داد
و اورام سوفا دی مجرب است و بهترین طریق بر آوردن او اینست که گندم داو و دغانی را
شبا بزرگ در آب تر کرد و صبح بطریق متعارف و شسته چو بکشند گیر و یک کوف فارسی
و سکون یا ارتحانی و فم را در چهاره و سکون و او شیرین و نخت و سر بود و در ضها را می کشند
بدن است و دافع بواسیر حرارت بود و بر آب اتدای اورام نفع مینماید و شب است
بگل ارمنی دارد و اینجاست عطاران بنده شان و فتنه ان گل را منی گیر و در غن و اینجاست
باب اللم فصل الالف الای بفتح لام و الف کسرون و سکون یا ارتحانی و نیز اورام
گویند گیاهی است گویند اسم عربی اشنان است لاهی بفتح لام و الف کسرون و سکون
استحانی اسم السی نوشته اند لاکهه بلام الف و فتح کاف و بار بندی اسم کت است اسر و در
برافرو زنده رنگ می دافع فساد و بطنم و خون و حضا و و دمایل و شور و ضربه و سقطه و جوش
و گرم شکم و جذام و آسیب جن فیری و بر آب اساک منی اکثر در فعال آمد و صبح کنار است
و نیز دانه لاکهه گویند و چون در بعضی از تصرفات می کنند بی صورت گردد که مروج است لاجا
بفتح لام الف و جیم و الف و فتح میم و فتح مذنون دال جمله بند اسم فروزه از بحث باد و این
نرست لاجور بفتح لام و الف و سکون جیم و فتح و او سکون و جمله وال چهار چرب نرم و در جود
دافع نماید لائگی بفتح لام الف و فتح نون و فتح کاف فارسی و کسرم و سکون یا ارتحانی اسم
در نیست کو چاک و گرم دافع فساد و بطنم و ریشهای معده و امعاء و سهل سست چنین لچها
بفتح لام و الف و فتح جیم و فتح مذنون و فساد و الف اسم لاکهه است فصل الای الموحده بهیتر بفتح
و بکسر موحده و فساد و یا بکسر لاجور و فساد و الف کسرم است دافع فساد و دمایل و جوشیدگی است

[illegible]

از شما بستم که اگر
از گفت بزم و ناز و سخنان بخت
سر زبیدین باریش با من آنست
که از آن سان بودش با من
نخوت و دلا سیر سجا بود
در گزینگان با من
ای نیست که عیب کند
را با دلا می او

نویسنده میرزا حسن شیرازی
سخن آن افلاکون است چنانچه

چشم دلی در عمل خود قوت
بیکار و بیگانه انداخته است

چهره او است بلیغ خود را
بیک است از کین گویا

سلطان چون رود بزرگ
دارکان دولت چون جبار

سرازم و بقوی سوی میز بهی
واقع فساد بغم و غم او خوش

و جدام و بقوی سوی میز بهی واقع فساد بغم و غم او خوش دق لبیان بفتح لام
و باد و موحد و الف سکون فون اسم کند را بلی بفتح لام مبار و موحد کسر م ثانی و سکون
یا تختانی و لولی و او من و موحد نیز آید برگ شلخ شجره وی بنایت بنوه آفر و بلند می
و برگ آن چرت مشا بر برگ پنوا هست از پنج آن بکین می آید و رنگ آن بزروی
بنماید و پودی نرم و ملائم بود و بکین بکین بکین بکین بکین بکین بکین بکین بکین
و الف فون بوا سیر غلبه و تلخه و بکین و مخرج آن نیز بنوعی فایده دهد و باید که با بزره و فضا
در حالیکه نخته شود خوب است از رخت بیل که خام خوب است نخته آن رخت دارد و فصل
الفوقانی است که توری بفتح لام و تا فوقانی و فوج کاف سکون سین همله هم
فوقانی ثانی و سکون او و کسر او همله سکون یا تختانی گویند که است که از رخت هم
رشد و سکون مقوی یا فصل الفوقانی بفتح لام و توری بفتح لام و فوج کاف
فوقانی سکون او و فوج بار و موحد کسر و همله سکون یا تختانی رختش بقدر نیم گرم
و گرم و زیاده از آن بکین و دریا و آبها میباشند و در موسم گرما بظهور و چون جای از بدن
برسد خارش و بیره پیدا گردد و در هند و از و آچار سازند شلخ او را بریده و در طوت کلی هم
آبی اندازند و در و سه روز ترش میگرد و گرم است بر آد و عرق او بسیار
میکنند و آل آب بسیار بر می آید و محلول بیا ح است فصل الحیم بفتح لام و جیم مش
و مشهوری تشدید است و الف هم لام ثانی و او و ساکنه تلخ و در رخت او فساد بغم و غم
و رکت پست و در فوج زنان حایل سهال هرگاه برین گیاه دست برسد بر گناه خود و در
بش از نخبه بلیان اسم سبی گشته بکین بفتح لام و سکون جیم فوج کاف و سکون جیم ثانی اسم
فصل الحیم الفارسی بکین بفتح لام جیم فارسی و فضا و او فوج جیم و فون و فضا

سرازم و بقوی سوی میز بهی واقع فساد بغم و غم او خوش دق لبیان بفتح لام
و باد و موحد و الف سکون فون اسم کند را بلی بفتح لام مبار و موحد کسر م ثانی و سکون
یا تختانی و لولی و او من و موحد نیز آید برگ شلخ شجره وی بنایت بنوه آفر و بلند می
و برگ آن چرت مشا بر برگ پنوا هست از پنج آن بکین می آید و رنگ آن بزروی
بنماید و پودی نرم و ملائم بود و بکین بکین بکین بکین بکین بکین بکین بکین بکین
و الف فون بوا سیر غلبه و تلخه و بکین و مخرج آن نیز بنوعی فایده دهد و باید که با بزره و فضا
در حالیکه نخته شود خوب است از رخت بیل که خام خوب است نخته آن رخت دارد و فصل
الفوقانی است که توری بفتح لام و تا فوقانی و فوج کاف سکون سین همله هم
فوقانی ثانی و سکون او و کسر او همله سکون یا تختانی گویند که است که از رخت هم
رشد و سکون مقوی یا فصل الفوقانی بفتح لام و توری بفتح لام و فوج کاف
فوقانی سکون او و فوج بار و موحد کسر و همله سکون یا تختانی رختش بقدر نیم گرم
و گرم و زیاده از آن بکین و دریا و آبها میباشند و در موسم گرما بظهور و چون جای از بدن
برسد خارش و بیره پیدا گردد و در هند و از و آچار سازند شلخ او را بریده و در طوت کلی هم
آبی اندازند و در و سه روز ترش میگرد و گرم است بر آد و عرق او بسیار
میکنند و آل آب بسیار بر می آید و محلول بیا ح است فصل الحیم بفتح لام و جیم مش
و مشهوری تشدید است و الف هم لام ثانی و او و ساکنه تلخ و در رخت او فساد بغم و غم
و رکت پست و در فوج زنان حایل سهال هرگاه برین گیاه دست برسد بر گناه خود و در
بش از نخبه بلیان اسم سبی گشته بکین بفتح لام و سکون جیم فوج کاف و سکون جیم ثانی اسم
فصل الحیم الفارسی بکین بفتح لام جیم فارسی و فضا و او فوج جیم و فون و فضا

دانش که آنچه در نزد است
علم بود و در نزد است
دانش که آنچه در نزد است
علم بود و در نزد است

این نسخه را در روز جمعه در ماه رجب سال ۱۰۸۶
 در شهر تبریز در روز دوشنبه در ماه رجب سال ۱۰۸۶
 در شهر تبریز در روز دوشنبه در ماه رجب سال ۱۰۸۶

ثانی دست او گرمی زیاد دارد و مقدار قلیل از دستش میگذرد برای امراض بارده نفع
 مینماید و در موسم سرما استعمال باید کرد و لبان که از او کتر میمانی کند سیگوند بهیم صمغی
 زبان برسد کند و نامت او چمن بضم لام و سکون فتح جیم فارسی و سکون نون هم طبایع
 است و سکون نیز گویند لولی بفتح اول و سکون او و کسر لام ثانی و یا و تحتانی اسم
 سبلی است لومری بضم لام و سکون و فتح میم کسر او و هله بهند و سکون یا و تحتانی اسم
 یا بهت لوانک مشک بفتح لام و سکون و انغوا نون و سکون کاف فارسی بضم میم و سکون
 شین معجمه کاف نام گلی است درختش در بسیار دارد و بن بقدر در گذر و گلش سفید و خوشبو و متو
 دل و دل غم معلوم می شود لوبیا بضم لام و سکون و او و کسر لام و فتح یا و تحتانی و الف
 مشهور است گرم و خشک و آفتاب است این جهت که یکبار نمایا بولی جویض براند و خوابها شود
 بنماید و طبعش سرد و تر و خنجرین مرده از شمشیر برود کرد و چون بار و خنجرین و خنجرین و خنجرین
 و بدلون بفتح لام و سکون و نون و مشهور بضم لام و سکون او و الف فارسی نمک بجرنی
 مخ گویند و قدام میباشد قسمی از آن که در چرخ اگر در فصل تار و فوقانی از بابت جیم فارسی گذشت
 مرتب سازند و طریق ترتیب چنانست که در پشته راه خاباز گود سه سوخته خاکسترش را و بزرگ
 آب بسیار بر کنند و بدست بسیار بشورانند و شرب کنند یا با دوازان آب صاف بچکانند و چوشا
 تا منعقد و بنجد شود و قسم دیگر سوخته نون است بضم سین مهله و او و مجهول و خفایان و فتح جیم
 فارسی و سکون را و بعد از آن کالالون بفتح کاف و سکون الف لام و الف ضم لام و سکون
 او و مجهول نون و بدلون بفتح با فارسی و سکون و الف هم لام و سکون و او و مجهول
 و نون نیز گویند گرم و شسته آنها آورد و قابض شکم و کاسه فم که بسبب در مشتانه یا و دافع
 خلط گراتی و گزنفلی سینند دافع فم او و بطن و مابطن بلاندر و کرباب فم چنانست که گیرند

این نسخه را در روز جمعه در ماه رجب سال ۱۰۸۶
 در شهر تبریز در روز دوشنبه در ماه رجب سال ۱۰۸۶
 در شهر تبریز در روز دوشنبه در ماه رجب سال ۱۰۸۶

این نسخه را در روز جمعه در ماه رجب سال ۱۰۸۶
 در شهر تبریز در روز دوشنبه در ماه رجب سال ۱۰۸۶
 در شهر تبریز در روز دوشنبه در ماه رجب سال ۱۰۸۶

به اهل نجی میرود اول تیر و
 نفک از خونیند از دهن و دهان
 و اگر از پاره و غیب غریب بود
 حق قضا و قدر است که درین مودت

روغن کشنده از اجزای مجزوم بخورد و در اعضا خود بجا دهد تا بستر یک روز از جراح پر ببرد و شفای
 مجرب است و اگر دام نای او در روغن گاو خالص ریخته سازند و هر روز از آن یک کف دست
 بخورد و آنقدر توتنج جلع شود که در قیاس نیاید و اگر در شیر گاو سیاه جو شانه جرات بسته
 مسکه ستانده از صفت و دم تا بهشت نیم ازین مسکه با شیر بپزد و بخورد و سیاه سازد و موی
 دیگر رویه اگر شب شنبه روغن گاو ریخته ساخته تا چهل یک روز بخورد و از آن پخته شده اندک بر سر
 موی در گرد و اگر در کبیر شیر با شغال تر کرده روز متواتر زن بخورد و شهنش برشته شود چنانچه مرد
 دیگر در دقا در نمی تواند شد اگر در غده ماه که روی کبیر در تن شود روغن کشنده از آن غن ده بسته
 و چرخ کشنده گوشت مال خون برید اگر در و اگر در چربی غوک تر کرده روغن کشنده بر تن بکشد
 از زرد اسکا گاید موی مرگ در و اگر چهل روز کبیر زن تر کنند پس روغن کشنده در بر سر
 تابست یک روز بزرگ ملی یا کبیر مجرب است اگر در و راسته باشد ده شیر شیر گاو و یک سیر
 بچو شانه چنانچه تمام شیر بخورد و هر روز صفت بار روغن گاو تابست یک روز بخورد و جلع
 کند از آن الله تعالی مقصود مجرب است و روغن مال کنگنی در عضو باد گرفته متشیج مایه بر
 بکشد کند متواتر و اندک روز صحت یابد بنیاد و تر صیف و او اندک و بسیار نوشته اند و قلم قضا
 نموده اینقدر نوشته با بچه او اندک و گرم و در دل کشت دریافت می شود و در رویه خدا و طلا و
 ضعف با احتمال نموده و بر کرامت برده شل فالج و لقوه نیز مفید است اکثر مردم بکار می برند
 ما و موی بفتح بیوم الفتن فتح دال بهایه و خدا و کوسون یا تختانی مکل بن سیست
 سبک و دفع فضا افلاک و کله ماس منی بفتح بیوم الفتن فتح خفی و سکون سین جمله ضم
 را و جمله او و جمل کس و لون سکون یا تختانی سهل است دفع فساد و با و صفر و بلغم و
 بهی است ما که بفتح بیوم الفتن فتح کاف یا بیک اسم آرد هست که ماش گویند بعد

شخص به صلاح فکری
 متبک کن خیر و اولم مصلحت کردن
 بدوش نمودن تصدیق عیبت کردن
 و سپاه را ضایع ساختن است بگ
 جالب به پایده و جمال بنگار
 گفته اند اگر شکار شغال اگر سگ
 تیر چوین به تیر پیوسته
 تیر چوین به تیر پیوسته
 تیر چوین به تیر پیوسته

تمام خدمت بیانی است نماید
 بوی خیزان است بید از مردم بنیوم
 پیشه کار و موی بید گاهی که در
 غیر دواخل نهان شده باید که در
 دست نگیری نماید تا بفضول
 کشتن چه سود گاه و بلیق شکار
 سگ و سگ و سگ و سگ و سگ
 و سگ و سگ و سگ و سگ
 و سگ و سگ و سگ و سگ

باشد اما حق نکات سپاه است
 در وقت سپاه را نیز بر باد است
 که اسعد و مانا که در کشت
 خدا و خدا و خدا و خدا

۱۹۱

[illegible]

شما نیز میفرموده و شما
شود و خروج و نه فرافرد و بویید
از یکا دانی دارد و ملک ایران
شما از سر کپرت پیش دست
دوران و دور

کلام افلاکون است که با کلمات
 کلمه بجزایر است و خود خندان
 کلام افلاکون است که با کلمات
 کلمه بجزایر است و خود خندان

که در این کتاب که از کتب قدیم است
 که در این کتاب که از کتب قدیم است
 که در این کتاب که از کتب قدیم است
 که در این کتاب که از کتب قدیم است

که در این کتاب که از کتب قدیم است
 که در این کتاب که از کتب قدیم است
 که در این کتاب که از کتب قدیم است
 که در این کتاب که از کتب قدیم است

و کاف اسم به خندک است فصل اللام ملا گیر نیست به لام الف و کسر
 کاف فارسی و سکون یا تختانی و در او مکه و خشی است خوب آن شهر است
 و سرخی امیز و مردم هند و سنان پاریان رنگین بنمایند و بوی خوش و بوی
 دل و دماغ و معطر عرق بدن و بعضی کتب است از اسامی مندرج کرده اند خواه
 دیگر در کتب کثرت گوشت ملک با بغیة سیم و کرامت و کاف الف قبی است از کل
 ساری جیل گرم و سبک سببی و دماغ فساد و دلا و جوشش و آن و جزو جیش امر
 دهن ملونی بغیة سیم و سیم لام و سکون داد و کسرون و سکون یا تختانی است که
 اینجور است و در اشای ذکر وی گذشت طبع سیم و کرامت و سکون یا تختانی و سیم
 و آن نیم است هندی اغبر گرم و خشک و اگر کوفه و برادر مراد از تمام قیل تا
 بیزند و اگر در زخم با دل بیندازد که مهاب که در واقعه باشد بیزند و بیزند
 برگ است انهم هم در دماغ که سبب کرم بود و دینی مرخص انداخته کرم باشد
 بیرون آورد و طبعی بغیم سیم و فتح لام و سکون یا کسرتا و قوتانی هندی سکون
 یا تختانی اسم مشهور بر شی است فصل النون نمدی بغیم سیم و سکون نون که در
 سله هندی و سکون یا تختانی کینوع بگشش شب برگ بودینه و کلن کلن کلن کلن
 خوشبود و عظیم النفع است شیرین است اندک تلخی و بکلمه بغیم بسیار تلخ و گرم
 و خود او و دافع خنایر و کرم شکم و مایل و شور کند و در دبی بسیار و نیز دافع
 فنج زبان و زردی بدن و نوراک فساد صفرا و انگامی که هنوز بارز رسیده باشد نیم
 در برگ رسایه خشک که ده باید گندم و روغن گاو و شکر بخورد و جوانی نگاه دارد و عوی
 نشود و در خشک ده باید که متواتر نفوس سازد بسیار قوت بخشد و نیم خندی با کرم

که در این کتاب که از کتب قدیم است
 که در این کتاب که از کتب قدیم است
 که در این کتاب که از کتب قدیم است
 که در این کتاب که از کتب قدیم است

در سنگان حبس بجا
نیت نیت نیت بیکر
طلب مال شود اگر فعل
و نشان سنی سفید است
چون غریق است در در
نصیحت کن رجعت نزدیک
اود که اگر ملک شود از اود

یک کف بخورد بهر طبعی رسد و از شخصی نقل میکنند که میگفت بسیار پیوسته شده
بودم و یکسال متواتر این دورا خوردم از نوجوان شدم و دوست پنج سال که
عمر من است و تجربه کاران همدمی نویسد که دین دارد و ابحاث است تا و فیکه
باز نیامورده است اگر یکجا کرده باشند و برغن و همد بخورند و چهل روز قوت
خواه از سر نو بفرساید و این گیاه از اسرار حکما است و گل محمدی نیز اگر چهل روز بخورند
همین فایده است اود و پنج اوز اگر یکسال متواتر بخورند فواید بسیار رسیده اگر پنج روز یک
کرده باشد نیز گاو و شکر سدرت زالی بخورند و جاع افزاید و میگویند که اگر مژدی باید و پنج
ناید یکسال آنرا چشم شود و اگر عددانه بلغم نماید و سال همچنین حکم هر دانه را تمام در ایام خورده است
مژدی را بدون آب بلع نموده بود تا مدت مدید از آنرا چشم محفوظ ماند و علم مردم
عرق مندی را در خفشان تقویت دل و مراق استعمال میفرمودند و گاهی نصف
گلابان در نصف مندی را با هم مخلوط کرده عرق کشیده برای امراض مذکوره
میافزاید گاهی تنها و گاهی همراه ادویه و معاجین قلبیه و اگر چه مندرج
رایم باشد بابرگ تنبول در سر باخورد و حرازی در مزاج پیدا کرد و سرکه امرا
بارده و تقویت باه مفید بود طریق چو به است بگیرند مندرج را و آب تر کنند و بپزند
که غم نخورد بعد از آن بر دغن با مسین یا دیگر دغن خوش بپزند و از دست نالدند که بسیار خورد
بسی طبعی چو اگر چه بگیرند و اگر شش مانگ دغن مندی نانشا با چهل مکر و بخورد و در وقت از
جملع و در باشد بعد از آن در وقت باه قدر است از دی مشابه باه در طریق دغن نیست که
با برگی نیم و گل گیرند و اندکی آب بپاشند و کوفه بیت بر شاه چاشنی را بگیرند و با چوب سرخ
چاشنی را بشیر فانی شود و دل قانع و گردنی مندی را بنظر طریق است نمایند که در راه ساولان درون

بزرگ کند یا از سر نو بفرساید
در کار یک ای نیز که کسی چای
است و بهر یک رسیده است
اود و یکبار که با خورند حکم یکبار
است و گفت سال کا و طبع است اگر
نقد بر دغن نیز بخورند و با چوب
از غنای این چاشنی را با چوب
بابت و مندی و در وقت
چای سکن سر از آن شیان نوشی

۱۹۷

که اولی این بر شکار است بخورند
بپزاید و با سرکه بپزند و با سرکه
نفس باکی و نیت غنی از آن که در وقت
است در کار نفس خود را که نفس از او بپزد
نندارد و بهر یک که در وقت از او بپزد
بلوای و کف مندی از او بپزد و در وقت
نماید رسد اگر کسی با چوب از سر نو
چاشنی از سر نو با چوب از سر نو
بپزاید و با سرکه بپزند و با سرکه

که در وقت از او بپزد و در وقت
نماید رسد اگر کسی با چوب از سر نو
چاشنی از سر نو با چوب از سر نو
بپزاید و با سرکه بپزند و با سرکه

باطن گاو و در چیست و میساکه باشد و در چیست و آساکه باشد و ماکه باشد و پالک باشد و کاجی
 و حور و کاکبک باشد و کاهن و پهرس و بارخ و از عجایب دارا سکوی هست که بخت شکم
 در طرف سین بسته و بپایست حق نماید هر دو آب چند آنکه بسیار آید پس قدری چوب
 در زیر کرده نگاه دارد و هنگام در چشم قدری ارین در آب تر کرد و چشم دارد و بکین در دهان
 شفا بخش قوی از وی است به بهاشدی یعنی شادی کسان که گشایش پذیرگی بکس که اولم
 و در انخل موافق به هر کدام است من بفتح میم و سکون نون بفارسی مهره مار بزرگ و کوچک
 گویند سگ است و در قفا یعنی می باشد لیکن در مهره افنی می باشد چون از گوشت
 جدا کنند نرم بود پس از اثر هر دو سختی پذیرد و خطوط بر او باشد یعنی برنگ مار و بعضی سیاه
 امتحانش آنست که او را بر جانر صوف سیاه یا کبود بماند سفید گردد و نیز زبانی آنها
 آنست که اگر بر زخم گذارد و چپد و نگذارد تا آنکه تمام اثر زهر بخورد و گویند هر گاه در شیر
 گذاردند اثر زهر و شیر بیاورد و باز عاده قوت مهره مار گردد و هر که آنرا بخورد و یا بنخورد و یا بکشد
 قطع اثر زهر دارد و در متدبفتح میم و خفاء نون و دال بهله یعنی جزایات خرب است و افزاینده
 اخلاط مثله و اطباء و نه جزایات را گرم و تر نوشته اند و بهترین جزایات جزایات گاو است و
 جزایات قاض شکم بود و در متدبفتح میم و خفاء نون و کسر ال نهی و تا و فوقانی و الف
 یعنی سیده گندم را آب بسیار تنگ کرده برست شود اما چنانچه که درست برین نهند
 پس آنرا التذ رکف دست در و گچ اندازند و در عن زرد و نارنج شده بقاشق بریزند
 تا بریان شود پس الکاف و در قوام نبات افکارند و بعضی قدری زعفران و الاچیل
 آن داخل نمایند بعضی عودن نبات قند سیاه یا میزند مثل بفتح میم و سکون نون
 و کسیرین بهله و فتح آن شهید سکون لام تلخ و نیز و گران پلیمن افنی زهر و بلغم و

14A

۱۹۸
از اینک ز منم حقیقت آن سخن
و این شد و ازانی تو هم سخن
معلوم میگردد که دوستی این بزرگوار
چو بجان منسوب خودی آن سخن
روحی که در منم سخن
این بیان کرد منم سخن
و آن در منم سخن
و این سخن چو بجان منم سخن
و این سخن چو بجان منم سخن
و این سخن چو بجان منم سخن

[illegible]

از دیوانه‌ها که در این کتاب است
 از دیوانه‌ها که در این کتاب است
 از دیوانه‌ها که در این کتاب است
 از دیوانه‌ها که در این کتاب است

اثر بیضه دریافت شود و باز آن آدم از بول خود قدری نبوشد از ضرر بیضه
 ماند و عوام اکثرین عاقل کند مویچر بضمیم سکون و او و خفا و نون و جیم پست برین
 است که از ریسبان میسازند معتدل در گرمی و سردی و آفتاب جو شنگی و فساد خون و
 شانه بول امراض شیم مویچر بضمیم سکون و او و خفا و نون و فتم سین هبله و راه هبله
 شیرین و تلخ و گران و گرم و شستها آورد و دفع بواسیر و فساد و مولد منی و از بول
 است و چهل که شفاقل است مویچر بضمیم سکون و او و جیم و فتم جیم فارسی و راه هبله و سکون
 سین هبله وضع و دخت سبیل است و همچنین نوشته کتاب دار اشکوهی و ششپور و انگلیساری
 سرد و گران و قابض شکم و مولد منی و جالبس اقبال و دفع مایه خام و فساد و سفرا و خون
 بطن و موش اعضا و مویچر بضمیم سکون و او و خفا و نون و جیم پست برین و فتم سین
 سکون کاف و بخند و او نیز آمده است و دفع فساد و بطن و قدری صفرا
 افزاید و بعضی نوشته اند که اسم مویچر است مویچر بضمیم سکون و او و جیم و فتم کاف
 و سکون نون اسم دخت است گرم و قابض و دفع فساد و بطن و گرم و معده و در معده
 و در و مفاصل استخوان و وضع آب و سمن بدن و دفع فساد و صفرا و با مویچر
 بضمیم سکون و او و خفا و نون و کاف فساد و قسمی دیگر صحرانیت سرد و سبک فساد
 حابس شکم و دفع فساد و بطن و صفرا و اندکی باد آورد و تقوی نور با صره و مایه
 و مضطرب معده نوشته اند و نزد اقوام مشرب بودن بعد از تحقق گردیده و از آن
 که بعضی شخاص که معده او ضعیف باشد دانه مونگ سلم بر می آید و دیگران غلبه
 مد فم می شوند و بعضی با بهار و شرب نوباش کند مویچر بضمیم سکون و او و جیم و فتم
 باشد غلبه است ششپور و بعضی معده و شکم از معده زدوده و آید اگر با مویچر و سبک

از دیوانه‌ها که در این کتاب است
 از دیوانه‌ها که در این کتاب است
 از دیوانه‌ها که در این کتاب است
 از دیوانه‌ها که در این کتاب است

از دیوانه‌ها که در این کتاب است
 از دیوانه‌ها که در این کتاب است
 از دیوانه‌ها که در این کتاب است
 از دیوانه‌ها که در این کتاب است

[illegible]

4.2

گفتند در خیال بخت و دولت می آید
گفت اگر کسی مثل این در خواب بیدار
گردد باید گفت در گشت و روان خواب
که کارهای انجام ندهد و مالی در خیال
ببیند آورد و اندک و بیک و مالی خزان
جارت و بیگانه را رفتند عالم به بخت
شست و شنبه و در گرفت و بافتن
فهم بخانان ملایم و در خدمت
بسیار خانان و دولت خیرت را
باز پس کرد و گفت ایام بخت و بخت
ای خانم خست و خست و خست

قوتی است که حسود بی
 حسد می مانند و لذت
 بهشت از مردم
 بهشت از مردم
 بهشت از مردم
 بهشت از مردم

دفع و بد و فتنی را نبرد نماید و درین زمان بسیار کم یاب است میباید بفتح میم و سکون یا درخت
 و فتح نون الف طایر است معروف میاد بر یک بهرعت نبان انسان یا در یک دو آنکه از مکر
 بنگالامی یاد از بهترین اقسام است باب العون فصل الف نون
 و الف و کسر لام و سکون یا در تختانی و نارسی بعوض لام را در نهان نیز آمده و بد
 است بر سر زمین افتاده و میباش بر گان کینون مشابیهت بر یک املی دارد و در
 کتب بد ناری جدا نوشته اند و مزاج آن گرم نوشته اند محلل یایح سر و یک یو و کمال
 و طبع تلخه است با در اصد آن نیز نالی اسم شاهای گندیم و جوت که میانه کا و الک
 و خوشه بر و ک باشد ناریل بفتح نون الف را در جمله فتح یا در تختانی و سکون لام
 مشابیهت بر آرد و کجوبست و شمرش در امل بطولانی بر پوست بیرین او موئی ببار
 بود و در وزن غیر ملل تا یک طل کم و زیاده ازان سر و او شعاع غنیم متقی بر یک
 مشا و حابس شلم بهی و مقوی اعضا و واقع فسا و دو مضفر و خوش سوزش اعضا و آ
 که باز کی انور می آید سر و یک مقوی ل مشتهی طعام و مولی چون یکد و روز
 گنارند و اسکار و تفریح و تقویت زیاده از سر و خوش و در است که انکون مثل شیر بود
 گویند بسیار لذت و بی ازان سخت و صلب و متنی افزاید و با انگیزه و واقع فساد مضفر
 بلیناس گوید اگر خوش پوست بیرون خود بهر فتنه ساخته در میان قومی چون جریخ
 برافروزد خواب بر آنها غلبه کند نارنگی بفتح نون و الف و فتح را در جمله فساد نون
 و کسوف نادری و سکون یا در تختانی و نارنگی ننگ نیر آمده است عوض یا در تختانی کان
 فارسی بعضی نوشته اند که نارنج است لیکن نارنج چنبری دیگر است این مخصوص است
 و در جم است از کلا و سنگتره او ترشی زیاده دارد ناگ کیست بفتح نون و الف کان

بهر اینست که حسود بی
 حسد می مانند و لذت
 بهشت از مردم
 بهشت از مردم
 بهشت از مردم
 بهشت از مردم

است خاتمه
 خاتمه است
 خاتمه است
 خاتمه است
 خاتمه است
 خاتمه است

نورانیست قطع صبح بجزد
از دین علی علیه السلام و غیره

نورانیست قطع صبح بجزد
از دین علی علیه السلام و غیره

نورانیست قطع صبح بجزد
از دین علی علیه السلام و غیره

و سوزش و خون آمدن از بول دفع کند یا که هفته بخورد فصل حسن الهکله کون
یکسوزن و ضم سین مکه و سکون او و ماء و فو قانی اندک تخ و شیرین و سنگام مضخم تخ و کرم
و شک و سهل باد انگیزد و دفع ترپ فساد و صفرا و بلغم و اس اعضا و استفا و نسوت بیا و
سیم است دردی و در اسهال قوی تر و محدب بهوشی و سوزش و گردش معز که کتده افاز
مکلو فصل الکاف که بفتح زون سکون کاف و دهنک و دم بود هر دو بطعم شیرین و
گرم و سبک و دافع آسیب جن و بر می نافع فساد و بلغم و باد و خون و زهر و تقوی کل
دارد و زنده اندک و اسم اظهار الطیب است یکم که سبکی بفتح زون سکون کاف و کرم حرم کاف
و فقا و سکون یا رتخا و فقه کاف ثانی و کسرون و سکون یا رتخا ثانی اسم کسرون
نوشته اند بر روی زمین افتاده میباشد برش مثل برگ تره نیز که کشش مثل گل سبک
بر انگیزد و غلبه کف و غلبه باد و کرم دفع نماید مکه و بفتح زون ضم کاف و سکون او
فجر جم و سکون کاف اسم جلیغ و زهر است فصل الکاف الفارسی نکلند کسرون و فقه
کاف فدرسی و فقا و نون و سکون ال همه نهال و بقدر یک حب و برش خورد و
بقدر برگ بود نیز سرد و تلخ بود و تشنگی نایل گرداند و تلخ و باد را دفع نماید و ضرر هم
و نهالی انافع بود چون اورا با سباده بخوراند و دو قسم بود یکی انگیزد گویند و دوم
نگیزد یا بری برگ اول نسبت به ثانی اندکی دراز بود و قسم دوم گله بود مثل گل فسی
اللام مکه و بفتح نون و سکون لام و فقه و اول و فقه و تقوی با صره و دفع فساد و صفرا
و خون و فقا و دوشوار بول سوزش اعضا و فساد و بلغم و صفرا و جوشیدگی مثل بفتح زون
و سکون لام و فقه یا فضا نه یا رتخا نیز آمده آیت جامی مناک میر وید بر دا و چشم رافا
و بد و غلبه تلخ و دفع کند و خون فقا نماید و فرج را از رطوبت پاک گرداند و او را رنخا بد

اندا زان اخرا کردم ابو کبر
نورانیست قطع صبح بجزد
از دین علی علیه السلام و غیره

۲۱۹

نورانیست قطع صبح بجزد
از دین علی علیه السلام و غیره

و نه گاهی که از کلمات بهر استیلا
 از این نوشته اند که از کلمات بهر استیلا
 از این نوشته اند که از کلمات بهر استیلا

و بعضی گرم نوشته اند فصل المیم تمسک بفتح نون و سکون میم فتح با و موحده کاف
 اسم میوست فصل المون نندی بر چنین بفتح نون اول و خفای نون ثانی و کسر
 دال هجاءه سکون یا تختانی و کسر با و موحده و را و هجاءه فتح جیم فارسی و خفای و سکون
 نون ثالث و نندی بر که نیر گویند بعضی جیم فارسی و با و نون کاف و با گرم سکون
 و افعال موافق بچند پیل نوشته اند از قسمی او شمار کرده اند و افعال فساد بچند
 و خون و زهر و دما میل و مقبورینا هلد بفتح نون اول و تشدید نون ثانی و الف
 فتح با و سکون لام و دال هجاءه یعنی زرد چوبه کو چک اسم امیران است فصل الما
 نواری بکسرت فتح دا و دال و کسر او هجاءه و سکون یا تختانی بکل هندی است
 مانع جلی لیکن بوی ندارد و قسم بود یکی آنکه در موسم گرما ستا گویند آرد و موسم آنکه در فصل
 برشکال گل کند بعضی او هجاءه لام هم آمده است بعد از نون یا تختانی یعنی نیوالی
 و در ترست سر و سبک در نوع افعال و تشدید و خون نو سا گر بفتح نون و سکون او فتح
 سین هجاءه الف فتح کاف و سکون را هجاءه اسم نو سا در است بعضی کف دال هجاءه
 مشهور سیار تر و شور و فیه و میر و التامیر و ملین بود و قونج و مستقا و قبض و در شکم را فاع
 نو لائی بفتح نون و سکون او و لام الف کسر سمره و سکون یا تختانی برگ لیمو و که بنو نا
 باشد گویند و داخل خوشبو نمایان نو لی بفتح نون و سکون دا و و سکون یا
 تختانی اسم سال پخته است نور تر بفتح نون و سکون و او فتح را هجاءه و او فوقانی
 سکون نون بزبان دارا بخلافه انهوره است فصل الما یا تختانی نیوالی بکسرت
 و یا تختانی فتح دا و دال کسر لام و سکون یا تختانی اسم نواری است تیر بالا بکسرت
 بجهون فتح ما و فوق و سکون را هجاءه و سکون دال و لام الف سر و خشک سبک است و در شت

و بعضی گرم نوشته اند فصل المیم تمسک بفتح نون و سکون میم فتح با و موحده کاف
 اسم میوست فصل المون نندی بر چنین بفتح نون اول و خفای نون ثانی و کسر
 دال هجاءه سکون یا تختانی و کسر با و موحده و را و هجاءه فتح جیم فارسی و خفای و سکون
 نون ثالث و نندی بر که نیر گویند بعضی جیم فارسی و با و نون کاف و با گرم سکون
 و افعال موافق بچند پیل نوشته اند از قسمی او شمار کرده اند و افعال فساد بچند
 و خون و زهر و دما میل و مقبورینا هلد بفتح نون اول و تشدید نون ثانی و الف
 فتح با و سکون لام و دال هجاءه یعنی زرد چوبه کو چک اسم امیران است فصل الما
 نواری بکسرت فتح دا و دال و کسر او هجاءه و سکون یا تختانی بکل هندی است
 مانع جلی لیکن بوی ندارد و قسم بود یکی آنکه در موسم گرما ستا گویند آرد و موسم آنکه در فصل
 برشکال گل کند بعضی او هجاءه لام هم آمده است بعد از نون یا تختانی یعنی نیوالی
 و در ترست سر و سبک در نوع افعال و تشدید و خون نو سا گر بفتح نون و سکون او فتح
 سین هجاءه الف فتح کاف و سکون را هجاءه اسم نو سا در است بعضی کف دال هجاءه
 مشهور سیار تر و شور و فیه و میر و التامیر و ملین بود و قونج و مستقا و قبض و در شکم را فاع
 نو لائی بفتح نون و سکون او و لام الف کسر سمره و سکون یا تختانی برگ لیمو و که بنو نا
 باشد گویند و داخل خوشبو نمایان نو لی بفتح نون و سکون دا و و سکون یا
 تختانی اسم سال پخته است نور تر بفتح نون و سکون و او فتح را هجاءه و او فوقانی
 سکون نون بزبان دارا بخلافه انهوره است فصل الما یا تختانی نیوالی بکسرت
 و یا تختانی فتح دا و دال کسر لام و سکون یا تختانی اسم نواری است تیر بالا بکسرت
 بجهون فتح ما و فوق و سکون را هجاءه و سکون دال و لام الف سر و خشک سبک است و در شت

و بعضی گرم نوشته اند فصل المیم تمسک بفتح نون و سکون میم فتح با و موحده کاف
 اسم میوست فصل المون نندی بر چنین بفتح نون اول و خفای نون ثانی و کسر
 دال هجاءه سکون یا تختانی و کسر با و موحده و را و هجاءه فتح جیم فارسی و خفای و سکون
 نون ثالث و نندی بر که نیر گویند بعضی جیم فارسی و با و نون کاف و با گرم سکون
 و افعال موافق بچند پیل نوشته اند از قسمی او شمار کرده اند و افعال فساد بچند
 و خون و زهر و دما میل و مقبورینا هلد بفتح نون اول و تشدید نون ثانی و الف
 فتح با و سکون لام و دال هجاءه یعنی زرد چوبه کو چک اسم امیران است فصل الما
 نواری بکسرت فتح دا و دال و کسر او هجاءه و سکون یا تختانی بکل هندی است
 مانع جلی لیکن بوی ندارد و قسم بود یکی آنکه در موسم گرما ستا گویند آرد و موسم آنکه در فصل
 برشکال گل کند بعضی او هجاءه لام هم آمده است بعد از نون یا تختانی یعنی نیوالی
 و در ترست سر و سبک در نوع افعال و تشدید و خون نو سا گر بفتح نون و سکون او فتح
 سین هجاءه الف فتح کاف و سکون را هجاءه اسم نو سا در است بعضی کف دال هجاءه
 مشهور سیار تر و شور و فیه و میر و التامیر و ملین بود و قونج و مستقا و قبض و در شکم را فاع
 نو لائی بفتح نون و سکون او و لام الف کسر سمره و سکون یا تختانی برگ لیمو و که بنو نا
 باشد گویند و داخل خوشبو نمایان نو لی بفتح نون و سکون دا و و سکون یا
 تختانی اسم سال پخته است نور تر بفتح نون و سکون و او فتح را هجاءه و او فوقانی
 سکون نون بزبان دارا بخلافه انهوره است فصل الما یا تختانی نیوالی بکسرت
 و یا تختانی فتح دا و دال کسر لام و سکون یا تختانی اسم نواری است تیر بالا بکسرت
 بجهون فتح ما و فوق و سکون را هجاءه و سکون دال و لام الف سر و خشک سبک است و در شت

[illegible]

214

[illegible]

و قوت روح از عبادت و اخلاص است که باین نفس از غفلت و ارتقا علی کرم الله وجهه و دروید بدان و بیای سلطان و میر شیطان و بهشت طاسان و غضب چنان و محرک بمان و مرکز از

گویند برگ کلان دارد و بر قلمها بود مثل انکه در هندستان آستین را از پارچه پازیریل
چندین باب اول الف اس بفتح و او و الف ففتح سین همله سکون نون
اسم بهار و از الوی فریغ گویند و دریا گذشت فالو بفتح و او و الف ضم لام ک
و او ثانی اسم ریگ است هرگاه بر عصاره سرد شده و یاد گرفته گرم ساخته بندند ففتح
سجده و الا ن خور و بفتح و او و الف مضارع ضم خا مجرور و خفا و او و او و همله سکون
وال همله گرم و خشک است طبع را نرم کند و بگو او خواب در و درختن وی چون
برمانگی ملا کنند و در برگ او مسحه را زاین دارد اسم ثبت نوشته اند و الا ن
بزرگ اسم اریان فصل البجیم و جهر که با بفتح و او و تشدید جیم و خفا و او و سکون
و او همله و فتح کاف و خفا و او و الف سکون را و همله بعضی اسم نوسا که نوشته اند
فتح مرکبات معلوم میشود که نمک قوم است شانه را از خشک کرده ریزه ریزه نمود
سخته درست نمایند فصل النون ن بفتح و او و خفا و نون سکون کاف فاک
اسم بگ است که مشهور بقلعی است فصل الیاء التختانی و دید وری بفتح و او و سکون
یا تختانی ضم دال همله سکون و او و کسر و همله سکون یا تختانی و عوض و او و
با و معوضه نیر آمده یعنی بید و اسم عین الیاء مشهور به سیه اگر م و ترش بود و قلع
دفع نماید گویند عین الهیست و نیز را و گویند یک بران فکیم بر مل الماس بر هر دو
بشتری از جبهه بطارد و مرجان برنج و مرارید ماه و یا قوت با نقاب ویر و چین بکسر و او و
یا تختانی و ضم و همله سکون او و فتح جیم فارسی سکون نون و عوض او با و معوضه نیر آمده
یعنی میر و چین حقا قاسمی نوشته که اسم سنگ ریزه او بعضی گویند اسم یعنی قسام جوله است
بال و اله و فصل الف بار سنگار بفتح و او و الف سکون را و همله و کسر سین همله

وقت روح او عمارت است که بر آن
از دار مسجود برکت عمر اعلی
نیاید است او درن مقصود اعلی
چنانچه اثنان آن دشوار است بلکه
که یکی یکی بر داری ناید از دوا
فانی نیست یا در دوزخ است
چون است که در دوزخ است
یا در دوزخ است که در دوزخ است
کامای که قدران فرود بخندند
از جاسه عفت یا خفا خندگی
شگافه از سوده را بیدار نمود
۲۱۴
دوامی ناز سوده و غیر ناید
باید خود و بیوجب قصد
کردن و سهیل خوردن یا
تقصان بدن است فعل
علماء است که تحت السماء
بنا بچسبید بآب و شکر
و حکیم اخلاص از آرمه بقیه
و نقص عفا خواست نموده
بجوش خود یا بنیداد و بدین
چون آب مدان و بدین
چون آب مدان و بدین

و در عالمی نقصان عجز
بل جسم جان آرسن خان
لو شکران عارست
و نکته فرزند سعادتمند دارد
شیخانی چشم دارد

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

فرمان بنیاد اردو پیشرو

چهارم از این

میرزا باقر آقا

۵

و خفا و نون و فتح کاف الف سکون را در چهار مرتبه رختش اگر کشی بقامت انسان بود
 تا دو قامت انسان زیاد از آن دیده اند و برکش نوکدار خوش و سطر و شکنده و
 رگها بر یک دارد و گلش کوچک سفید رنگ قطع او سرخ رنگ مایه بدن برگ قوی
 باعث شفا و یکس صدمت ارد و سوزش پیدا کرد و سبک دفع باد و بلغم و صفرا و
 پیوسته استخوان شکسته کن و بوی بسیار او بدجو را نیز گویند و هفتی بفتح هاء و الف و کسر
 تا دو قامت و خفا و سکون یا در تحتانی گوشش شیرین هنگام هم نام لون بهار
 و الف و ضم لام سکون و او دون حسب شاد است وانه ایست بسیار کوچک و تخم
 بالنگو خورد لیکن از دگنده و سرخ رنگ یا باخبر آلوده بهی و مقوی بدن دفع فواق
 و باد و بلغم و انتشار فساد خون است فصل لبار الموحه سهل بفتح هاء و بار موحه
 و سکون لام اسم اهل است فصل لبار الفارسی سپو که با بفتح هاء و ضم با و فارسی
 و واو و ضمی و کاف و خفا و واو الف اسم بوده است فصل السجیم جمل بکلمه تثنیجیم
 و سکون لام اسم کج است صاحب بن بودی از نینب شسته و اندک علم فصل
 الدال هنای بدجو از بفتح هاء و سکون دال بکده و ضم جیم و سکون و او در اول
 و الف اسم هار سنگها است فصل الراد المبهله هر سنگها از بفتح هاء و سکون
 همله و کسر سین همله و خفا و نون فتح کاف فارسی و خفا و واو الف را در چهار اسم هار سنگها
 است هر سه البهم و سکون الهمله و ضم هاء ثانی در همله و ضم الف اسم نهال خورد است
 کل سفید بسیار کوچک ارد و تسمی است ازین بر بنه سیر جلا قسم اول ستر است گردان
 و مدبول و دفع فسا بلغم و باد و قسم دوم گرم است و سبک دفع پیوسته و سنگ
 مشا و دفع دشوار بول تپ هر سه اهل بکلمه و فتح را در همله و ضم سین همله شده

سختی را از آن رسد
انجینیت نبوشران رسد
خواند از آن سوال کرد و گفت
اول که در موم بنیست
انجا با پایشان باید بود و میگویم
هرگاه چنین باشد غلط است
باید بقدر حاجت نوشید
اوله هم از دنیا بگذرد
از من ال بود یکبار

[illegible]

کس مشهور و نامور
ننگ شایسته از خاندان
مستقیمه فاضل و موقر
آن دو شوهر کینه

چیز ملک فایده است از یک است ناب و چون
از این است که در جوارت به نام آید
شده است از این نام

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

است بشناس خدای را حق
چند کلاما نموده اند از کلام
بیکه شاکر لازم نیست
مکنید سرزنش با و

باید که گفت دایمی نیست اگر از خطی که
 می آید که گفت دایمی نیست اگر از خطی که
 می آید که گفت دایمی نیست اگر از خطی که
 می آید که گفت دایمی نیست اگر از خطی که

و بخارا و تمانی و سکون او دبا و موحده فارسی یعنی مجوز و زنگان و از آنکه همه که
 عمارت از قلمی دیوت به است بدان خوب است یعنی مجوز کند بدین نام موحده و موحده
 انهم ال است و در باب او همه که گوشت پنجم است با الف موحده و الف پنجم و الف
 و الف تانی یعنی بر خاست گاه قسم نکود از دیوت به نام بر است و در باب او موحده و
 فصل الدال ال الهندی میل نصیم یا تختانی و فتح دال هندی سکون لام
 و دلی نصیم یا تختانی و سکون ال هندی و کرام و سکون یا تختانی تانی عمارت
 از شاه چنانچه مانه کاک است که خوشه می بود و در دست باد از او دم دفع و صد
 و بلغ و مصلح و الفه فصل السین المعجمه سیکری بقیه یا تختانی شین معجمه
 سین معجمه و فتح کاف و کرام و سکون یا تختانی تانی اتم جویی است و در باب او
 شکسبی معجمه یا تختانی و سکون شین معجمه و کرام و قو قانی شکس و سکون یا تختانی تانی و شکس
 بالخان کاف شکس بالخان مضموم و ال مضموم و ال مضموم و ال مضموم و ال مضموم
 مضموم و ال مضموم و ال مضموم و ال مضموم و ال مضموم و ال مضموم و ال مضموم
 و به تسمیه اش و انفع میوه و شیت بر بزم یا تختانی و سکون شین معجمه و قو قانی شکس و سکون
 و سکون و قو قانی از مصلح فرزند خوب است به شیت زبان منکر است و به گویند و به فرزند
 و بالجماعه و به به به که از خوب خست کلان که از کرم و بطور غرور و به سر و به نود و نود
 به به سازند و در عرایم دین خود که بر آید و فرزند میخوانند کار بر نود و نود
 بن و محل و انفع و فاد و بلغ فصل ال کاف الفارسی کلم بر نصیم یا تختانی
 و سکون کاف فارسی بوم و فتح و موحده فارسی سکون یا قو قانی و در باب او مصلح نصیم
 برگی که گویند و در برگ با هم پیوسته اند چه کلمه معنی با هم پیوستن و چه بر سر برگ که گویند

باید که گفت دایمی نیست اگر از خطی که
 می آید که گفت دایمی نیست اگر از خطی که
 می آید که گفت دایمی نیست اگر از خطی که
 می آید که گفت دایمی نیست اگر از خطی که

علی را که در وی است و در وی است
 و در وی است و در وی است
 و در وی است و در وی است
 و در وی است و در وی است

باید که گفت دایمی نیست اگر از خطی که
 می آید که گفت دایمی نیست اگر از خطی که
 می آید که گفت دایمی نیست اگر از خطی که
 می آید که گفت دایمی نیست اگر از خطی که

دست ادب نگار و فزون
 دست عالم بکار و فزون
 دست بخت و فزون
 دست بخت و فزون

با کشتن بخت مذکور بر آلوده ایل یعنی عیم اسحرکت کوه را وادان زمان سجد
 از کمان است آلوده نیست که اسم اول مساعداول نه نام ثانی سوده ثانی است با کمال
 آب نه بر مذکور موافق بهین مرغی و مولد قلی از صغرا و منش حراره عزیزی و صغیر
 ذایقه و دافع فساد و بطن مخفی نه اند که آب یای گنگان افعال مسطور و بمبارت قبح
 از آب و است چه الطبار آب شستند و را که بفتح شین معبر و تا دوقانی و دال تملک
 شده و خم را و همای سکون را و است و در خم مذکور و آب یای گنگان نشسته
 بعد آن سبزه و را که بفتح سین همای سکون را و همای خم جیم سکون را و است بعد آن
 آب دریا جمن او شک نیست که در دریا گنگان کثر خویها که در کتب نایان او
 انهار مسطور یافته میشود و بودن آبهای مزبوره مول صغرا و قلیله خلالت
 قیاس بک خلالت اقع بنظر درمی آید مگر آنکه بالعرض یا و الله علم فصل الحوائج
 کم و یو گیا بضم یا و تحتانی و سکون او مجبول کسر کاف و سکون سیم در لفظ
 عوض سیم یا و تحتانی مجبول الف آمده و در و بسته اهر و سیمی نافع سفر و چپ یعنی نفش
 که از سر قیم مد و ثانی معین جبول دیگر خواص و در باب و جمله و باب مذکور و یو گیا
 بفتح یا و تحتانی و واد و افرج تین همای و سکون کاف هم جو اس و یاس او در اما که خود
 مذکور شد یو گشتک بفتح یا و تحتانی و سکون او و فتح کاف و سکون نون فتح تا و فوقانی
 هندی و سکون کاف ثانی یعنی خارج او از آنکه رجو را بیشتر و دید و کثرش موجب
 خزان وی است گویا حدش در حق وی بمنزله غارت بدین اسم موم کشته و با کمال
 اسم پت پارس است خواهش باب مذکور شد و صابان بنو و را دافع
 و واس فرازیده منی نیز نوشته و الله اعلم لویالی بفتح یا و تحتانی و واد و او سکون

بجز نس و در خورش و در
 در دشت کنی اندوی چرخ
 بکن و بیا بدستی گفتن
 دران نفعی نباشد و اگر
 نفع تواری که بکای نگر
 بگو و این نیست که بک
 در وقت غن و او ارب
 سازه در پیشگاه و چشم

۲۲۲

حقارت حقیران را بسین
 بکه و در گرسه کن بخت
 رجب نباشد و شستن
 شوی که رسته و در
 شوی که رسته و در
 شوی که رسته و در

تست با بخت
 تست با بخت
 تست با بخت

مجلس شورای ملی

کوشش که کلام بنیاد چند قسم فرموده اند که در باب بحث کتاب الفایق پنج جزو که بر جرات آن نویسنده است
بنیاد الفایق در احوال این مذهب و الفایق شامل کرده اند. بیست و پنج جرم الفایق دریافت -

فصلی در بیان طبع و مزاج و خلق و معاش و عیال و فرزندان و غیره

<p> یکم حادق کا کل ظرفیت کد امی اکھینے کا کل السن نوشا در مطیع خود طبع کوفہ پئے تیاج اوچوں نکر کر دم مرسیان چہان را قادیل </p>	<p> زبانش سید ہما ہما ہما زہر محمود و افنا حب شفیق کتابے نام الزانی دقہ می پرستم مسرخی امر سینہ لوند از مطیع تالیف خریف </p>
--	--

قطعه تلخی سن قلیج طبع مسفی پر دخن کستره مزاق با غلیج گیجان سماک

طبع کر وید این کتاب شریفہ	انتظامی بخاص و عام رسامہ
الندرجی شہر پریمیش	حرف شکوہ کیج جائے باند
سال طبع سن ۱۲۰۵	محنت امیر نسخہ باید خواند

خطمہ تاریخ ریختہ کلاب مرزا یوسف علیخان غزنی الخائب سراج اشتر سلجوقی الای

<p> نشان دہی تیرے جناب محمود رفتنی نان ہیں برادرانے ایک لقا لڑا ہوا اور ایک سفر لڑا وہی ہے جسے اگر اس عہد میں میں طیب درمکیم کامل انکو دولت ہے تمام صحت </p>	<p> جنگی قوت سوتوئی تن میں شریف دروز بہائی کی طبیعت پر طیف یہ کہہ اچھی نہیں جو انکی لڑا اڑتے ہیں انکی ہنر تو ترقیف پہ طیب الیسو کہ اہل تہنیف انکی بات ہیں مرنے زائیف </p>
---	--

[illegible]

۲۲۶

کتاب کے کتب خانہ کی تحفہ کی خدمت میں
 پیش کیا گیا۔ یہ کتاب غلام احمد قادیانی
 اور بی بی امینہ کی تصانیف پر مشتمل ہے۔
 یہ کتابیں مولانا محمد رفیع صاحب
 نے مولانا محمد رفیع صاحب کی خدمت میں
 پیش کی ہیں۔

بہارِ اسلامیہ

مطالعہ اسلامیہ